Megillah

מגילה

مگیلا

Published by the Mashadi Youth Committee

Year 17, Number 73 Av 5761, July 2001

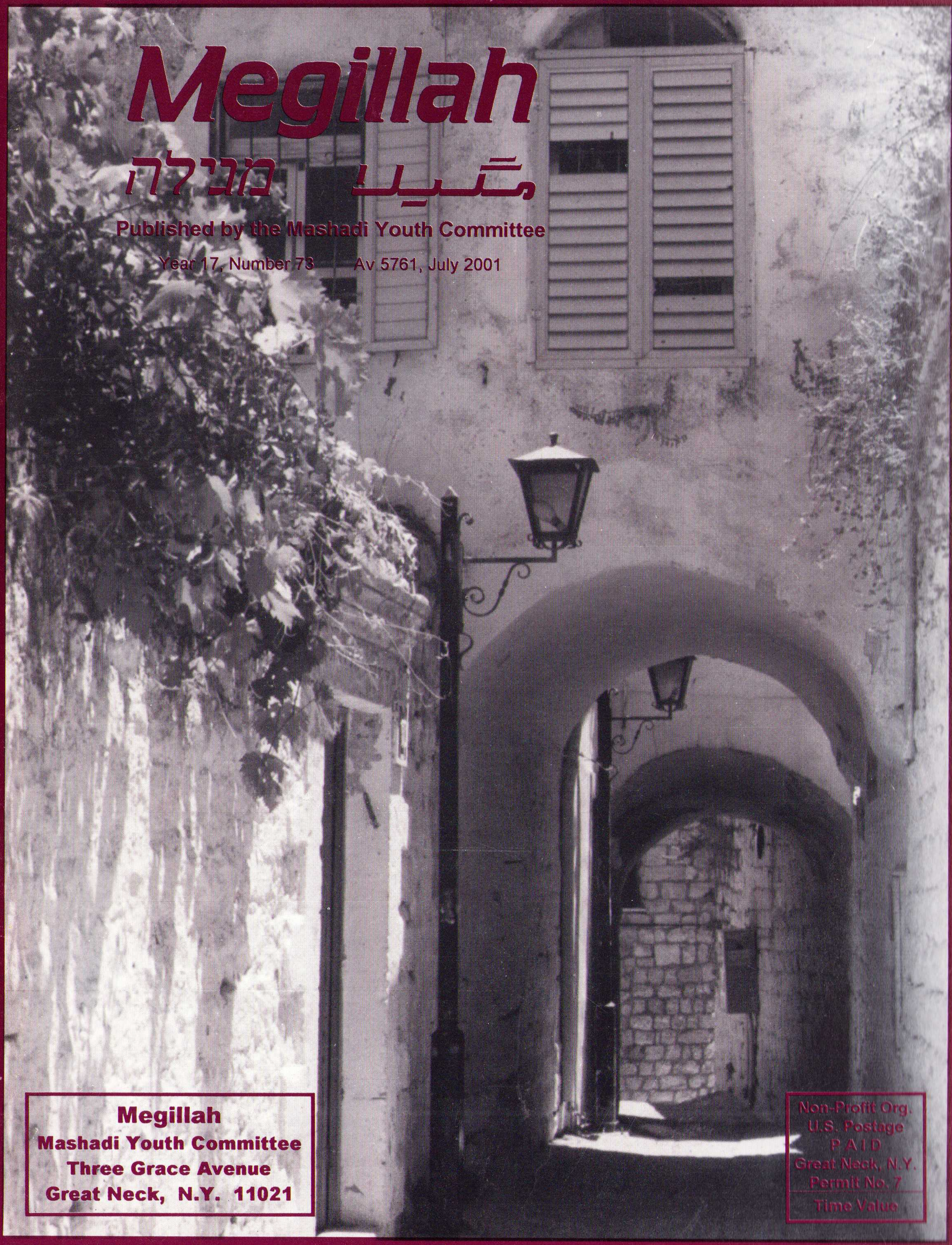

Megillah
Mashadi Youth Committee
Three Grace Avenue
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7
Time Value

INJURED?

صدمات ناشی از تصادفات

ACCIDENTS INVOLVING

• Automobiles • Taxis • Pedestrians • Trains • Trucks • Bicycles
• Hit & Run • Slip & Fall • Elevators • Stairways • Fires • Explosions
• Product Defects • Workers Compensation • Medical Malpractice
• Uninsured Motor Vehicles • No-Fault

LAW OFFICES OF AARON LOLOEY

دفتر وکالت اهرون لولوئی

718-805-8274

Free Case Review and Consultation

NO RECOVERY - NO FEE

پرداخت حق الوکاله بعد از کسب موفقیت

42-40 Bell Boulevard, Bayside, NY 11361

Editorial

Where do we go from here?

By: Mark Karimzadeh

America the great: a land filled with wealth and riches, and streets paved with gold. In this time of prosperity, business and money are king, and for our own small community, things are no different. Work, business and making money – and of course, spending it – consume much of our daily lives. Not a minute is spared in the quest for more money. From early in the morning till late at night, any time left idle is seen as time wasted, time in which another call could be made, another customer visited, another sale closed, or another stock bought or sold. Everyone is intensely devoted to the money making ethic.

Yet this intensity and attention seem to be missing when it comes to our communal and family lives: from the top echelons of our leadership down to the young couple who just got married, and to the teenagers as they are maturing into young adults.

Our community leadership went through what was silently called a *coup d'état.* A new younger breed of men decided to take over the responsibility of leadership, because they claimed the older generation of leaders was not able to run things in this New World order. The new leaders said the community must be run like a business, and be efficient and dynamic.

One look at the community today, and it can be said that this new "business" is beginning to fail. Although it may have a strong following in terms of numbers, it has become very weak in its fundamentals. Seemingly, a large part of the community's resources have been spent on building a Synagogue in Great Neck. That's very commendable, and a wonderful thing. But our community and families will not survive simply by having a Synagogue with crystal chandeliers, gold ornaments, and marble floors. There are so many other issues in our community, issues that have not been adequately addressed by our leadership.

The time has come for those people in community leadership positions to stand up and be counted, and take strong actions as and where necessary, to help bring back the community from the brink of disaster. Our leaders must start dealing with the issues and problems facing families and individuals.

Our great and esteemed Rabbi Eliyahu Ben-Haim whose words have been echoed by our unique and treasured Nissim Bassalian, has told us on several occasions that a Synagogue by itself will not be the answer to keeping our community together. However full our Synagogues may be on Shabbat, there is a growing larger number of people who do not come to Synagogue at all. Yet that's only a small part of the problem. The bigger problems are all the excessive behaviors that this great capitalist country is teaching us: excessive drinking of alcohol; use of drugs; promiscuous sexual activity, excessive gambling and disrespectful behavior when we congregate as a group.

It can be argued that we are a community of individuals, and that everyone has a right to follow whatever path he or she chooses. But the answer to this point is this: Why then is there a need for a community? Why have a Synagogue at all? Why have boards and committees? What is the whole Mashadi apparatus for? If everyone should be left to behave as they choose, then who needs an apparatus at all? Scrap the apparatus. Let people associate with whomever they want, choose the lifestyle they want, dress however they want, pray (or not pray) wherever they want, eat whatever they want, and marry whomever they want.

However, we all know that nobody really wants to scrap the apparatus. We all know that the Mashadi apparatus is here for a reason. However, the people who lead us must periodically be reminded of what that reason is, or they might turn blind to it. Leaders must sometimes make unpopular decisions to stir the community in the right direction. When the primary concern of leaders is to remain popular and not hurt anyone's feelings, then they can no longer lead, but rather are being led by the same trends that affect the community. Meanwhile, the community continues to drift away into being what American culture is dictating us to be. MTV seems to have a bigger influence on our culture, than our many boards and committees do.

The reason we have a community is because we are all Jewish. We are all one big extended family connected to each other, directly or indirectly. We would all like to preserve our culture and families, and by simple reasoning, that means we would all like to preserve our community. To be able to do this, we must all devote ourselves to our families just as intensely as we devote ourselves to making that extra dollar every day.

That intensity must start with parents who raise children, because children are our future and they are the ones who are most easily affected by the surrounding culture. We place so much emphasis on getting married, as if once you get married life's goal has been achieved. Marriage is not the end, but rather the beginning. Having children and raising them is not a game to see who can dress their children in more expensive clothes and find them the most elite group of friends. Raising children is about teaching them about life and about our Jewish traditions. It's about setting an example for them in Jewish behavior which they will proudly learn and follow. It's about teaching them that Friday night and Shabbat are a time for family and rest from work, not for going out with friends. It's about teaching them manners and good behavior. It's about teaching them how to live a healthy way of life and not polluting their bodies with harmful substances. Raising children is a 24/7 job, and no family should rely on a school, a teacher, a rabbi, a friend, or anyone else to do that job for them. They should take it upon themselves to devote that intensity to raising their children.

The community leaders also have to play their part. The various committees and boards have been lacking in their responsibilities towards the community. Maybe now, with the upcoming elections for a new Central Board in November, is the time to change this. Quite recently, the Central Board put out a call for a new spiritual leader for the youth. In their search for such a person, they announced the following criteria: *This [person] should have substantial experience in dealing with the youth, as well as a proper background in religious and spiritual matters. Furthermore, he/she will have to be particularly sensitive to our community's nature and traditions (Megillah, "Central Board Report," July 2000).*

Perhaps, candidates who wish to be elected to the next Central Board should also be asked the following questions: What is your background in community service? How much experience do you have in dealing with the social affairs of children, youth and adults? How much experience do you have in synagogue matters? Are you sensitive to our community's religious traditions? What is your background in social, religious, and spiritual matters relating to our community?

We should not choose leaders solely based on their wealth, or their popular peer groups. Maybe by asking these questions from the candidates, the community will be able to choose the right group of people who will pay more attention to the important social problems our community is facing. Because if they fail to devote their time and resources to these problems, there soon will not be much of a community left to be led by anyone.

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Subspecialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

متخصص جراحی چشم
فوق تخصص در بیماری های شبکیه
دارای بورد تخصصی چشم

- Specialist In Ocular Inflammation — متخصص امراض تورمی چشم
- Laser Surgery for Senile Macular Degeneration — جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
- Laser Surgery for Diabetic Eye Disease — جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
- Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity — جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
- Surgery for Retinal Detachment — جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
- Surgery for Diabetic Retinal Disease — جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون

Graduate of Tufts Medical School

Ophthalmic Residency at State University of New York at Stony Brook

Retina Fellowship from University of Texas at Dallas

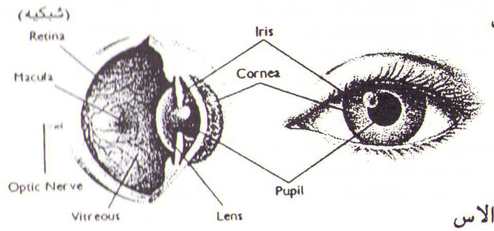

فارغ التحصیل دانشکده تافت در بوستن
متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک
فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC

1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess	*Dr. David Haft*	*Dr. Navid Hakimian*
Westchester Center	**Bronx Center**	**Long Island**
6 Xavier Drive, Suite 710	2221 Boston Road	3003 New Hyde Park Road
Yonkers, NY 10704	Bronx, NY 10467	New Hyde Park, NY 11042
(914) 376-2273	**(718) 798-3030**	**(516) 719-4035**

TABLE OF CONTENTS

Editorial	1
Central Board Report	4
Youth Committee Report	6
Mazal Tov	10
Talmud Torah Report	12
Community Synagogue Approved	14
Yom HaShoah 2001	18
The Story of the Old City	21
Bombing Iraq's Reactor	22
Money Matters	24
Parent & Kids	25
Literary Highlights	26
Viewpoints	27
Board Members' Questionnaire	36
Farsi Section	48

Cover Photographs:

- *President Moshe Katsav at Shaare Shalom*
- *Street in Old Yaffo*

Megillah

מגילה مگیلا

is published quarterly by:

Mashadi Youth Committee
کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד

a non-profit organization, affiliated with the **United Mashadi Jewish Community of America**

Three Grace Avenue, Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443 ● Fax: (516) 829-2822

Managing Editors:
Laleh Asher, Behnaz Dilmanian

Contributing Editors:
Yousef Davoudzadeh, Behrouz Dilmanian, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Mehran Etessami

Contributing Writers:
Heshmat Bassali, Yaghoub Ismaili, Mark Karimzadeh, Bernard Livi, Robert Livi, Oren Loloi, Yaghoub Mardkhai

Viewpoints: Laleh Asher
Assistant: Mickey Karimzadeh

Electronic Typesetting & Publishing:
Behnaz Dilmanian

Art Director:
Robert Mardca

Advisory Board of Past Editors:
Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian, Bahman Kamali, Bernard Livi, Natascha Nassimi

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Seda Etessami

Distribution:
Etan Hakimi, Justin Hakimian, Michael Hakimian, Mickey Karimzadeh, Nabila Levian, Talia Livi, Benny Livian, Tiffany Shaer, Blanche Zabihi

Megillah Subcommittee Directors:
Collette Karmily, Natalie Rahmani

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

© Copyright 2001: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Central Board Report

By: Edward Nassimi

The following is a report of some of the Central Board's activities during the second quarter of 2001.

Appointment of Rabbi for the Youth of the Community

The Central Board engaged Rabbi Hayyim Kassorla to act as the Rabbi for the youth and young adults of our community. Rabbi Kassorla, who is of Sephardic origin, received his education at Yeshiva University and has had twenty years of experience as a congregational Rabbi in San Francisco and in Maryland. Among his duties will be the supervision of both the Young Adult and Youth Minyans at the Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom, spiritual advisor to the youth of the community, advisor to the Talmud Torah Committee, advisor to the Mashadi Youth Committee and other related responsibilities. The Central Board feels that Rabbi Kassorla brings a unique set of qualifications to this position. His appointment was made in coordination with the Synagogue Board of the Mashadi Jewish Center of Great Neck, as well as the community's Religious Council.

The Central Board welcomes Rabbi Kassorla and hopes that this engagement will lead to a long-term and mutually beneficial relationship for the betterment of our community. The Central Board asks all community members to welcome Rabbi Kassorla and his family who will officially begin his duties in August, and to helps make his transition to New York an easy and comfortable one.

Visit by President Moshe Katzav

Our community was honored by a visit on June 3rd, 2001, by the President of the State of Israel, Mr. Moshe Katzav, who is of Iranian origin. This program was organized by the Central Board in cooperation with other Iranian synagogues and was attended by an overflowing crowd of well over 1,200 people. Also in attendance and addressing the crowd was Senator Charles Schumer. Among the guests were various Israeli officials from the embassy and consulate, the mayors of the Village of Great Neck and Kings Point, Assemblyman Tom DiNapoli and a number of other local officials, as well as representatives of most of the synagogues in Great Neck. All of the people in attendance were moved by this unforgettable event. The ceremony in addition to various speeches included the presentation of a merit plaque to President Katzav, as well as scholarship donations for Iranian students in Israel.

Election Reform

The Central Board decided to make certain improvements in the community's election system. These improvements were based on a set of recommendations made by a specially appointed Election Reform Committee and include a registration system whereby community members have to declare which synagogue board they intend to vote for, a code of ethics for the Supervisory Council and other administrative improvements. The community will be informed about these improvements in an informative package being mailed out to all community households.

130 Steamboat Road

The permit application for the 130 Steamboat Road Project has entered its decisive phase. Based on suggestions made by Zoning Board members and the public, and further analysis of our community's needs, additional adjustments were made to the building plans and submitted to the Board. It is hoped that this permit process will come to a successful conclusion within the next few months.

At the same time the debt on the purchase of the building was reduced by another $50,000 leaving a balance of $100,000.

Construction Matters

During the second quarter of 2001 various interior work was completed at the Mashadi Jewish Center of Great Neck-Shaare Shalom and new contracts were awarded by the Central Board as finances permitted. These included the following:

- Lighting fixtures and a new permanent Arc in the weekday sanctuary
- Installation of the Donors Wall for the main stairways
- Installation of additional stained glass in the Main and the Weekday Sanctuaries
- Cabinetry work in the vestibule leading to the Main Sanctuary

International Singles Cruise

Volunteers from the CMPA and the Mashadi Youth Committee decided to organize a cruise for single members from the worldwide Mashadi community. A large contingent of our young community members from Israel, as well as a number from several European countries, are scheduled to join young community members from the U.S. in a one week cruise to the Bahamas beginning July 15, 2001. The Central Board provided substantial financial support for this program. An extensive program was organized to make this event a worthwhile educational, as well as social, event.

Death of Majid Zarovabeli

The tragic murder of Majid Zarovabeli shook the entire community. The community, especially our youth, pulled together and went through an extraordinary effort which led to a resolution of this case and brought closure to the family. While most of the active effort was performed by a number of young volunteers, the Central Board, in addition to providing financial support, assisted in the search by giving advice when needed, as well as by using political connections to bring pressure on the law enforcement agencies to pursue the case.

Unification of the Community's Synagogues

At this point in time most of the community-wide institutions and committees operate under the umbrella of the Central Board. However, two synagogues, Shaare Tova and Shira Chadasha have not yet joined. With the recent permit granted to Shira Chadasha to build a synagogue in Great Neck, the Central Board considers it essential that the relationship of Shira Chadasha to the Central Board and the community be clarified. In this context meetings were held between representatives of the Central Board and Shira Chadasha which are still continuing at this time. The Central Board considers a clarification of this relationship essential before any community-wide fund raising takes place for the new Shira Chadasha Synagogue.

Youth Committee Report

By: Arun Bassalali

The second quarter this year has been a rather busy and successful one. The following is a report on all the activities and decisions made by the Mashadi Youth Committee as well as an overview of the exciting upcoming summer events.

Walk A Thon

True to its charitable form, the MYC decided to assist in the Israel Emergency Fund Walk-A-Thon on Sunday morning April 1st. Although the youth committee did not organize the event, many of our members and their families joined in the walking to raise money for the families of the victims in Israel. About a couple dozen people were there at one point and many pictures were taken with half eyes open. The walk started at Temple Israel, went west on Old Mill Road, north along Bayview, East across Arrandale, then South on Middle Neck, finally ending back at Old Mill Road and temple Israel.

Cirque de Soleil

We managed to sneak in a couple of events before the Omer, and this fantastic venue was one of them. On Wednesday night April 11, a handful of our youth purchased tickets to experience "Dralion" the new hit by the famous performers Cirque de Soleil, in New York City. Although the ticket price was steep, they were all sold out, and the participants had an amazing time.

Yom HaShoah

Holocaust Remembrance Day

On Thursday night April 19, the Youth Committee arranged its annual Yom HaShoah event to remember the tragic events that took place during the Holocaust. The keynote speaker of the evening was Rabbi Jungreis, he himself a survivor of the holocaust. His theme was the fact that almost everyone in Europe contributed to the murder of the six million Jews, not just one group of people. Nothing was done by any neighboring nation during the Nazi occupancy. He also tried to portray how the Nazis were given their names only to conceal their true identity, being regular German citizens. This way once the war was over, no one could pinpoint the parties responsible. The night continued with a Farsi translation by Mr. Nassim Bassalian, and then with the commemorative candle lighting ceremony by members of the community. The evening concluded with a documentary, along with an exhibit of graphic pictures.

Summer Israel Tour

On Sunday April 22, most of the parents of the potential summer Israel tour, joined with the directors of the program at Shaare Shalom to weigh the pros and cons of the trip. It was thoroughly suggested by most parents that this year's tour be cancelled due to the adverse and uncertain conditions in Israel. The Tourism Department of Israel also had removed or shortened many stops along the tour for their own security reasons. Through the means of a healthy debate, and later consultation with the Central Board and elders of the community it was decided to cancel this year's tour. Although this upset the enormous group of children that registered for the event, it was the best decision that could have been made to ensure the safety and satisfaction of all parties involved. G-d willing there will always be next summer.

Yom HaAtzmaut

Israel's Independence Day

On Wednesday night April 25, the Youth Committee held a dinner and music event to celebrate Israel's 53rd year of Independence along with the commemoration of the fallen soldiers throughout the years (Yom HaZikaron). The event was a huge success as many of our youth gathered at the new Glatt Kosher Italian restaurant in Great Neck, Sopranos that was decorated wall to wall with the blue and white of the Israeli flag. A moment of silence along with a brief speech was delivered to familiarize the youth with the major events that have occurred in Israel's short but busy history. Finally, a raffle was conducted awarding two of the participants' gifts.

Teen Forum

Many months of thought and preparation went into one of the most delicate events the Youth Committee has handled in a while. On Sunday, May 6, the MYC managed to gather most of the youth between ages 12-17, at Shaare Shalom for a group discussion on substance abuse and other issues our community's youth face on a daily basis. The event opened with a registration, then the keynote speakers simply scratched the surface of what was to be expected on this day. A handpicked ten minute clip followed the introduction from the Academy Award winning film "American Beauty." Next, the group was broken into smaller groups based on gender and age, and moved into another room where a facilitator was present in each group to spur conversation. This ran for about one hour as the groups' volunteered confidential information about their lives. Each facilitator then administered a questionnaire that was carefully prepared and in some cases even exchanged email addresses with each other for later conversation. The night was capped with a complimentary dinner from K-Roasters and a closing from the directors of the program.

All in all, this event was a huge success as we attempted to understand the issues our fellow peers are facing, as they grow older in this community. The purpose was not to give any single person help with his/her problem but rather to find out the facts, keep them confidential and to try to work out solutions with the educated elders of our community.

Israel Day Parade

Just as it was mentioned in the previous Megillah, this year's Israel Day Parade as in the years past ran short handed. On what turned out to be a beautiful Sunday morning, May 20, a nice sized group of our dedicated and Zionistic youth in our community marched, sang, danced and cheered down about 20 blocks in New York City to show our appreciation and dedication towards our homeland Israel. Our theme was "We are a people of unity", and our red, yellow and orange shirts depicted this perfectly.

For some strange reason every year the attendance at the parade gets larger but the youth committee's attendance gets shorter. Many hours are put in to make this event happen and it's a shame that we have not that much to show for it. Nonetheless we are going to continue to include this event as one of our major events each year and are looking forward to seeing everyone there next year.

MTC's Israel's Birthday Carnival

On *erev* Shavuot, Sunday May 27, the younger members of the MYC along with the assistance of their friends in the teen club put together a fantastic event geared for the youth in our community. The event was a carnival for the younger children to celebrate Israel and Jerusalem's birthdays. Many of the youth in our community came with their parents and participated in the MTC run games and booths. They enjoyed pizza and prizes and even sang Happy Birthday to Israel as a cake was brought out.

This event was yet another way the MYC is trying to promote Israel to our youth.

Photos of Israel Contest

Throughout these past couple of months announcements were made that we are going to hold a contest to see who has taken the best picture of Israel. Dozens of photos were submitted and later enlarged and sprinkled all over the walls of Shaare Shalom around the times of Yom HaAtzmaut. Many members of the community got a chance to see many old pictures of themselves on MYC Israel Tours and other trips that they have not seen in a while. The contest is closed now but the winner has not been selected. By the next issue of Megillah, we are going to hopefully have the winning picture(s), featured.

Thank you all participants for your help, it was a truly fun event.

De La Guarda

On Tuesday night, June 19, a few dozen of our youth went to see the action packed off-Broadway hit, De La Guarda. For first timers not knowing what to expect, they soon realized that they were in the middle of a mix of a circus and a rave. As the performers swung around the theater on trapeze, the standing audience was sprayed with water and foam. The event was a huge success.

Upcoming Events

Battle of the Ages

The annual summer MYC barbeque is going to be held one Sunday in August at the King's Point Park. This year the events of the day will be an age based competition. Teams based on age category will compete in many games and activities to see which age will emerge triumphant. Keep a lookout for more information regarding this fun-filled event.

MTC Great Adventure Trip

The annual summer great adventure trip is being prepared for the junior high, and high school youth in our community. One undecided weekday in August a few bus loads of our youth will be accompanied by chaperones and spend a day in the action packed Six Flags Great Adventure theme park. Breakfast and a late snack will be provided as well as coach bus transportation. Chaperones are needed. Please contact the MYC office if you are interested.

Boat Party

This year's summer boat cruise will be on either Saturday night, the 19th or the 26th. The boat ride includes DJ music and dancing, along with a bar and breakfast. The boat travels the west side of the city and has beautiful late night views. Please contact Benny Livian at (516) 901-1098 or Benny@mycweb.com for further information.

Sid Jacobson JCC Grant

The Sid Jacobson JCC, in East Hills, has received a grant from the UJA to administer events for Persian Jews in the Nassau County area. These events can include dancing, karate and sport lessons, or access to their gym, pools, instructors and guidance counselors and psychologists. The MYC is trying to coordinate taking advantage of their funds, before other groups deplete it. If you can see the need for any of their services please contact Arun Bassalali at (516) 466-1686 or Arun@mycweb.com for further information.

Welcoming Shabbaton Kassorla Family

The first Shabbat that the Kassorla family will be hopefully permanently joining our community will be the Shabbat of August 10 and 11. The community is planning a celebration Shabbaton in our synagogue Shaare Shalom. The Shabbat will include divrei torah and speeches by the Rabbi, as well as a full lineup of meals by Lederman Catering. The community strongly urges everyone to join us on this Shabbaton to show our support for a new member of the community and his beautiful family. For more information contact the Central Board office.

MYC Art Extravaganza

The MYC and the Higher Education Subcommittee are proud to sponsor the Third Annual Mashadi Art Exhibit. The groups are making an open call to the Community's artists to submit work in any area of the visual arts including, but not limited to, painting, drawing, photography, and sculpture. For further information on helping to organize the event or to submit a piece of art, please contact Laleh Asher at (917) 364-3746, Natalie Rahmani at (516) 850-5549, Efi Hakimian at (516) 359-6661, Mrs. Ania Nassimi at (516) 482-8081, or Dr. Farrokh Dilmanian at (631) 344-7696.

Our Mission Statement

The Mashadi Youth Committee is devoted to the preservation and enhancement of the Mashadi Sephardic Jewish tradition and culture through religious, Zionistic, educational, and social programs and publications.

This years elected body has tried to refocus its strategy to include this mission statement in every activity they do. The MYC is an elected group of volunteers that aim to meet the guidelines set forth by this mission statement. Meetings are held on the first Monday of each month and are open to the public. We invite all community members to get involved by helping to plan, support, promote, or make any of these events or programs happen. For more information contact any MYC member or Mrs. Behnaz Dilmanian at the MYC office at (516) 829-3443, or visit www.MYCweb.com.

Mazal Tov

Collected by: Elena Hajibai

Births:

Eve Rebecca daughter of Debbie and Steven Aziz
Charlize Esther Miriam daughter of Rossana and Payam Dilmanian
Naomi daughter of Farnaz and Eli Edalati
Lauren daughter of Daniella and Omid Hakimi
Valerie daughter of Angela and Alan Davoodzadeh
Solomon son of Sharon and Afshin Hakimian
Jona Samuel son of Shohreh and Shahram Dadfarin
Eyal Yehuda son of Miriam and Herzel Hakimi
Daniel Reuben son of Elham and Jacob Levian
Noam son of Mojdeh and Allen Hakimian
Jonathan Meir son of Ilana and Michael Ilian
Yehonatan son of Adina and Isaac Hadjibay
Aaron Abraham son of Anat and Michael Kamali
Dustin Abraham son of Monique and Niki Kamali

Bar-Mitzvah

Sean son of Mahshid and Kambiz Hakimi
David son of Mojdeh and Mansour Karimzadeh
Danny son of Mehri and Edmond Hakim
Michael son of Jila and Eshagh Kashimallak
Jared son of Sharon and Jacob Karmily
Ryan son of Betty and Edison Akhavan

Engagements

Malka Hematian and Shahab Nabavian
Natascha Nassimi and Parham Shaer
Dalia Dilamani and Mehrdad Ebrani
Charlene Livi and Jonathan Aminoff
Evelyn Gol and Eli Siouni
Angela Ouriel and Afshin Hakimian
Dalia Zabih and Ronen Ismaili
Mojdeh Kashanian and Seper Samouhi
Romina Zarnegin and Edmond Enayatian
Stephanie Solomon and Leon Banilivy

Weddings

Ayala and Roni Siouni
Maya and Michael Gohari
Rose and Rouben Nassimiha
Yvette and Besalel Ben Haim
Tina and Afshin Livian
Sharona and Shahab Ebrahimi
Sanam and Steve Ijadi
Sharon and Moti Cohen

Dear Readers:

The Mazal Tov section of Megillah relies on the assistance of our community members. If you have information you would like to share with the community please submit it with the correct spelling, to Mrs. Elena Hajibai at (516)487-1790. Megillah also invites newly engaged and newly married couples to submit recent pictures of themselves for publication in the Mazal Tov section. Please mail photographs to the MYC office.

Thank you,
Megillah Staff

For parties, gifts or as a decor in your own home

Dried Flowers by:

DALIDA NAMDAR

516-487-3138 516-487-4743

Recently engaged Dalia Dilamani and Mehrdad Ebrani

Recently engaged Malka Hematian & Shahab Nabavian

Recently engaged Evelyn Gol & Eli Siouni

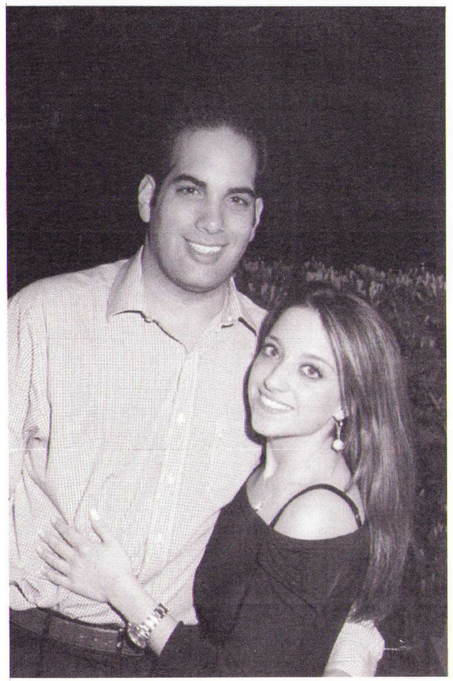

Recently engaged Charlene Livi & Jonathan Aminoff

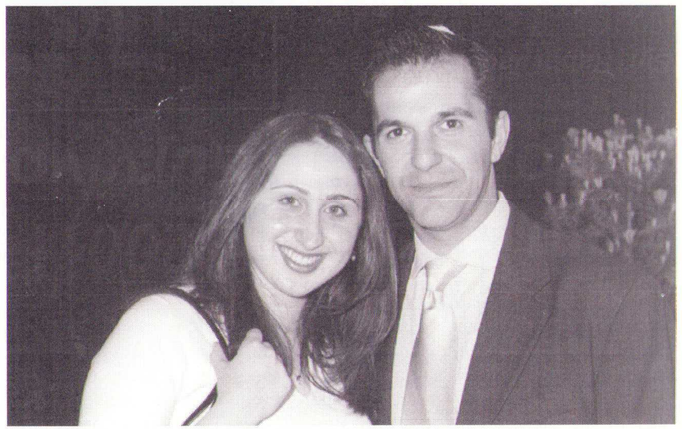

Recently engaged Angela Ouriel & Afshin Hakimian

Talmud Torah Report

By: Nora Ebrani

We have successfully completed another year of Talmud Torah. Like any other school, success of our program depends upon the support and cooperation of our parents. Students who keep a good attendance record, do their work, and consider their Talmud Torah studies important, succeed tremendously. It is very difficult to teach a child who misses a lot of classes, doesn't do his or her work, and doesn't perceive Talmud Torah as a real school. We believe it is the parents' responsibility to reinforce the work that is done in Talmud Torah by bringing their children to school prepared and on time.

We have a rich curriculum that begins with reading and writing Hebrew and continues on to comprehension. Study of Torah, *brachot* and the Jewish Holidays are the core of our curriculum. We receive a lot of suggestions and comments regarding our curriculum. Some parents like their children to study more of language and some like us to concentrate on teaching the Torah and *brachot*. We believe that an integration of all the subjects is necessary for the success of our students.

We strongly believe that students, teachers, and parents collectively constitute a team, and need to work closely together throughout the year. This year, in addition to our Parent-Teacher conferences that are usually scheduled in January, we added a curriculum day in September for the parents to meet their child's new teacher and become familiar with the class work and requirements. We think that this is an excellent way of involving parents in the school from the beginning of the year.

While our first and second graders were hard at work building reading and comprehension skills, our third graders started the year concentrating on the study of Torah. The Torah stories are told and read to the students starting with Pre-kindergarten. In third grade, however, they are given sections from the Torah that they practice and then perform in a ceremony in front of their family and friends. The3rd grade *Chumash* Ceremony is an exciting Talmud Torah event in which students are awarded their own Child Bible to read and study throughout the year.

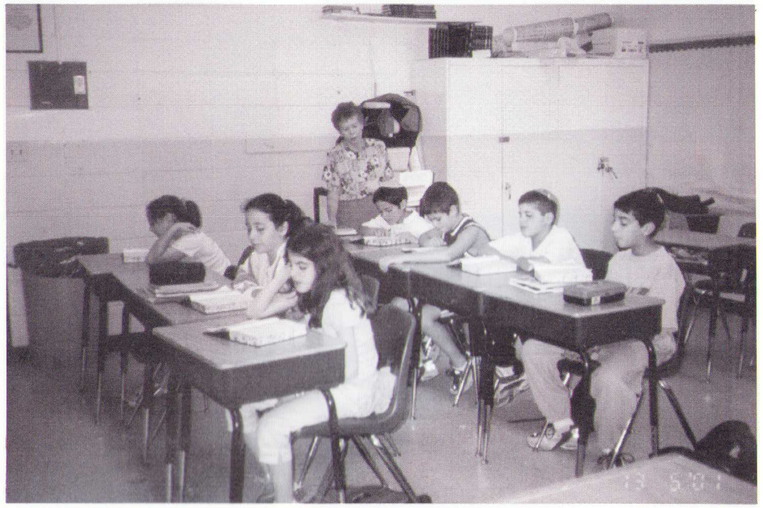

Chanukah is a holiday of gift giving and fun in Talmud Torah. While they study about the miracle of lights, they are excited to receive their candles, *chanukiahs*, *dreidls*, and other presents. In addition to this, we enjoy the celebration by lighting candles and eating doughnuts in order to remember the miraculous light that burned for eight days.

On *Tu B'Shvat*, we celebrate the new year of the trees. Some of our families joined the Jewish National Fund with donations to plant trees in Israel in the name of their loved ones. Additionally, our students enjoy their packs of delicious dried fruit that is prepared by the Mashadi Sisterhood.

One of the reasons that our children enjoy reading the Megillah of Esther on Purim is that the story happened in the land of their ancestors, Persia. As they read the *Megillah* they learn about the three *mitzvot* of Purim: listening to the *Megillah*, giving money to the poor, and giving gifts of food to their family and friends. We also celebrate by dressing up in costumes and eating *Haman Tashen* cookies.

Soon after Purim we start studying about Passover. Children recite the *brachot* and sing the songs that fill the classrooms and hallways in the school. It's a joy to hear their enthusiasm while singing and learning.

They also learn about the laws and traditions of *Pesach*. Our kindergarten students enjoy a day baking *matzot* in the *Matzah* Factory. And the whole school celebrates the holiday with a model seder prepared in each classroom on the Sunday before *pesach*.

This year we celebrated Israel's independence by singing *Hatikvah* and eating one of Israel's favorite foods, falafel. We read stories and watched movies of Israel's past and present. Our children were mesmerized by all the changes and advances that were made in such a short period of time. Some of our older students joined the Israeli Day Parade in order to show their love and support of Israel. On *Yom HaZikaron* we lit candles in the classrooms in the memory of the soldiers and civilians who gave their lives for the independence and survival of Israel throughout the years.

Our children joined the Great Neck walk-a-thon this year to collect money for the families of Jews who lost their lives in tragic acts of terrorism in Israel. They worked hard to find sponsors and collect money for this great cause. At the same time they learned about the unity of Jews across the world. They were proud to be able to help their fellow Jews.

On the last day of school, our first graders celebrated their great accomplishment of Hebrew literacy in the 1st grade *siddur* ceremony. First grade is the only grade in which parents can observe and measure their children's progress on a weekly basis regarding how fast and how well they can read. Family and friends joined to watch the 1st grade performance with tears in their eyes. As camera flashes went off, our children sang and read their parts. At the end of the program they were awarded their *siddurs* to read and study in the years to come.

In the school year 1999-2000, a group of dedicated mothers started a Parent-Teacher Association (PTA) in Talmud Torah. Our children and the school benefited immensely from their concerns and involvement in the school. Unfortunately, we didn't see a lot of follow-through from the PTA this past year. Parental involvement is vital to the success of children in any school. We hope to see more parental involvement in the future. We thank all of our parent volunteers who help us with all their hearts.

We were blessed with a great team of teachers and volunteers this year. Additionally, Mrs. Laleh Kamali joined our staff in the beginning of last year's summer. She has been taking care of the computer work in addition to other odds and ends in the school with great love and dedication. We are proud to have her on our team.

Community Synagogue Approved: TWICE! The Shira Chadasha Story

By: Lilly Namdar

Our community achieved a major accomplishment recently by obtaining the approval of the Village of Great Neck Board of Zoning and Appeals (BZA) for Shira Chadasha's application to build a community synagogue at 695 Middle Neck Road. This was a particularly important development because the BZA granted a "variance" exempting the synagogue from having "on-site" parking.

This means that all the issues relating to having a closed parking lot or an open parking lot are completely avoided. Furthermore, it means that a synagogue for nearly two hundred fifty people can be built at a fraction of the cost, since the expensive land needed for parking is not required. The amount of land required for the project is cut to a fifth or a sixth of what would otherwise be needed to accommodate the parking.

This accomplishment was not easy. The process took approximately twenty four months. Although this is considerably shorter than many similar projects, a number of technical, engineering, architectural, legal, social, political and emotional concerns of the Village had to be addressed during this period.

Many times along the way people outside the Village government told us that the Village would never grant approval for this project. But throughout the process there seemed to be a metaphysical force that guided the application through its many ups and downs and led it to its elating, successful conclusion. The merit and the pure intent of the many community members who prayed from the bottom of their hearts brought about the marvelous ending.

On the physical plane, at the end, it came down to developing a level of trust and understanding with the BZA to help them feel comfortable that the project would not disrupt the lives of people or businesses around it. They became convinced that the synagogue's management would keep its promises and honor the conditions to its approval. The timely enactment of the Federal law called "Religious Land Use and Institutional Persons Act of 2000" by Congress, shortly before the BZA had to make its final decision, also helped greatly *.

Most of this twenty four month time period was spent preparing and defending environmental impact studies. These included engineering studies that examined the impact of the project on traffic, parking, pedestrian safety, storm water drainage, noise, and Fire Department response time among other aspects.

A key element of the BZA's comfort and trust was the fact that they understood that this will be an Orthodox synagogue whose congregants do not drive on Shabbat and Jewish holidays. In fact, the approval was given on the legal condition that the synagogue remains Orthodox. If the synagogue were ever to change its orientation or to sell the building to a religious group that does not observe Shabbat in a strictly Orthodox fashion, the Village's approval would become legally null and void.

The following is a brief history of how this project started:

In late 1998, Shira Chadasha approached the owner of the empty lot of land next to the "A to Z Market" about a possible purchase of the property to build a synagogue. The owner agreed to enter into a contract to sell the land to Shira Chadasha, subject to the Village's zoning approval to build a synagogue on that lot. Thus Shira Chadasha would not be taking a risk of getting stuck with land that it could not build on.

Shortly thereafter, the proper applications were made to the Village. In the first quarter of 1999 the BZA showed resistance to approving such a project without on-site parking. However, in the second quarter of 1999, after wholesale changes in the makeup of the BZA, it appeared that they would be willing to approve the project expeditiously based on their comfort that as an Orthodox synagogue the project would not create any parking problems.

Given the positive vibes from the new BZA, in the 3rd quarter of 1999 Shira Chadasha moved to purchase the land and lock in the exceptionally attractive price of $325,000. The price was locked nine months earlier, but by the time the deal closed and money was paid, the property was worth over $500,000. A large number of generous community members participated in providing the funds to purchase the land for the community synagogue.

However, certain elements in the Village government were concerned that granting an approval to this project would set a precedent and open the floodgates to many other synagogue applications without adequate parking. The resistance that these elements provided translated into delays and requirements for more studies on top of studies, which cost both time and money to complete.

In the fourth quarter of 1999, having completed the land purchase, Shira Chadasha embarked on a dual strategy: A) prepare for litigation against the Village in the event that it did not approve the project; and B) reach out to the Village with genuine efforts to build the trust and credibility needed to obtain the approvals amicably, avoiding litigation.

In pursuing the first strategy, Shira Chadasha retained one of the most fearsome law firms in the country to lay the groundwork for litigation. The firm of Weil, Gotshal & Manges agreed to represent Shira Chadasha on a pro-bono (free) basis.

In pursuing the second strategy, Shira Chadasha diligently followed through with the BZA's requests for information and tried to communicate the important, positive attributes of the project and the dire need that existed in our community for the synagogue. Shira Chadasha also obtained over 500 signatures from residents of the Village of Great Neck on a petition requesting speedy approval of the project.

During the first three quarters of 2000, Shira Chadasha completed three environmental studies that addressed issues raised by the BZA. By this time, the studies showed that adequate unused parking existed in the lot adjacent to our land.

The two major remaining issues were: 1) Storm water drainage: A) The land was too small to accommodate the dry wells required by Village code, and B) The BZA did not like Shira Chadasha's solution of using a holding tank inside the building. And, 2) Closure of the building's front doors. The Fire Department had appeared at BZA meetings and opposed the project, on the basis that the front doors would cause "pickup and drop-off traffic" which would block fire trucks in emergencies. Their solution was to have the front doors closed and only available for emergency exit.

Upon the completion of the "Final Environmental Impact Study" in September 2000, the BZA was obligated by law to make a decision within 60 days: "YES " or "NO."

Although a "NO" was not the preferred answer, it was better than not having an answer at all. In other words, you can not take the Village to court until it says "NO." Many villages use this fact as a tactic to simply delay and wear down an applicant. They delay and put up roadblocks, without saying no, so the applicant would just give up without the matter going to court.

However, the BZA knew that Shira Chadasha was not giving up. That message was clearly conveyed to the Village through multiple channels. Also, Shira Chadasha was confident that it would win in court, although an amicable resolution would be faster and cheaper.

A "YES" answer, of course, would mean that the BZA process would be over and the community would be granted permission to build a synagogue.

By December 2000, Shira Chadasha received unofficial indication that the majority of the BZA would approve if Shira Chadasha were to concede on or solve the last two remaining issues; storm water drainage and closure of the building's front doors.

After fighting the Fire Department's door closure demand on its merits, Shira Chadasha later decided to give in on this issue as a concession to induce the BZA to approve. To solve the storm water drainage issue, Shira Chadasha purchased rights to the underground space in the land adjacent to the project, enabling it to put dry wells in that location, thereby complying with the Village code on water drainage. This was also an inducement for the BZA to approve.

On February 1, 2001 the BZA officially voted "YES" to the project in a 3-to-1 vote. In March and April 2001 the BZA formalized that decision in a "Resolution."

About this time, the West Coast Video store adjacent to the project land had become available for rent. This provided an excellent opportunity for Shira Chadasha to obtain a steady location for Shabbat and holidays until the building next door is built (G-d willing in 12-18 months). However, the Village law required an entirely new application to the BZA for this!

But this time around all elements in the Village government were exceptionally cooperative and helpful. Having developed a trust and respect relationship, the Village completed the whole process in less than two months (instead of two years), starting at the end of March 2001, and ending in the beginning of May. Thus, our community's new synagogue was approved twice in two months:

A "YES" Resolution for 695 MNR in April

A "YES" Resolution for 683 MNR in May.

Congratulations to the community on starting its second legally approved synagogue in the Village of Great Neck.

The "Religious Land Use and Institutional Persons Act of 2000," signed into law by President Clinton near the end of his term, basically takes away the local governments' right to deny zoning approval of religious building projects, unless there is a "compelling governmental interest." The burden of proof that there is such a "compelling" interest is on the local government, not the religious group. Before the passage of this law, the religious group had to prove that there is minimal or no adverse impact. Now, the tables are turned and the local government has the burden to prove (ultimately in court if it goes that far) that the project causes an overriding, "compelling" problem. This is a difficult, uphill battle for the local governments and they are not likely to try to fight it, unless a project truthfully causes a major problem. This law gives the religious group the kind of protection analogous to "innocent until proven guilty."

View of the land at 695 MNR, the approved site for our new community synagogue, as it appears today, prior to the construction.

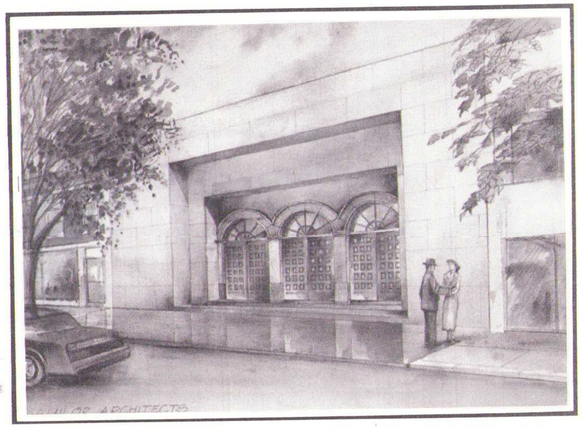

Artist's rendering of the new community synagogue at 695 Middle Neck Road.

Floor Plans:

Figure A-7:

Side View: The new community synagogue will have 3 floors. The building's height will be 28.5 feet from the sidewalk, the maximum allowed per zoning code. The depth will be 16.5 feet, the lowest one could go without hitting water. The main sanctuary is on the top floor, which is 8 steps up from the lobby/ sidewalk. The ceiling height in the sanctuary is approximately 17 feet. The middle level, 8 steps down from lobby, is the kidush room with a ceiling height of approximately 12 feet. The cellar level has a ceiling height of approximately 9 feet.

The cellar will contain a library, an all-purpose meeting room, which can be used for a second minyan; women's mikveh, segregated from the rest of the building via a separate, private entrance; and a men's mikveh with a totally separate entrance from the opposite side of the building.

Figure A-5:

The Lower (Middle) Floor: This floor will contain the kiddush room, 1632 square feet, which can fit all the congregants attending services (246 legal capacity) or, for affairs with table service, 109 people. This floor also contain an office and a kitchen for light food service. There is no catering at this facility.

Figure A-6:

The Main Sanctuary: The main sanctuary has a legal capacity of 246 people. The Bima in the center faces east, towards the Aron Kodesh (Hekhal), with fixed seats arranged all around it. The women's section, with exclusive entrances, is on the west side of the sanctuary, with a slight slope from back to front. There is elevator service on all floors.

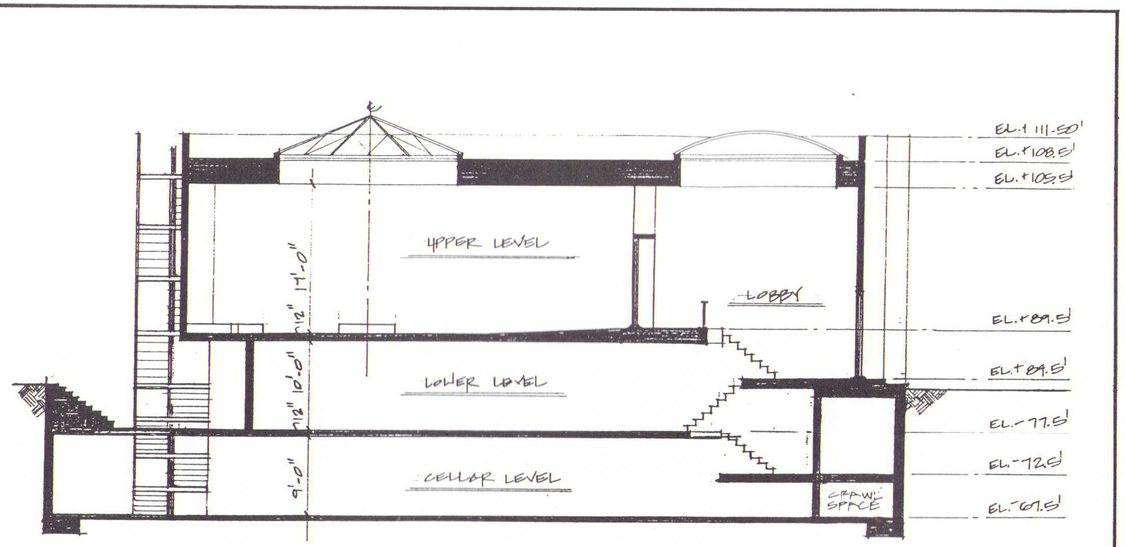

BUILDING SECTION

SCALE: 3/32" = 1'-0"

A-7
OF 8

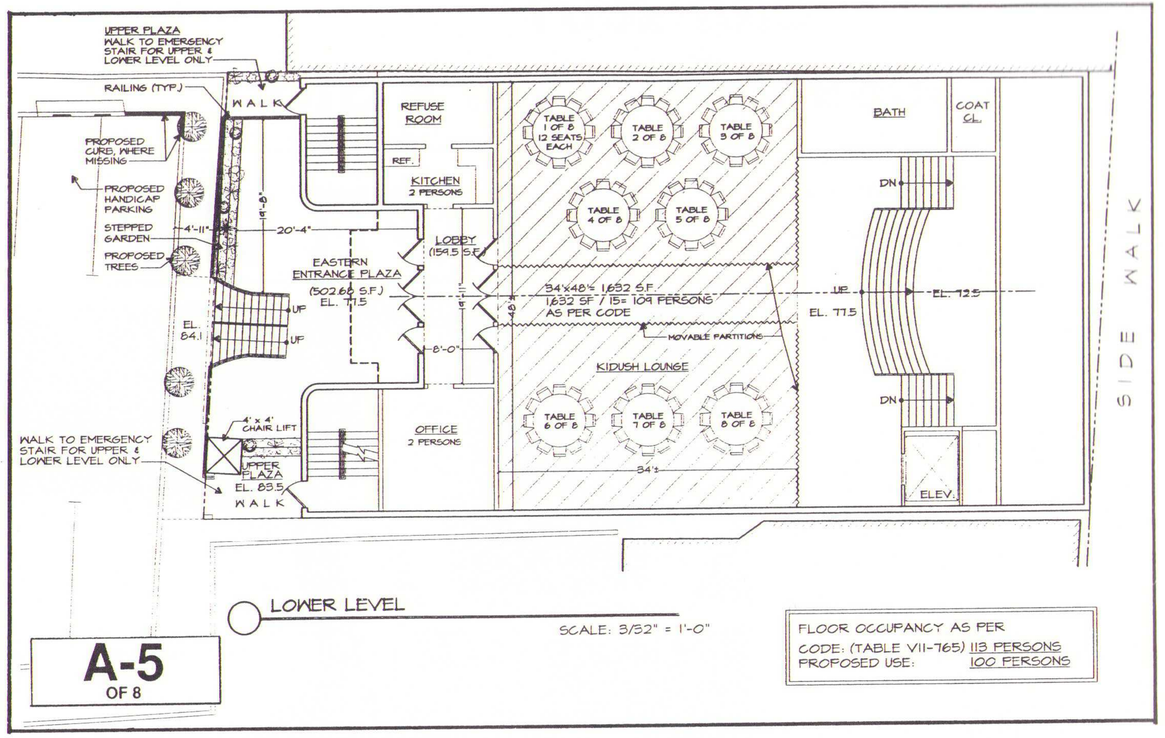

LOWER LEVEL

SCALE: 3/32" = 1'-0"

FLOOR OCCUPANCY AS PER
CODE: (TABLE VII-765) 113 PERSONS
PROPOSED USE: 100 PERSONS

A-5
OF 8

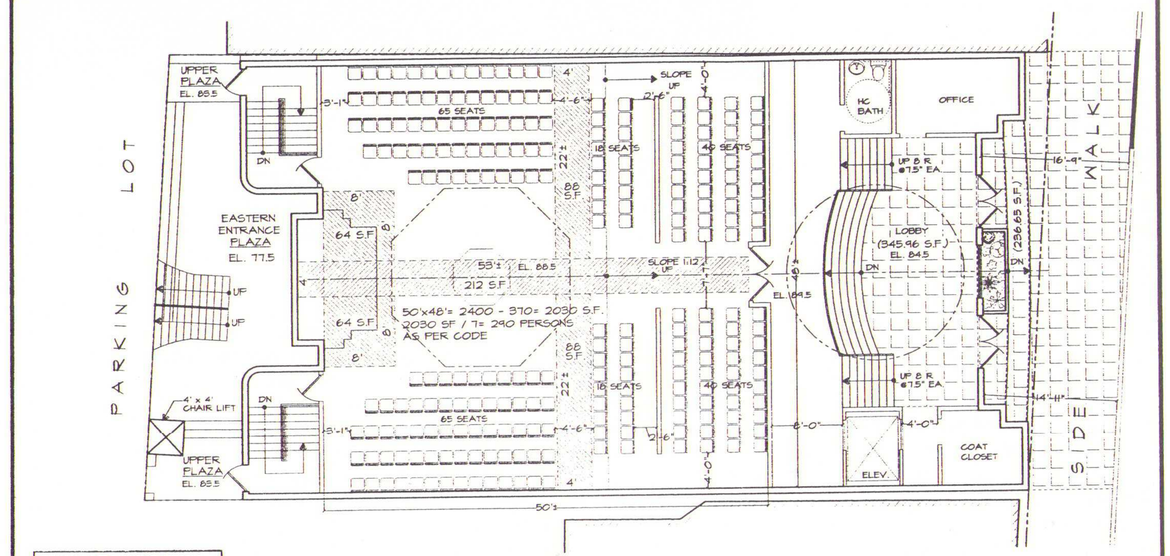

UPPER LEVEL

SCALE: 3/32" = 1'-0"

FLOOR OCCUPANCY AS PER
CODE: (TABLE VII-765) 290 PERSONS
PROPOSED USE: 246 SEATS

A-6
OF 8

Yom Hashoah 2001: A Holocuast Survivor's Story

יום השואה

By: Rabbi Jacob Jungreis

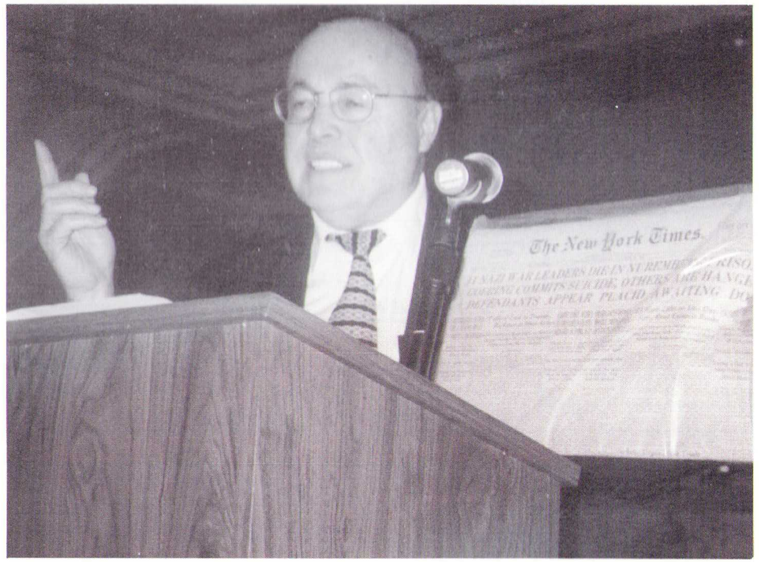

On Yom HaShoah, *April 19, 2001, Rabbi Jacob Jungreis, a survivor of the Bergen-Belsen concentration camp, spoke at Shaare Shalom-Mashadi Jewish Center. The following is an adaptation of the story he told that day of his experiences during World War II.*

I was born in the village of Derecske, Hungary at the dawn of the most cataclysmic period in Jewish history. My father, Rabbi Abraham Jungreis, a descendant of ancient rabbinical lineage, accepted a position as Rabbi in the city of Szeged, Hungary in 1935.

Although Szeged was the second largest city in Hungary and a liberal cosmopolitan city with a university, anti-Semitism was already rampant when I was still at a young age.

Just going back and forth to kindergarden meant running a gauntlet of taunts and fears of outright beatings. It was also considered "babyish" and humiliating to have your parents accompany you to school, so there was really no escape. The most common taunt was "bidozs zsido," dirty Jew, or "You killed our god," an accusation that was incomprehensible to me. Obviously, these feelings were a basis for the genocide that was to come later.

Hungary was the last country to be made "Judenrein," or free of Jews. It was not until 1943-1944 that the Nazis were actively engaged in the liquidation of Hungarian Jewry.

The deportations to slave labor camps, concentration camps, and annihilation had begun in Poland. Since Szeged was near the Yugoslavian border, where anti-German partisans operated, it became a destination for many refugees.

It was illegal to house refugees for any length of time, unless you reported it to the police. The penalty for not doing so could have been death. Yet my parents managed to bribe our building's superintendent and any other necessary official. The house became a "way station" with my mother and father being woken at all hours of the night. My mother cooked for everyone and I never knew whether I'd have a bed of my own to sleep in.

Escaping refugees told horror stories. I remember a Polish man saying to my father, "Do you know Rabbi, they're making soap out of Jews?" Even after my father returned from a train ride with a bloody face because hooligans on the train had pulled out his beard, the atrocities reported by the refugees were not believed. It was unimaginable that in the 20th century, an advanced and educated race such as the Germans could be doing this.

In 1944 my parents, brother, sister, and I were deported from Szeged on a train bound for Auschwitz. The deportation was essentially the same as portrayed in the movie "Schindler's List."

The Jews were paraded through the streets accompanied by jeers and name calling from their former neighbors. There was a holiday atmosphere as far as the Hungarians were concerned. The Germans were cheered on.

We Jews were forced to spend the nights in tents in the rain and mud. My sister was ill and feverish and my father pleaded in vain for a doctor to come, or for some medicine. Miraculously, she pulled through. The next step was the cattle cars.

The Jews were herded into cattle cars that were severely overcrowded and contained almost no air to breathe. There was no food or water. There was no room to sit and people died where they stood. When the train arrived at Budapest

anyone left alive was taken off the train.

My family was sure that they were facing, G-d forbid, immediate death, that an example was to be made of my father, the Rabbi. We were unaware that we were part of a deal that had been stuck with Adolf Eichmann, the German whose job was to destroy Hungarian Jewry.

A leader of the Hungarian zionists had persuaded Eichmann to liberate 1,850 Jews of various backgrounds for $5,000,000 ransom. This brave hero was Israel Katzner. However, until the money was forthcoming, Eichmann insisted that our group be sent to the Bergen-Belsen Concentration Camp at Bergen-Belsen. The Jews there suffered extreme deprivation and hardship, but we were not killed outright. We were also allowed to pray. This privilege led to an unforgettable experience.

In a spontaneous declaration of faith our group pooled our most precious commodity within the camp, cigarettes, to obtain a shofar from the Polish inmates. When the Polish slave laborers heard the sound of the shofar, they paused in their work. It was a scene that I will never forget. The German overseer beat the Polish Jews mercilessly, but they remained standing in silent tribute to their G-d, refusing to resume their labor until the sounds of the shofar faded away.

Finally, after spending nine months in Bergen-Belsen, the 1850 Jews were ransomed. We were the only group during the Holocaust that was directly saved from a concentration camp. From Bergen-Belsen, we were sent for another two and a half years to the Displaced Person's Camp in Switzerland.

Life in the Displaced Person's Camps was also very difficult, especially since families were often separated, and children were sent to separate institutions. We all underwent many hardships and suffered when we heard of loved ones who had been killed.

People eagerly awaited permission to enter the United States or Israel (Palestine). My family members were granted passports to America. Most of our extended family had been killed and, even when inside the Concentration Camps, my father and mother were determined to help rebuild the Jewish people. They reached out to others and served as surrogate parents for orphaned Jewish children.

Soon after we arrived to the United States, with only $5.00 in our pockets and little command of the English language, my family began its pioneering *Kiruv,* outreach work in America and established a Yeshiva. To this day our mission is twofold: We are determined not to forget the past and to educate others about the Holocaust. We feel that those who perished deserve to be remembered even if there are no graves of monuments. Our second goal is to secure the future of the Jewish people through festivals, education, love of Torah, love for each other, and for Israel while we wait for the arrival of Moshiach.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چك آپ كامل Check Up
★ كاشتن دندان Implant
★ سفيد كردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در يك روز
★ درمان و جلوگيری از بيماريهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
★ روكش و بريج چينی Crown & Bridge, Laminate
★ روت كانال (درمان ريشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترميم دندانهای شكسته و تغيير رنگ داده شده با تكنيك باندينگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذيرائی از بيماران
در شبها و روزهای آخر هفته

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

قبول اكثر بيمه‌های دندانپزشكی و مديكيد

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

SASSAN RASTEGAR D.D.S.

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیک پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یک جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فک IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

منهتن

342 Madison Ave., Suite1911
(between 43rd & 44th St.)
New York, N.Y. 10173
(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suite B
Great Neck, N.Y. 11023
(516) 829-4948

The Story of the Old City: The 3,000 Year War

By: Adam Hakimian

Surrounding its southern gate, a soaring gravity arch, are hundreds of bullet holes, pock marking an otherwise smooth edifice. In order for them to breach the door to the city, they blasted a hail of submachine gunfire at it. The advancing Israeli soldiers had no choice but to fire toward the stone walls they knew were sacred, for their enemies were hiding behind it.

Deeper yet, into the cavernous labyrinth within the city, the stone tunnels show other scars. A thousand years before those Israeli soldiers came the conquering Christian armies who left their own marks, thousands of crosses, big and small, etched into the blocks, chiseled into eternity.

They are easy to miss, these clues to the past. In the Old City of today, the millions who visit are simply taken by its sheer splendor, the ancient ruins, the mosaic of architecture, the teeming flea markets frozen in centuries past, and the remnants of the Jewish Temple. But below the grandeur, pageantry, and sanctity of the city, lies its soil, soaked with the blood of its keepers, its defenders, its zealots, who stood in its unwavering defense, no doubt feeling honor in dying for the city

From the year 1000 B.C.E. until the advent of the Common Era, Jerusalem was truly the Jewish nation's home, both physically and spiritually. Without question, it was in these times that Jerusalem was at its most magnificent, as home to the warrior King David, his son, King Solomon, and the first and second Jewish Temples, The Beit Hamikdash. The struggles of war, exile, rebellion, and redemption for the Jews of this period could never be shortly summarized. The highs and lows were dramatic. The first Temple, built by Solomon and adored for its majesty and holiness, was destroyed in the year 586 B.C.E. by the Babylonian King Nebuchadnezer II, who killed King Zedekiah's sons before his very face, before putting out his eyes. Soon, the Jews would rebuild the Temple, but would again face disaster.

In the year 70, the great Jewish revolt against the Romans culminated in total defeat and exile, as described by Josephus: "Then one of the [Roman] soldiers, without waiting for orders… snatched up a blazing piece of wood and climbing on another soldier's back hurled the rand through a golden aperture... As the flames shot into the air the Jews that watched the calamity sent up a cry... The Temple Mount, enveloped in flames from top to bottom, appeared to be boiling up from its very roots: yet the sea of flames was nothing to the ocean of blood." Over 600,000 Jews were killed or died from starvation and disease during the siege of the city. Yet another 600,000 were taken away as captives and slaves, according to the Roman historian, Tacitus. The Romans were especially jubilant in their victory, minting commemorative coins and parading the streets of Rome displaying holy vessels from the Temple.

The obliteration of Jewish Jerusalem was finalized by constructing a Roman city on its ruins and by changing its name to Aelia Capitolina. Subsequent Roman emperors did their bidding with the city. Constantine transformed the city into a Christian one in the year 324, setting off a flurry of church and monastery construction, until Justinian built a gigantic church, upon its completion proclaiming, "I am greater than you, King Solomon."

The armies of the Persian Empire and Khosrow II destroyed the churches in 614, but they ruled Jerusalem for only fifteen years, and shortly afterward, a new era commenced with its conquest by Khaliph Omar in 638.

The Muslim conquest was accomplished without bloodshed. Known for his generosity in comparison to other conquerors, Omar promised the Christian inhabitants freedom of religion behind closed doors, and guaranteed their safety. He did not permit Jews to reside in the city, but he did allow them to visit, after centuries of exclusion. The Jews were grateful. The Dome of the Rock was built, and for 400 years more, Jerusalem was an Arab city. Arab dynasties in power during this period varied in their personas. Some were docile and calm, others, utterly belligerent, demolishing non-Muslim houses of prayer.

Late in the 11th Century, after years of persecution and humiliation, the Christian population was expelled from the city, and so, the European armies of the Crusades were launched to descend upon Jerusalem. In 1099, the attack finally broke the Arab defense, after six brutal weeks, and the people of the city met a vicious massacre, the likes of which have seldom been seen. A witness described: "It was impossible to look upon the vast numbers of slain without horror; everywhere lay fragments of human bodies, and the very ground was covered with the blood of the slain... still more dreadful it was to gaze upon the victors themselves, dripping with blood from head to foot, an ominous sight which brought terror to all who met them." The surviving Jews and Muslims were sold into slavery.

Attacking at the same weak point in the city's fortifications that the Crusaders exploited, Saladin recaptured Jerusalem only 88 years later. Jerusalem would remain in Muslim hands for another 730 years. Jews eventually returned to the city, only to be oppressed by the Arab authorities and provoked by the Arab population for years, as one traveler testified, the Jews there lived in the "cruelest and most shameful poverty and subjugation."

Modern Jerusalem fell into the hands of the British imperialists, but they announced in December 1947 that they would vacate the land within six months. Upon this news, some of the bloodiest street fights between Arabs and Jews in Palestine broke out in the Old City. Israel and Jordan bisected the city, west and east, at the end of the fateful 1948 war.

But it would be only nineteen years until the Jews unified Jerusalem under the Israeli flag. In 1967, after a daring and swift Israeli assault, the I.D.F. took the Jordanian side of the city. And as the soldiers walked into East Jerusalem, they looked up to see what they had won. They cast their eyes up at the great Western Wall, and after so many years, they were able to marvel at its beauty once again.

Bombing Iraq's Reactor: 20 Years Later

By: Eric Hakimian

On June 7, 1981, Israeli jets bombed the Osiraq atomic reactor on the outskirts of Baghdad. Many have claimed that this act by Israel saved the world from a looming threat of Iraqi nuclear blackmail, and temporarily left Iraqi dictator Saddam Hussein deprived of the potential to engage in a war of mass destruction.

What were the historical realities that led to this fateful event?

By 1977 Israel had been under the governance of the Labor party for twenty nine years, going back to the founding of the state in 1948. But a series of scandals involving key Labor officials, coupled with a general sense that the country was adrift and rudderless, caused many Israelis to forgo traditional political attachments and turn to the opposition Likud bloc for answers.

During this time, Iraq was determinedly going about the business of building a nuclear bomb factory. For Saddam Hussein, procurement of a nuclear arsenal that could mean the destruction of Israel was a goal of the highest priority.

Iraq had never been reticent in displaying its animosity toward the Jewish state. When the Arab League organized an "Inter-Arab Command" in the months before Israel's birth, an Iraqi general was in charge, and at the conclusion of the first Arab-Israeli war, Iraq refused to sign an armistice in stark contrast to the Arab front-line states of Egypt, Jordan, Syria and Lebanon. As late as 1969, nine Jews had been hanged in Baghdad on trumped-up charges of spying for Israel.

Iraq's interest in nuclear technology dated back to 1959, when the Soviet Union, looking to expand its influence in the region, agreed to provide Baghdad with a reactor, enriched uranium and a team of scientists and engineers. The reactor was operational by 1968, however, with the Soviets refusing to provide Iraq with key weapons-grade radioactive materials, the operations of this early reactor were effectively curtailed.

The mid-1970's were notable for a flurry of diplomatic activity among French and Iraqi officials. In 1974 France's foreign minister, Michel Jobert, went to Baghdad and pledged any assistance Iraq might need to build up its

technological infrastructure. "I am happy," Jobert said in a toast to his Iraqi hosts, "that your great country will now have the means to restore its past glory." The French Prime Minister, Jaques Chirac, paid a call on Saddam Hussein the following year and proclaimed the Iraqi dictator a "great statesman whose qualities will lead his people toward progress and national prosperity." It wasn't long after Chirac's visit that France agreed to build the Osiraq nuclear reactor in Iraq, as both sides claimed, strictly for "research" purposes.

Even the Italian government contributed to this new Osiraq reactor by supplying Iraq with the weapons-grade radioactive materials that the Soviets had denied Iraq a decade earlier.

All the while Israel had been keeping a wary eye on Iraq's nuclear ambitions. When Menachem Begin took office in 1977 as Israel's first Likud Prime Minister, he stepped up behind-the-scenes efforts to prevent Iraq from becoming a nuclear threat. The U.S. was Begin's best hope, but the administration of President Jimmy Carter, for all its talk of wishing to halt the spread of nuclear weapons, was less than energetic in pursuing the matter.

As Israel's diplomatic efforts faltered, pressure of a different sort was brought to bear on the Iraqis. In April 1979, just days before the French were scheduled to ship the nearly completed reactor to Iraq, saboteurs infiltrated a warehouse near the port of Toulon and attempted to blow up the reactor's core. Damage, however, was relatively minimal. Fourteen months later, the head of Iraq's nuclear program was killed in his Paris hotel room. Israeli agents were believed to be responsible for both incidents.

Sabotage and assassination notwithstanding, work continued as planned on the Osiraq reactor. By autumn of 1980, Begin had concluded that he would have to take direct military action. In early 1981, the only question remaining for Begin was when to launch the attack on the reactor.

The operation was postponed several times when members of Begin's cabinet voiced their concerns over how the U.S. would react to an attack on Iraq. Begin expected a sharp reaction from Washington, perhaps even a U.S. vote to condemn Israel in the U.N. But, he thought, it would all be political rhetoric. Begin regarded Ronald Reagan and his Secretary of State, Alexander Haig as strong friends of Israel.

It was now the spring of 1981, and as he braced himself for the final decision to strike at Iraq, Begin faced yet another obstacle. He had informed Labor party leader Shimon Peres of the plan to bomb the reactor, and Peres, predictably, was vigorously opposed to the idea. So Begin knew the operation would bring strong reaction not only from the outside world, but from within Israel as well.

Clouding the situation even further, Israelis would be heading to the polls in just a few weeks. Begin, up for re-election, was locked in an extremely tight race with Peres and feared he would be accused of staging the raid as an election ploy. But he had an even greater fear, one that convinced him of the need to act before the election and a possible Peres victory. "He really believed that Peres would never have the guts to order the raid," said a Begin aide. "And Begin couldn't bear the thought of Israel living in terror of an Iraqi bomb."

There would be no more postponements. In the early afternoon hours of Sunday, June 7, the eve of the festival of Shavuot, Israeli pilots went through one last rehearsal.

A little after 4 P.M. the planes took off from an airbase in southern Israel. The flying armada consisted of eight F-16 fighter jets, each carrying two 2,000-pound bombs; six F-14's forming a protective escort; and several F-15's with oversize tanks to provide mid-air refueling.

Israeli air forces had flown undetected through hundreds of miles of Arab air space. At 5 pm they dropped 16 tons of TNT on Osiraq. Within two minutes, they had totally flattened the nuclear reactor and were on the way back home to Israel.

In Israel, news of the raid set off an atmosphere of euphoria not felt since the 1976 Entebbe rescue. As expected, the Labor opposition was highly critical of the operation and its timing, but the criticism was quickly toned down once Peres and his colleagues realized how out of sync they seemed with the mood in the street.

However, much of the world was outraged with Israel's strike and voices were suddenly raised in a chorus of indignation. "We don't think [Israel's] action serves the cause of peace in the area," said French Foreign Minister Claude Cheysson, whose country had supplied Hussein the ill-fated reactor. "Armed attack in such circumstances cannot be justified; it represents a grave breach of international law," scolded the British Prime Minister Margaret Thatcher.

The U.S. reacted much the way Begin thought it would. "Provocative, ill-timed and internationally illegal," moaned U.S. Senator Mark Hatfield. "Israel's sneak attack...was an act of inexcusable and short-sighted aggression," said a New York Times editorial. "[Israel has] vastly compounded the difficulties of procuring a peaceful settlement of the confrontations in the Middle East," jeered Time magazine. The Reagan administration did go on to vote to condemn Israel in the U.N., and a few F-16's scheduled for shipment to Israel were held back a few weeks. But at the same time, President Reagan called Begin to assure him of his continued support.

Begin survived the international firestorm of criticism and went on to win re-election. His defense of the raid was blunt and emotional. "The Iraqis were preparing atomic bombs to drop on the children of Israel," he told a gathering of foreign correspondents in Jerusalem several days after the attack. "Haven't you heard of one-and-a-half million little Jewish children who were thrown into the gas chambers? Another Holocaust would have happened in the history of the Jewish people. Never again, never again! Tell your friends, tell anybody you meet, we shall defend our people with all the means at our disposal."

It took the rest of the world a little more time to come to grips with Saddam Hussein, but few illusions remained by the time Iraq invaded Kuwait in 1990. As an American-led coalition of nations prepared for war with Iraq, then-U.S. defense secretary Dick Cheney publicly thanked the Israelis for their action in 1981. While in 1981 the Soviet Union had characterized the attack on Saddam's reactor as "an act of gangsterism," nine years later the Soviet chief of staff called Israel's action understandable.

Menachem Begin left office in 1983 a broken man, grieving over the death of his wife and haunted by the high number of casualties suffered by Israel in its 1982 invasion of Lebanon. And yet, the story of the destruction of the Iraqi nuclear reactor is, more than anything else, the story of Begin's moral and political courage. History shall forever show that when the choice came down to saving Jewish lives or avoiding worldwide condemnation, Menachem Begin without apology rained fire from the skies of Baghdad.

Excerpts taken from Jason Maoz of the Jewish Press.

Additional References:

Vandenbroucke, Lucien. *The Israeli Strike Against OSIRAQ.*

Israel. *The Iraqi NuclearThreat, Why Israel Had to Act.*

Ministry of Foreign Affairs: Jerusalem 1981

HI TECH
OPEN SUNDAYS 11-5
1 HOUR PHOTO
PORTRAIT STUDIO IMAGING CENTER
36 MIDDLE NECK RD., GREAT NECK • 466-5885
NEXT TO BRUCE'S BAKERY
ADDITIONAL PARKING & ENTRANCE IN REAR
FREE TWO 4X6's FROM ANY DIGITAL CAMERA ON PROFESSIONAL QUALITY PAPER
W/Coupon • Exp. 9/6/01 • Not Combinable
1 COUPON PER FAMILY
40% OFF FILM PROCESSING
(UP TO TWO (2) ROLLS) EACH COLOR 35MM ROLL OR APS ROLL DEVELOPED & PRINTED BY HI-TECH
NOT TO BE COMBINED WITH CLUB SECOND SET FREE
CLUB MEMBERS TAKE AN ADDITIONAL 10% OFF
W/Coupon • Exp. 9/6/01 • Not Combinable

HOUSE CALLS
URGENT CARE • HOUSEBOUND EMERGENCIES
DR. GARRY H. STARK FAMILY PHYSICIAN
Board Certified - Great Neck Resident
Quality Medical Care With A Bedside Manner At Your Door
Call 516-498-9898
Payment due at time of service. 24 Hours, 7 Days a Week
2035 Lakeville Road, New Hyde Park 11040
دکتر استارک، پزشک خانواده
بیماران را در منزل ویزیت می نماید.

THE BABY BOUDOIR
Specializing in Custom Infant & Toddler Bedding, Accessories and Gift-wear.
Gift Registry Available.
لوازم اطاق خواب و انواع هدایای نوزاد توسط دبورا حکیمیان
By Appointment Only 516-482-0007
Deborah Hakimian
Great Neck

Estate Tax Planning:
Get The Most Out Of Your Unified Credit

By: David Eshagh Pour, Esq.

The Clinton years, although over, will be favorably remembered amidst shameful scandals for financial growth and economic prosperity. If your investments, whether in stocks, real estate, or in your business, multiplied as a result of such market conditions, your estate is rather considerable. Accordingly, you might be ready for some serious estate planning. Generally, estate taxes, which have no connection to income taxes, are imposed within the first year of one's death. The taxes, which originate at thirty-seven percent and quickly grow to an amazing rate of fifty five percent, are imposed on one's entire estate, including proceeds from life insurance. As such, poorly planned estates can lose over one-half of everything they own to the government.

As often mentioned during the recent presidential campaign, estate and gift tax rules are designed to only affect taxpayers in the upper one or two percent. This has been achieved by awarding each taxpayer an exemption on transfers of assets, during life or death, up to $675,000. For example, suppose that Joe's total assets, consisting of stocks, an apartment he rents out and his home, amount to $1,000,000. If Joe chooses to gift his children all his assets during his life, Joe would be faced with a gift tax on $325,000 only (the 1,000,000 transferred to the children minus the 675,000 exemption). Similarly, if Joe dies without transferring anything to his children during his life, his $1,000,000 estate would be liable for estate taxes on $325,000. In order words, since the estate and gift taxes are identical, it does not matter whether Joe transfers his assets during his life or death. In both cases he would be eligible to use the $675,000 exemption, and would be liable for gift or estate tax on the remaining $325,000.

While it may seem that there is no consequence as to the timing of transferring assets to the next generation since the gift and estate tax rates are identical, an important factor cannot be ignored: by transferring assets during life, one protects his estate from potential appreciation of those assets. Suppose that in the example above, Joe lives another twenty years, and the value of his assets grow from 1,000,000 today to $4,000,000 when he dies. If he transfers those assets when they were valued at $1,000,000, the additional appreciation of $3,000,000 would occur outside of his estate. His estate would then be empty and therefore would escape estate taxes altogether. By contrast, if Joe chooses to keep his assets during his life, and transfer them to his children upon his death, his estate would have to pay estate taxes on $4,000,000. This tax would surpass $1,470,000! Accordingly, it makes sense to transfer assets to one's children during one's lifetime, to ensure that the appreciation of those assets will occur outside of the estate, and would therefore escape estate taxes.

As mentioned above, each person can easily transfer assets valued up to $675,000 without being liable for gift taxes. To take advantage of this rule, which is known as the Unified Credit, one must transfer assets to any beneficiary other than one's spouse. Since the government views married people as a single unit, all transfers between married people, as long as both are U.S. citizens, are tax-free. Therefore, drafting a Last Will & Testament in which one transfers everything to the surviving spouse is ineffective from an estate tax planning prospective. In fact, such structure would cost the couple's children over $250,000 in estate taxes once the surviving spouse dies. Instead, the Last Will & Testament should provide that an amount equal to $675,000 (or the size of the Unified Credit at time of death) should be carved out for the benefit of the children to ensure that the exemption does not go to waste.

There are several concerns that must be addressed when considering a transfer to children for estate planning. First, transferring assets to one's children in general, during lifetime or at death, might raise concerns about the welfare of the surviving spouse. After all, the primary objective of a married person is to provide for the surviving spouse, and ensure the continuation and stability of the lifestyle they are accustomed to. A transfer of assets worth $675,000 to one's children might leave the surviving spouse financially dependent on the children. In order to safeguard against such a situation, the assets in the amount $675,000 should be transferred into a trust for the children rather than directly to them. Furthermore, the trust documents should include clear and controlling instructions directing the trustee to award the trust income, and even invade its principal, for the benefit of the surviving's spouse maintenance, health, education, and life style. By including such terms and conditions, one guarantees the protection and welfare of the surviving spouse while achieving successful estate reduction.

Another important factor to consider when transferring assets to children during one's lifetime is loss of control. While many recognize the advantage of transferring assets in order to reduce the estate, and ultimately avoid estate taxes, thoughts of handing over hard earned assets to one's children might be unappealing. There are estate-planning vehicles that ensure that while assets have been transferred, the control remains in the hands of the asset's original owner. For example, you might choose to transfer ninety percent of a piece of real estate. However, the terms of the transfer would explicitly specify that you remain the sole decision maker and holder of exclusive rights to the property, determining whether to sell, buy, or take a mortgage. By contrast, your children, while owning an interest on the property, would hold no rights to it. Using this vehicle, you successfully and legally reduce the size of your estate without relinquishing control over the property.

In conclusion, estate taxes pose a serious threat to your estate. Assets that will eventually be transferred to your children will be subject to high estate tax, and may even be forced into liquidation. As demonstrated above, a simple Last Will & Testament designating one's entire estate to the surviving spouse may be proven detrimental down the road. Instead, proper estate planning would utilize available legal vehicles to reduce the size of your estate, without relinquishing control over such assets, and minimizing the toll of overreaching estate taxes.

Parents & Kids:
Building a Healthy Relationship

Adapted by: Laleh Asher

There is a plethora of information available on raising kids in America, and the issues that both kids and their parents are faced with. This information can be found on the internet, in magazines, newspapers, and journals. There is also professional help for those who seek it, from school guidance counselors, social workers, and psychologists. Hopefully this column will introduce some of the basic concepts that might be of interest to anyone who deals with kids, whether you're a parent, an aunt or uncle, a cousin, a big brother or sister, or just that older person a kid might turn to.

Your Preschooler

The foundations for all healthy habits, from nutritious eating to proper hygiene, are laid down during the preschool years. Believe it or not, your child's preschool years are also great time to set the stage for a drug-free life. Kids who resist early drug experimentation are often good at problem-solving and self-help, two of the skill sets your preschooler is beginning to develop.

One of the most wonderful things about preschoolers is how much they rely upon the adults in their lives. Perhaps at no other point in life is your approval as highly prized or your teaching as well received as during these years of unconditional devotion.

The following tips will help you work with your preschooler so that they'll grow up happy, healthy, and drug-free. And they'll even help you have tons of fun! It's never too early to start! Start today!

Talk to your child about the joys of healthy living. Discuss how good you feel when you take care of yourself, how you can run, jump, play, and work for many hours. A great conversation starter: "I'm glad I'm healthy because it helps me…."

Celebrate your child's decision-making skills. Whenever possible, let your child choose what to wear. Even if the clothes don't quite match, you are reinforcing your child's ability to make decisions.

Stress your child's need to take personal responsibility for his own health and well-being (self-help skills). Your information should be concrete, relate to your child's experiences, and stated positively. Make chores like brushing teeth, putting away toys, wiping up spills, and caring for pets fun tasks that your child will enjoy. Break the activities down into manageable steps so that your child learns to develop plans.

Help your child steer clear of dangerous substances that exist in her immediate world. Point out poisonous and harmful substances commonly found in homes, such as bleach, kitchen cleansers, and furniture polish. Read the products' warning labels out loud to your child. Explain that not all "bad" drugs have warnings on them, so she should only eat or smell food or a prescribed medicine that you, a relative, or other known caregivers give to her. Also, explain that drugs from the doctor help the person the doctor gives them to, but that they can harm anyone else.

Help your child separate make-believe from real life. Preschoolers give meaning to things they don't understand in order to make sense of their world, but their meaning doesn't necessarily reflect the real world. Ask your child what he thinks about a TV program or story. Let your child know about your likes and dislikes. Discuss how violence or bad decisions can hurt people.

Turn frustration into a learning opportunity. If a tower of blocks keeps collapsing while you're playing, work with your child to find possible solutions to the problem.

Tell your child how proud you are when she's helpful. There's never a bad time to give your child a boost in the self-esteem department.

10 Tips to Keep in Mind, and Put to Use

Kids and drugs. It can be an overwhelming issue to deal with, but it doesn't have to be. All you really need to begin, are the following 10 easy tips. Put them into practice and your kids will reap the rewards of healthy, drug-free lives.

1) **Encourage open dialogue with your children about their experiences.** Make sure your children understand that they can ask you anything, and that you'll give them an honest answer.

2) **Be your kids' greatest fan.** Compliment them on all of their efforts, the strength of their character, and their individuality.

3) **Help your kids develop tools they can use to get out of alcohol or drug related situations.** Let them know they can use you as an excuse: "My mom would kill me if I drank beer!" Teach them that it's O.K. to be different and to be an individual, and to 'Say NO' or just walk away from drugs and alcohol.

4) **Get your kids involved in adult-supervised after-school activities.** Ask them what types of activities they're interested in and contact the school principal or guidance counselor to find out what activities are available for your child. Sometimes it takes a bit of experimenting to find out which activities your kids are best suited for, but it's worth the effort: feeling competent makes kids much less likely to use drugs.

5) **Get to know your children's friends and their parents.** Make sure they share your views on alcohol, tobacco, and other drugs. Steer your kids away from any friends whose parents smoke or do drugs.

6) **Call kids' parents if their home is to be used for a party.** Make sure that the party will be alcohol-free and supervised by adults.

7) **Set curfews and enforce them.** Let kids know the consequences of breaking a curfew.

8) Set a no-use rule for alcohol, tobacco, and other drugs.

9) **Sit down for dinner with your children at least once a week.** Use the time to talk, don't eat in front of the TV.

10) Get—and stay—involved in your children's lives.

Source: Partnership for a Drugfree America

Literary Highlights

By: Laleh Asher

Amhad Shamlu is often regarded as one of the founders of modern Persian poetry. He was born in 1925 and died just recently in 1999. He was the son of a military man and grew up in and received his early education in several provincial towns. By the age of fourteen, he had begun working in journalism, a professional interest he maintained as editor and founder of various publications, including eminent literary journals. He left for Tehran at the age of sixteen with the intention of attending the Tehran Technicum and learning German, but finishing high school was relegated to the future. He had only eleven years of formal schooling.

In 1945, Shamlu made one final attempt at completing his high school degree in Reza'iyeh but again he failed.

As a nationalist, Shamlu was a staunch supporter of the Mosaddeq government. After the fall of Mohammad Mosaddeq (1880-1967), the prime minister who nationalized the British owned oil industry in 1951 and was overthrown by Western backed forces in 1953, he went into hiding for six months. Thereafter, he was arrested for the second time and incarcerated for over a year. Mosaddeq remained a hero to many of his countrymen, who, like Shamlu, had anticipated an independent dignified equitable future for Iran and its people. All along, Shamlu continued a rigorous program of writing, translating, and composing poetry in the tradition of Nima Yushij, who worked toward a radical modernization of Persian poetry before him. As the Iranian government became more repressive however, Shamlu left the country and lived in exile until 1979, when the Islamic revolution opened a new chapter in Iranian history.

Shamlu is regarded as one of the major, and most influential, contemporary poets and translators. He was actively engaged in gathering old and traditional Persian stories, ballads, and games. As an editor, he also encouraged the younger generation by providing them access to his journals. He is respected as an innovative, lyrical poet, and has expanded the genre of Persian poetry in his experiments with versification, language, and theme. Shamlu's poetry is extremely complex. Yet his imagery, which contributes immensely to the intensity of his poems, is simple. He merges personal, political, and social issues, and speaks to, and for, the concerns of many Iranian intellectuals.

"The Gap" by Ahmad Shamlu

To be born
on the dark spear
like the open birth of a wound.
To travel the unique exodus of opportunity
throughout
in chains

to burn on one's flame
to the very last spark
on the flame of a reverence
found by the slaves
in the dust of the way
thus
thus red and coquettish
to bloom on the thorn-bush of blood
and thus tall and proud
to pass through the scourge field of degradation
and to travel through to the extreme of hatred....

Oh, who am I speaking of?
the living with no reason, we are
conscious to the reason of their death, they.

To whom does this poem refer? What is the distinction between the "we" and the "they" depicted? What is the relationship between them? What is the contrast between their travels? And what is the significance of their journeys?

Between generations, and even within each generation, there is always a gap. This poem is especially of interest in the context of the generation gap and the cultural gap that many members of our community as well as the Persian-American community at large are experiencing. The majority of the members of the Mashadi community fled Iran, at around 1979, at the time of the Islamic Revolution, and the overthrowing of the Shah, or shortly thereafter. By 1988, at the time of the Iraqi War, most had saved their families if not their fortunes and uprooted to America, Israel, or Europe.

There are two factions in this poem, a definite "we" and "they." This poem maps both of their travels, yet makes a distinction between the two. "They" refers to our parents and "we" refers to those of us who are first or even second generation immigrants. The first three stanzas of this poem speak about their experiences. They went trough turmoil, hassles, strife, and death to bring us to freedom and opportunity. Yet have we exploited any of the opportunities we came here for?

The last three lines of this poem are about reasoning. The implication of the gap between these two generations is that one lives at the other's expense. But more importantly, now that we are here, what else is there? We have gone through the journey of getting here and have gotten to this point, yet now seem lost. The diaspora we're in, whether we understand it and accept it fully, or not, is a root cause to many of the issues that have arisen in our community over the past twenty years. It is also inherent to the sense of liminality we feel, the acculturation we are going through, as well as the process of assimilation. The gap is part of the process. But will the gap increase and add to our sense of anomie or will we be able to bridge the gap, and overcome it?

Citations:
Modern Literatures of the Non-Western World: Where the Waters are Born. Jayana Clerk & Ruth Siegel Editors. (456-457)
Poem translated by: Ahmad Karimi-Hakkak
htttp://shamlu.com/shamluis.htm
http://www.angelfire.com/rnb/bashiri/Poets/Shamlu.html

Viewpoints

MIGRATION: MIRACLE OR MISERY?

Time-tested wisdom of ages is to be found in folk tales and proverbs. Among the "Turkmen" tribes of northeastern Iran, there's a proverb about migration that even we Jews of Mashad can testify to for its truthfulness. They say: "Twice migrating is like once getting clean robbed."

Well said, but only if you are talking about minor migrations within a country, which are easy. You sell some used items, part with your neighborhood, school, friends, job and acquaintances. Whether you retain your old job and position or have a better one waiting for you, you lose contact with good dear people. Then you have to spend precious time to develop new bonds, new ties. You have to become established in a new society, new job environment, new city, and new school. That's all. That's like being halfway robbed.

Then there is the other kind of migration. The tough one. The kind we know. The kind that is like being twice robbed. The kind of migration that is done under political uncertainty, with possible life threatening implications. The kind that involves losing your job with no other prospects in sight. The kind that robs you of your language, your culture, your assets, your skills and your acquaintances, without offering a practical replacement.

There is no denying that one of the greatest pleasures as well as securities of life is to know that you are leaving this world with a part of you still in it: your children. That is why we teach our children what we think we know.

Cross cultural migration takes away one's ability to efficiently communicate with one's own children. The language barrier becomes a major impediment in family affairs, at work, and in daily life. It robs you of your self confidence, since you cannot even express what you do know. Major cultural differences and clashes make it all much harder.

The major portion of our migration from Tehran took place during a period of political unrest. Our community in Iran was financially well established. Our community was well respected and trusted in the business community and in the view of the public for centuries. The unrest that preceded the revolution caused a mass migration within a short period of time. Our arrival in America roughly coincided with the Iranian hostage crisis. Our people were not welcomed to this country. We were probably regarded as "unwanted" or even "suspicious" elements. Not even a refugee status was easily issued for our people. Therefore we were not even allowed to seek employment. That was our first taste of the land of opportunities. Many had to "self employ" as a precondition to get a work permit and enroll for a residence permit. That's how many of us engaged in the trade rather than other professions.

Lack of language skills forced us closer together, at home and at work. Our blessed community system became the platform for providing badly needed business guidance, and religious, social, and cultural activities.

The struggle to earn a living was difficult and long lasting. It still is for many. Our people worked long and hard to make ends meet. What our community achieved in that respect deserves recognition and praise.

But the most lasting adverse effects of the migration remain the culture gap and the language barrier. These obstacles are what divides the parents and their children. It has hurt us as parents, as kids, and as a community. We did not succeed to effectively resolve this issue during the past two decades. This is an uphill battle that requires an effort by all.

Most parents who came from that far away land, spent the ultimate effort to establish a house that was comfortable and cared for, a home that is warm and loving. Help them, help yourself, help the community. We all owe it to ourselves.

- Behrouz Dilmanian

TEE-FOO ZUPMARK

"Farhad dear, I do not want to trouble your parents since they both work. So this afternoon, will you take me to the place where you buy your groceries, 'Tee Foo?' I want to buy bread, cheese, and tomatoes. Oh, cake, rice and chicken too," Mina asked her nephew in Farsi.

'Farhad' bit back his sharp retort that his name is now 'Fred' and that the supermarket on Queens Blvd. that she was referring to was called 'Key Food' and not 'Tee Foo.' Instead, he replied in the same Farsi, that she had used, "O.K., Aunt Mina. We'll leave in two hours, after my basketball practice." His parents had insisted he learn Farsi.

On his way to the Forest Hills High School's gym, Fred remembered a few weeks ago when his aunt had just arrived at JFK Airport. His Aunt Mina's husband and thirteen year-old son had stayed behind, awaiting their visas, and would be coming in a few months. Her married children though did not have any plans to move yet. She had taken a bus from her hometown Rasht, a small village in Iran, to Tehran and from there switched several planes to finally land in NY. Fred and his whole family had gone to the airport to welcome her to New York and bring her to their house. The day and date was forever etched into his memory: Thursday, June 2nd, 1999, just twenty days away from his high school graduation. He did not know how his aunt looked because his parents had left Iran eight years before he was born. She had not sent them any pictures of herself, only a few of her kids when they were babies. The only photographs that Fred had seen were of his mom and his aunt as little girls. Having always imagined her like his mom, young looking, tall, slender, and in shape, Fred was sure he would never forget his first impression of her as she was running forward to greet them. In her mid forties, she looked to be older, with gray hair, big brown eyes, pudgy cheeks, a warm smile, wrinkled face and hands, with a short frame and a chubby body.

'My Aunt Mina,' Fred contemplated, 'the sweet and caring woman whom my mom was talking about so much is finally here. My parents both left Iran in freedom because they were exceptional students, and benevolent benefactors had them sent to New York to study at Baruch College but my aunt's situation is totally different. She has left her other children as well as her home, moreover escaped from her country to come here for freedom and a better future for her son. It must be very difficult for her to adjust to a new language, a foreign culture, and a totally different environment. Facing financial strains and a dependency problem makes it even more strenuous.' Although he sympathized, he still could not help feeling ashamed when he was with her.

Gazing at her totally covered form as they were walking down Yellowstone St., Fred wondered how his aunt could tolerate wearing so many clothes that were thick and so warm. A colorful *rusary*, a hair covering for women, was draped over her head. A loose, long-sleeved, brown woolen sweater with a long, flowing, navy woolen skirt attired her plump figure while black socks with flat, black shoes groomed her large feet. He was wearing a white T-shirt with jean shorts and sandals, and he was sweating. 'Isn't she sweltering in the heat of June?' Fred pondered. Increasing his pace, he tried to walk in front of her and appear as though he was not with her.

Across the street a couple locked in each other's arms and french-kissing caught Mina's eyes. 'This is shameful. My G-d, that girl has nothing on but a skimpy bra, short shorts, and a ring pierced to her belly button. She's disgraceful. I've never seen so many kids kissing, and in public too, in addition to walking around half-naked and flaunting their bodies,' she thought.

"We're here, Aunt," Farhad called to her.

"Already? That took us only three minutes and on foot. Remarkable! Are you sure this 'zupmark' has all that I listed?"

"Yes, they sell them all and they hardly run out of anything as far as I know."

"Amazing. Oh, sweetie, I almost forgot, can we go to a few other stores after to get Band-Aids, paper towels, toothpaste, and paper plates?"

"There's no need to do that. We can buy all of them from Key Food."

His aunt didn't say anything, but just looked at him as if he was crazy; he understood that she didn't believe him. As he entered the store and strolled toward the produce section, Fred noticed that his aunt was not with him. Impatiently, he walked back towards the entrance, and there stood his aunt, gaping at something. It was then that he realized that she had received another shock: sensory sliding doors.

'The faster we buy all that she needs and get out of here, the better,' Fred figured. "Come on, Aunt Mina, let's get going." At her nephew's call, Mina got a hold of herself and quickly followed him. Fred pointed out several items to her, but he realized she was not paying any attention. There was an enraptured

expression on her face and she seemed to be listening to something.

"Sweetie, what is that nice sound? Is it music that I'm hearing? It seems to be coming from everywhere," she questioned him.

"Yup. Most stores and supermarkets play music in the background so shopping would be more enjoyable. Now let's take one of these carts to put our stuff in."

"OK, honey. Whatever you say."

He listed all the aisles to her and told her exactly where she could find what she wanted. Fascinated, she stared at him. "How do you know specifically where everything is located?"

"Well, I've shopped here a few times when mom was too busy, but a person can just look up at the top of each aisle, and there's a sign noting what each one contains."

My parents both left Iran in freedom because they were exceptional students, and benevolent benefactors had them sent to New York to study at Baruch College but my aunt's situation is totally different. She has left her other children as well as her home, moreover escaped from her country to come here for freedom and a better future for her son. It must be very difficult for her to adjust to a new language, a foreign culture, and a totally different environment.

"Oh. I see. Such a smart idea."

"Aunt, I need to pick up a few things for myself. You stay here in the cookies and cakes area and choose, and I'll be back in a few minutes."

He had almost reached the end of the aisle when his aunt's very loud exclamation stopped him, "Farhad, is this correct? $5.00 for this small cake? These 'zupmark' owners are robbing people blind!"

Running quickly toward her, Fred tried to hush her. "Please don't scream. Everybody's looking at us. That one's a bit expensive for you? So take a different cake. Please, let's just get the rest of our things and go home." Having said that, Fred scanned the prices of the rest of the cakes, picked up the cheapest one, half threw it in their shopping cart and set hurriedly toward their final destination, the vegetable section. Red-faced, Mina raced after him as fast as she could, considering her bulk.

"Farhad, I only need to get a few tomatoes and I'm done," Mina stated, running her hands over them and feeling their ripeness. Fred gritted his teeth and almost yelled at her that 'people don't poke and probe tomatoes.' Satisfied with her findings, Mina intoned, "OK. Last one. Where do I pay for all these?"

Leading her to the nearest open cashier, Fred unloaded the items. "$1.49, $4.39, $8.76, $2.69, ..." the computerized scanner announced the price of each item. Mina was clearly puzzled, looking all around her for the almost inhuman voice pronouncing the prices.

"It's a computer, Aunt"

"Total $54.89," once again the scanner intoned.

"Aunt Mina, the total is almost $55.00. Let's pay and leave."

"So much? Why? Oh wait. I have something that your dear old Persian neighbor gave me. Poking around into her huge purse, she brought out a few cut up papers and thrust them out at the cashier.

"Me coupon. See? Not 2.99, 1.99. Ya?"

"No lady. That coupon does not apply to that that brand of paper towel," the cashier stated, snatching the coupon from her and stuffing it under the cash register.

"Minus $1.00. Coupon. See?" Mina persisted.

Having heard Mina's raised voice, the manager, John Brown, a middle aged, balding, heavy man, came shuffling toward them. His white buttoned down shirt was too tight for his protruding stomach and suspenders held up his baggy jeans. With one hand he pushed his eyeglasses down on his long nose, making his small ice blue eyes even smaller and with the other hand he gave Mina a dirty look and asked what exactly was going on. The cashier quickly explained to him what the problem was, and John's pale, round cheeks turned red.

"These fucking immigrants can't talk a word of English, but they always have their coupons," John screamed, spittle forming on the side of his lips. "Me coupon. See coupon," he mimicked Mina very nastily. "She already told you that you can't use that damn coupon. No coupon, see? Here, maybe you'll understand it better this way." He ripped the coupon into tiny pieces and threw them at her.

Totally humiliated, Mina nodded her head, and took out her money to pay. Having stood quiet the whole time, Fred, usually a polite guy, grabbed his aunt's money and waved it in front of John's face.

"You bastard. Who the hell do you think you are? A low-life, in charge of three cashiers. You jerk. You don't think your grandparents if not great-grandparents were immigrants? Just look around you, you idiot. Almost 80% of the shoppers here are immigrants!" he yelled. Turning toward his aunt, he said, "We'll do our shopping at Walbaum's, two blocks down from here, dear aunt." Wrapping his arm around her shoulders, he left the supermarket.

▪ Stella Elishahi

5, 10, 20
YEARS FROM NOW

Where do you want to see our community 5 years from now/ 10 years from now/ 20 years from now? How do we get there?

I hope to see our community in the upcoming years strongly following our traditions, which our grandparents and great grandparents in Iran fought to maintain. In addition, I hope that our community will establish a Yeshiva in the future, which will stress our customs and heritage to our youth. In order to accomplish all of these goals demands hard work, dedication, determination, and time.

- David Aminoff

It upsets me to say that I see our community sliding downwards in the near future, that means within the next 5 years. Where we are going to be in the next 10 to 20 is a scary thought, if we do not strengthen our youth. 'The children are our future,' but as Rabbi Orlofsky from Israel said in one of his speeches in London, 'You cannot expect the future generations to simply adapt to traditions of old. They need to be educated in all aspects of life, in order to preserve the community and survive; otherwise they will be a dying breed.'

- Arun Bassalali

I wish I knew where the community would be in twenty years. It could go either way. At the rate were going I don't see good things ahead. But, if we pool our resources together, and really make an effort, I think we could be as strong and united as we were twenty years ago.

- Seda Etessami

Hhhmm. This might sound a little dorky, but I've thought about it. The past generations that were born in Iran, and then raised here, and have lost the opportunity to learn how to write in Farsi. Now that I think about it, for those of us who were born and raised here, our children won't even be speaking Persian anymore. A way to stop this...??? I know that my parents only speak to us in Persian, and expect us to only speak to them in Persian as well, which we do. But, that is my family, others will have a much tougher time carrying on the language. I hope to one day teach my kids to speak Persian as well, as my parents did with us.

- Odelia Hakimi

This is an ambiguous question. It really depends on what aspect of our community you are looking at. Our assimilation issues, our living environment, our religios level, our education level, or any other social, economical issues. In either way I hope as every year and every generation passes, we will be smart enough to learn from our past, to learn from our right and wrong, and manage to better ourselves as a community.

- Allen Hakimian

Most of all, I want to see a united Mashadi community. Our leaders, especially the MYC can bring us there.

- Michael Hakimian

Where I would like to see, and where I believe we will see our community in the future is totally different places. I wish to see our community being more together, united, and a lot less assimilated. We can make this happen through community events. Through the work of the MYC and the Central board, and keep having social events to keep us all together.

- Bobby Hematian

5 years from now I want to see more marriages in the community. 10 years from now I want to see problems such as drug abuse solved. 20 years from now I want to see Mashadis judging each other based on an individual's characteristics and not based on their financial status. The best methods to achieve these goals are tolerance, open-mindedness, and education.

- Kamran Kalaty

Honestly, I would love to see our community together and more united because they want to be, not just because they are forced to because of their grandparents or parents. Everything should be done with good intentions.

- Dina Malkah Kamali

I see our community slowly assimilating into the American lifestyle. More high school students are getting involved in school activities and applying to colleges out of town. I guess we just have to wait and see how these changes will impact our community.

- Jamie Kamali

If we as a community are wise enough to maintain our religious heritage and background we'll be safe. But it's very tough to pinpoint where we will all be years from now. Besides if we did have the power to look into the future, we're all in the wrong line of business.

- Benny Livian

Ideally, I'd like to see our community develop into one that expects their youth to pursue careers in a wider range of fields, especially in professional fields such as law and medicine. We need to begin to see our children's education as an investment towards not only making more money, but leading more responsible, productive lives. Over the next 5, 10, and 20 years, college education and higher education will lead to better educated, more well rounded parents, who will hopefully take an active part in their children's future education and upbringing.

- Tina Namdar

I would like to see our community value its heritage, be proud of their origins but at the same time open up to the wider and bigger world. I hope that in 50 years from now we will remain a strong united community. We could get there, if we continue keeping our Persian Jewish customs alive, by transferring them from generation to generation.

- Anita Nowbakht

I wish that we will achieve to preserve our Mashadi and Jewish traditions in the modern world we live in. I wish we would grow into a well-respected, outstanding, educated, concerned, influencing, and exemplar community. Two essential keys for reaching this are: 1. to unite and 2. to educate. Moreover I wish to see more of our members, and specially the youth, binding with Israel and making Aliyah to the country, which was, is, and always will be our homeland.

- Robert Nowbakht

I want to see the community as an assimilated group that still keeps in touch with their Jewish and Persian roots. How do we get there? That's a toughy. Just never forget where you came from!

- Natalie Rahmani

I hope that 20 years from now, we are just as close a community as we are today. I believe this to be one of our greatest assets, and I hope that we manage to keep this, unlike most immigrant communities, which seem to scatter after a couple of generations.

- Farshid Jack Zar

I hope to see our community more modernized and assimilated but still holding on to our heritage.

- Lobat Zaruwabeli

I hope that we stay unified in the years to come, but what will come depends on our effort and our willingness to change and adapt to the ever-changing social influences that come our way.

- Tanaz Zaruwabeli

POETRY Wanted

The upcoming issue of Megillah will feature a section of **POETRY** by our community's own poets. We invite all poets of any age to submit your **POETRY**. For consideration for publication please submit your **POETRY** by September 15. Please email submissions to megillah5761@hotmail.com or fax the MYC office at 516-829-2822.

TO PURSUE OR PERUSE? THE EVOLUTION OF MARRIAGE

Of the stories told to me as a child, the most intriguing was of how my great-grandparents were engaged. My great-grandfather was seven or eight years old, and three of his aunts were expecting. His parents said, "Whichever one of you gives birth to a girl, she will marry Esmael." And so it was that my great-grandmother was engaged when still in her mother's womb. Seventy-five years ago in Mashad differs significantly from 21st century America, but marriage never fails to take prevalence in the life of an individual. The methods toward marriage through history have evolved with modifications from arranged marriages, to courtship and dating. But which of these methodologies are most conducive to betrothal? Do the current steps taken toward marriage ensure stability and success?

The Biblical account of Isaac's marriage to Rebecca perfectly epitomizes the traditional notion of an arranged marriage. When Isaac was of the age to get married, Abraham sent his servant, Eliezer, to his birthplace of Aram, to find his son a wife. As a stranger to the well with ten camels, Eliezer prayed to G-d that she who offers him and his camels water would be the ideal wife for Isaac. Rebecca passed the test for she displayed the attributes of compassion and consideration for others (Genesis 24). Her role in the decision making process was minimal, for her father and brother first consented to her marriage and only later did they ask Rebecca if she would go to Canaan to marry Isaac. Isaac did not see his bride until after she arrived at his home in Canaan. This is among one of the many Biblical references to a marriage arranged by parents.

Arranged marriages evolved over time, and with Arthurian legend came the concept of courtship. A man would win the heart of a girl, and after a period of courtship would marry her. These tales became glorified and romanticized with acts of heroism and bravery, with suitors in shining armor rescuing their damsels in distress. A myriad of fairy tales, from Rapunzel to Cinderella, have modeled themselves from legends of this nature.

Our ancestors in Iran followed suit with these traditional methods of courtship and marriage. In times of danger, they were arranged, as seen in the betrothal of my great-grandparents. To avoid giving away their children to their Muslim persecutors as husbands and wives, parents would have their children engaged (and sometimes married) at early ages.

More recently, the concept of *khastegar*, or a suitor, was prevalent. If a man were interested in a woman, he would not approach her directly. Rather he, or a family member or friend, would approach her parents. He was only allowed to date her after proving his intentions of marriage, which was often by formally calling in the elders of the community to court the girl on his behalf. In many instances, if one *khastegar* came for a girl, several others would follow, and the girl and her family would then choose one to marry. Once married, divorce was considered taboo, and rarely occurred but for extreme circumstances.

The notions of arranged marriages, courtships, and a suitor for a woman's hand in marriage is an anomaly in current American society. Today, American men and women have lost much of the formality and propriety of earlier times, and will casually date for long periods of time, sometimes with the intentions of marriage, oftentimes without. This phenomenon is manifested throughout the media, in movies, television, music videos and commercials. In the 21st century, American girls will audaciously pursue and seduce men, as opposed to the historical tradition of the gallant male pursuing the modest maiden. Today's modern, liberated women see this role reversal as a sign of assertiveness and an advancement of women's rights.

With our migration to the United States, we of Persian-American descent have acclimated many of the customs of our American neighbors, one of which is dating. Mashadis have borrowed from American customs and melded them into a new process unique to themselves. Socializing takes place in groups, where people get acquainted with one another. Boys and girls then pair off to date. Mashadi dating is sometimes just for fun, a derivative from American culture. At other times, when one-on-one dating has serious intentions, it is seen as a final step, a near commitment to engagement. In contrast to this new-fangled Mashadi approach to courtship, dating and marriage, dating in American society is the mechanism by which individuals meet to learn about each other. Engagement and marriage takes place only after this long process of acquaintanceship and dating.

But lest we forget in the American approach toward marriage is their ease of divorce. A recent study by the United States Census Bureau found that within the last decade, the number of American households with traditional nuclear families sank to below twenty five percent, a historical low. The study also showed that the number of single parent households and the number of unmarried couples living together had both increased. A divorce rate of over fifty percent can be added to this shopping list. These statistics have surprised and disappointed the media, illustrating the innate American desire still held for traditional marriage. Social analysts are trying to decipher the causes for such drastic changes, to find possible remedies to curtail these rising statistics that are deemed detrimental to stable family growth.

Seventy-five years ago in Mashad differs significantly from 21st century America, but marriage never fails to take prevalence in the life of an individual.

An interesting twist to this otherwise somber report was an analysis of New York City, where the marriage and nuclear family rate increased. The number of extended family members living in one household also increased, in contrast with the rest of the nation, where there was nearly no growth. These contrasting statistics have been attributed to the large number of immigrant families living in this area. Analysts have concluded that New York City is a place where children can thrive and grow in a stable, secure environment. These contrasting statistics within New York with the rest of the United States illustrates that immigrant families have maintained a different value system than that of the majority of Americans. Perhaps they have not lived in this country long enough to be fully absorbed in the high American divorce trend and decline in family stability. It is likely that they adhere to the traditional values they brought from their countries of origin. Regardless, as youth in a transitional generation, we must observe our surroundings and attempt to avoid the pitfalls that have caused our American neighbors to stumble.

In which direction are we heading? Will we evolve to be included in statistics such as these? Can we expect our future outcome, over the years and in ensuing generations, to be any different from the typical American household? If we continue to modify our style of dating to become more like Americans, will we be prone to the same broken homes and more frequent divorces? What will stop us from becoming another American statistic? Should we revert to our previous methods toward marriage to maintain that differential that immigrant communities' still possess? By emulating the American methodology, we are inclined to expect the same ramifications to our community that are of recent news in the media.

We, as Americans of Iranian descent are caught between these two worlds. On one hand, we would like to date before committing to marriage, as is done in the United States. But we also want to marry and start a family that will last a lifetime, a tradition that our elders have instilled in us. Is casual dating truly advantageous to a long-lasting marriage? Should we discard our traditional methods of courtship and marriage, those that have yet to prove failure? It is our challenge, as children of an immigrant generation seeped in a culture rich of deep tradition and custom, to take the best of both these worlds, and meld them together into a productive system of our own.

- Collette Karmily

FARSI 101

The extent of the Farsi language that my nieces and nephews understand is when my mother says to them "*Elahee ghorbonet besham man.*" I doubt they really understand even that, they just know that a series of kisses and cheek grabbing will follow.

Now here's my Linguistics 101 class paying off. Every culture revolves around language. Language is one of the aspects of culture that is passed down from generation to generation, with slight variations in accent and dialect as the years pass by and communities migrate. It is what links the younger generation to that of their parents'. It is what they have in common, a means of communication.

But once the assimilation process sets in, and children begin attending schools in which they are exposed to the English language for the majority of the day, a gap begins to form. This process is inevitable and the assimilation of our children is absolutely necessary for survival in this country. So our question for today is...what can we do to lessen this gap and why is it even important to do so?

Well the obvious solution would be to expose younger children to the Farsi language. I'm not talking about heavy duty, fresh off the boat Farsi. I'm talking about just simple, everyday words and phrases that can be used for communication. So instead of me saying, "Go to sleep already!" to my sister's kids, I would say, "*Bekhabeen deegeh, oof!*"

But in all seriousness, the importance of decreasing this language gap is enormous. If our parents' generation is fluent in Farsi and our generation is capable of speaking and understanding it, then what will become of our children? Chances are they will only understand Farsi and their lexicons will be comprised of a scarce number of Farsi words.

So what's the big deal if there's a language gap between generations? Who cares if our children won't be able to speak Farsi? Well for one thing, order to be a part of something such as our rich Persian culture, one has to be able to identify with an aspect of it. I identify others and myself to be Persian by the language we speak, our dark hair and complexions and the occasional unibrow. By being able to identify with others, you form a bond, and a sense of unity and belonging.

I love being Persian and having a part in our culture. I love hearing stories about my parents' lives in Iran and their summer trips to good old Bandar Pahlavi, where the beauty of Iran was seen through the mountains and the Caspian Sea. What they experienced in the past and all the stories they have told me in the very language that identifies them as being Persian, makes me, the made in the U.S.A. baby, a true Persian at heart.

"Remember the days of old, consider the years of many generations; ask your father, and he will show you; your elders, and they will tell you." -Deuteronomy 32:7

- Natalie Rahmani

IRAN: THE MOTHER COUNTRY

Twenty years have passed since the Islamic Revolution drove thousands of people out of Iran. As a twenty-two year old guy who was born two weeks after the migration, I wonder what was it really like living in Iran? Was it the place that my parents, grandparents, and great-grandparents really said it was? Was it the "*behesht,*" or heaven, that my father always calls it? Iran in the year 2001 is not the same Iran of 1971; so what was it really like? Have the generations before me really recovered from the nightmarish revolution that forced them to leave their beloved country?

As I hear stories from my grandparents and my parents, Iran was better than heaven. From the mountains to the sea, from Torghabeh to Bandar Pahlavi, Iran was a place where beauty was an understatement and happiness was the general mood, from the children to the elderly. Family values were a very important characteristic, and were passed down from generation to generation. There were no worries, no stress, and no fears. The only fear they had was fear itself, even though they had the distractions of the fellow Muslim boys in the neighborhoods calling them names and harassing the women. With these distractions, they learned how to stay united and to protect their pride as Jews in an Islamic nation.

Iran was a place where beauty was an understatement and happiness was the general mood

As a little boy and still today, my grandfather reminds me that I am very lucky to be living where I am today. He always tells me stories about when he was a kid and how he was treated, and how he would get revenge. Since the only schools the Jews could go to were Muslim schools, keeping the pride of being a Jew was very hard, especially when the Muslim boys constantly threw jabs at them such as *"Bacheh Jude,"* or Jewish kid. He tells me that the only way to stop them from calling them names was to "treat them how a rabid dog is treated. If they bark and you become afraid of them, then they'll bark louder. But if you attack right when they bark, they will never bark at you again." After he would finish telling me the stories he would immediately point to his house and the property we live on and tell me to thank G-d that I didn't have to see what he saw when he was my age.

Among the other stories he tells is the happiness that people lived with every day. He would go on vacations in the summer to his friend's gardens, also known as *"baghs."* One garden that was well known to my family was in Torghabeh. This was in the countryside, which had large plots of land with few houses on it. Almost every summer, they would go there and have the time of their lives. This was a time where the whole family would gather around and let the kids loose in the fields without any worries of Muslim boys jabbing away. But the happiness that was the key to their lives was all taken away from them in one instant.

Due to what is known as the Islamic Fundamentalist Revolution, led by Ayatollah Khomeini, things went from good to bad very quickly. Although my father doesn't like to talk about it much, reading about it and learning about it on television tells me how hard it was. Not only for him and my family, but also for everyone who had to face the harsh and ugly task of taking whatever belongings they had and leaving the country that they grew up in and loved dearly. Some, including my father, chose to stay longer in hiding, so that they could sell off their investments and come back with some means of income for their families. Even with all that, what destroyed everyone's hearts the most was the sight of their leader, father figure, and hero being kicked out of his beloved country. The late Shah, Mohammad Reza Pahlavi, who ruled from 1941 until his ousting in 1979, was well respected by many people in Iran, including the Jewish communities. I always heard about what a great man he and his family were, but the reaction to the recent news about his daughter's unfortunate passing really demonstrated to me how much he and his family meant to my family and all Iranians. As we sat around the table during Shabbat, all I saw was my family nodding their heads in sorrow and shock, as they looked at a picture of the Shah and his family in a 1979 photo and reminisced about what a great family they were.

Through my family's experiences and all the stories, I have come to realize what a great place Iran was to my family and many people in our community. Even though it's been twenty two years since we chose, out of fear, to move to various parts of the world, many still wish to one day return to the Iran they lived in. Although conditions there aren't the same right now, perhaps in time, the ticket for us to re-visit Iran will come.

- Raymond Hakimian

ARE WE UNITED?

The 'unity' present in the community is excessive at times, and often it is not good. Not only do I feel this way, but I have also heard from a few community members that they too feel that the unity present in our community is not always of a good nature.

While the positive aspects of unity are obvious, the negative aspects, the things you don't see, are less obvious.

As a HANC student, I see different types of Jews every day: Ashkenazis, Russians, Persians, as well as, Mashadis. While other Jews commingle freely, talk to each other, and enjoy each others' company, Mashadi Persians stand together but as a separate group. We're united with each other, but not with others. We don't mix with others and we also think of others as inferiors.

Unity is not only about the good things. In the April 2001 issue of Megillah, Collette Karmily wrote an article in which she emphasized many positive aspects of unity. While she is not wrong, she only discussed the positive aspects of unity. However, there are also many bad aspects to unity. In the past we were united for good causes. Through our unity we deterred alien influences such as the Muslims in Iran. But now, we find ourselves increasingly exploiting our unity for bad things. When people see others doing something they are implored to follow. For example, negative trends become popular quickly. One such case is substance abuse. Unfortunately the outcome in the case of substance abuse is evident. *Chas-v'shalom*, someone in our community will die from substance abuse one day. People who smoke, do drugs, or drink, become bad role models for others to follow. Where is the good in everyone copying each other's excessive negative habits?

Our unity has meant that we are jealous of each other. Not only do we want have what others have, we want more. Why settle for what G-d has given us? We want to be superior not only to other people, but to other Persians too.

Jealousy results in people doing negative things, like showing off to impress others. The source of this problem might be when people have too much money, too little self-esteem and too great a desire to show off. But without any showing off, one is not recognized.

I myself, as I am sure many others, have gotten to a point where I must decide between socializing and having any form of etiquett. If I choose the path of socializing, I have to condemn myself for doing bad things, such as bad manners, and activities resulting in bad health, because that is what results from being in one of the community's cliques. If I choose the path of etiquette, however, I end up isolated, with few, if any, friends. In some scenarios there's a fine line between the two, but not always.

While other Jews commingle freely, talk to each other, and enjoy each others' company, Mashadi Persians stand together but as a separate group. We're united with each other, but not with others.

But I don't wish to write a negative article. I'm not saying that unity is bad. I'm saying that unity must be used in a good way. For example, in times of need, you can usually find someone to help you.

In a few years, I think that the community will be like a black hole, there will be so much jealousy and 'unity' that the community will not be able to maintain and support itself. People must avenge this by living their own lives, and not relying on the lives of others.

The question is not "Are we united?" but "Are we united for a good purpose?"

- Mickey Karimzadeh

Guidelines for Articles

- We will not consider anonymous articles or submissions.
- All articles must be signed by author.
- We will consider articles, opinion pieces, short stories, poems, and community news.
- Write anything you feel passionate about.
- You do not need to be an experienced writer.
- Submissions may be edited as necessary.
- Include your complete name, telephone #, email address.
- Attach your article as a word document and email to megillah5761@hotmail.com or mycny@aol.com
- Otherwise fax or mail articles to the MYC office.

WANTED: MEGILLAH SUPERSTARS!

Megillah is currently looking for columnists and staff writers. Join the Megillah Crew! Contact megillah5761@hotmail.com or mycny@aol.com

MEET THE BOARDS QUESTIONNAIRE

For the current issue of Megillah, we had the opportunity to present a questionnaire to our community's various boards. Each board then decided who would respond to the questionnaire. Many members were enthusiastic about answering Megillah's questions, and presenting their opinions and ideas to our community. Our community relies on each and every individual as much as it relies on our leaders to guide us in the direction in which we move. In this issue, we take a look at the community's past, present, and future. This questionnaire was difficult to complete due to busy schedules and especially because English is a second language for many of the participants. Although we certainly wish more board members had responded to the questionnaire, we're glad that several people were able to overcome these obstacles. The following are the questions followed by the answers, in alphabetical order by last name. We hope that you find them interesting.

1- Your position, your role. What is your involvement in community affairs? What Board do you serve on?

2- It is said that the best way to lead is by example. In what way do you lead by example?

3- What advice can you offer the next board/ new members?

4- Where do you want to see the community 5/10/20 years from now? How do we get there?

5- What are your expectations and demands from the community and its members?

6- What were some of the hardships you, the community, or members of the community faced during the first five years in America?

7- What are some of the hardships you, the community, or members of the community faced in the past five years in America?

8- Has the issue of religious polarization improved over the past ten years? How has it improved? Is there currently an issue of religious polarization in our community? If yes, how should it be addressed? What can be done to improve it?

9- What are some of the positive things we have accomplished throughout our history and especially over the past twenty years?

10- Favorite quotation.
Pick a quotation from a book, a movie, or a song. Please give an exact quotation and list the exact source. You can say why you picked this quote if it is not obvious.

It is indeed misery if I stretch an empty hand to man and receive nothing; but it is hopelessness if I stretch a full hand and find none to receive.

- Khalil Gibran

We make a living by what we get, but we make a life by what we give.

- Winston Churchill

MR. EBRAHIM AZIZ

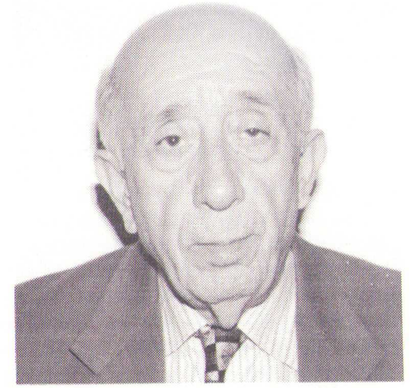

1. I am one of the *gabbayim* for the main sanctuary, a member of the Charity Board, a member of the Supervisory Board of Electons for community affairs, (for example: elections of the Central Board, Synagogue Board, or MYC board etc., and a member of the Religious Board.

2. The best way to lead by example, and the way I lead by example is by being open minded to all issues, by not taking sides and being neutral. Being on the Supervisory Board and also other boards in this community, you can not be prejudiced against anybody or anything; you have to be neutral. Also, everything I have done, I have tried to do the best job possible, and to do it in the same way and in the tradition of our ancestors.

Basically, follow the footsteps our fathers. This is the way I keep my religion, or the way I conduct my own personal business, and also the way to conduct community affairs.

3. The best advice I can give to any member of our community who would like to serve this community at any position or any board is that you are volunteering your time and effort to make our community a better place to be. You are working for the community's growth. It is not for personal benefit and fame. Basically you have to be able to say: community first and me last, and be able to take criticism, because whatever you do some people will say it is good, and some people will say it is bad.

5. I would expect and demand solidarity and unity for our community, because if we have peace, solidarity, and unity in our community, we will be able to grow and keep the good name that our fathers and our grandfathers have built for us.

6. Personally I did not go through the hardship that over 90% of our community has gone through. When I came to this country in 1979 with my family as others did, I had already established a business in this country. I was able to bring most of my belongings to this country. But 90% percent of community did not have this privilege that I had. They came to this country with very limited resources. This is where I can say our people benefited from the word "Mashadi community." This is when the women in our community came to be an important part of our community, because most women started working alongside their husbands, and also their children came to work. People in our community helped others by giving merchandise to conduct their businesses simply because they were Mashadis. People trusted one another because they had dealt with their father and grandfathers; they had established a trust for them. With one another's help, our community has grown so much and has become what it is today.

7. In my opinion one of the hardships that has hit our community in the past five years is the issue of marriages of our sons and daughters.

8. I really don't have a comment regarding this question.

9. A positive thing we have accomplished is the closeness of our community.

DR. JONAS CHAFIIAN

1. I serve as a member of the Higher Education Committee and Supervisory Committee for Elections.

2. The causes and disciplines that I advocate are ones which I have lived my life by.

3. My advice to new members of the board is to consider that position as a privilege and be truthful to yourself and to the community you are serving. Every decision you have to make, consider the short and long-term effect. Consider your rewards to be the privilege that you were chosen to serve.

4. I believe that our goal for the future is to remain a cohesive and well-educated community. We need to reach out to other successful Jewish communities in America and learn from their successful experiences. We need to continue teaching our children the importance of achieving

higher goals not just for themselves, but for our community, the Jewish nation, and for humanity as a whole. This is the formula used by successful Jewish communities over centuries and throughout the world.

5. I consider myself as an advisor in some capacities. Whether it is medical, social, or educational. I don't have any personal demands or expectations from anyone.

6. My first five years in America were spent training in my profession. Like many other jobs or professions, indeed the beginning requires lots of hard work, dedication, and in my case, many sleepless nights and weekends with very little financial rewards. The community at the time was small, established in Kew Gardens. They were successful and supportive of each other. Everyone, even non-relatives, was treated very warmly in one another's homes. I believe people lived within their own means. Despite some language barriers and Sephardic ways of worshipping, the community was accepted by the Jewish community of Kew Gardens.

7. The hardship that I as a physician have experienced in the past five, ten or fifteen years is mostly related to fundamental economic changes in the practice of medicine in America. The changes have been rapid and hard to adjust or accept. This pattern of rapid change is a way of life in America and I believe every citizen more or less will face these changes in different intensities and hardships. We have to learn how to live by them or try hard to bring more favorable changes to the system.

The hardships and challenges our community has felt and will continue to face are multi-faceted. We are suffering from growing pains. We have to prepare and accommodate for our needs in terms of places or worship, community center, library.

One of the most important far-reaching challenges is the lack of completion of higher education. The 50% number that describes the percentage of high school students going on to college is under par and unacceptable for our long term success. As parents, we have to start working hard now to reach a goal that more than 90% of our children become college graduates.

Another important challenge is the issue of marriage of our young people. I think there are several solutions as there are several etiologies. If our beloved religious and community leaders continue to advocate marriage among Mashadis as the most favored, then they may dissuade some from reaching out to other Jewish communities. The cost of marriage and exchanges of gifts around it are so unreasonably prohibitive in a community where there is an epidemic of "*chesh-ham-cheshmi*." This has prevented many young men from getting married and caused many young women to marry only for financial success. However, there are good and intelligent programs that are breaking these barriers and creating ways for our young people to find future spouses.

8. I do not have statistical data to answer the question of religious polarization within the community. However, I believe it's ok that some of us live by a more observant way of Jewish life and some by a more liberal way of Jewish life. We are all Jewish and remain totally dedicated to our religion for all our lives.

We must accept and love each other and we must stop criticizing or dictating the other's way of life. Once we have accomplished this level of tolerance, then the whole issue of polarization will evaporate.

9. We have witnessed an enormous amount of positive contributions and changes within the community over the past twenty years. I have observed a considerable amount of interest and participation in community life by our young people. Our leaders have provided many of our young people the opportunity to visit Israel. Our youth have created many useful educational and religious programs. Our community has contributed to the formation of scholarship programs through efforts of the Higher Education Committee. The new generation of young people have taken upon themselves the responsibility of the community functions and boards. Along with foresight and dedication of a handful of leaders, the new leaders of the community have successfully completed the projected program of community center and synagogue.

10. As our 35th president, John F. Kennedy said in his Inaugural Address on January 20, 1961, "Ask not what your country can do for you, but what you can do for your country." This statement, in essence, tells us that we, as members of communities and as human beings, shall take it upon ourselves to contribute to the world. There is greater joy in giving than in receiving.

ROBERT DAVOODZADEH

1. Central Board Member

2. I have served as a member of the Central for the current term. This has been a tremendous experience for me personally. Of course, it requires setting aside a certain amount of time weekly. However, with a bit of creative time-management I have found ways to allocate the necessary time, with minimum disruption to my family life and business.

Our community suffers from a shortage of qualified candidates to serve on its key board positions. One reason

why many individuals shy away from community service, is a fear of the disruption that it may cause to their family and professional life. In a properly functioning board, with the workload appropriately distributed, individual board members should not have to sacrifice their family life or profession in order to fulfill their board responsibilities. My hope is that in future elections more individuals will step forward as I and many others did in previous terms and volunteer for community service. The time spent is well worth the experience, and it does not have to cause a serious disruption to one's family and professional livelihood.

3. Central Board members are elected to represent and serve all segments of the community. Therefore, it is important that the various orientations within the community be represented on the Central Board. However, the Board has to avoid a situation in which Board members, depending on their personal orientation within the community, individually or as blocks persistently pursue a limited and pre-conceived agenda and stifle or ignore healthy debate of the various issues that the Board has to deal with. Board members need to evaluate the merits of their decisions as they affect the entire community. They have to maintain an objective posture and focus on the preservation of unity and harmony in the community.

4. Naturally I would like to see a unified, and ever advancing community capable of preserving its religious and family values, as well as its strong sense of community and heritage. However, the path that we choose today is critical to the future achievement of these ideals.

Our unity will depend on how well we accept diversity within the community. Today our community is less homogenous than before as a result of the freedom we enjoy in the United States.

We have to develop more tolerance and acceptance for diversity in religious observance, lifestyle, and personal aspirations within the community. We need to respect each other for what we are and how we live and make room for a certain degree of diversity among the community members.

Our community has generally succeeded in America through hard work. However, the key to our future advancement is higher education for the younger generation. Our traditional businesses: rugs, jewelry, garment, and textiles may not have sufficient promise or attraction for the future generations. We need to encourage the younger generation to seek the education necessary for exploring new and more diverse professions.

We have to maintain a strong commitment to pass on our Sephardic Jewish heritage to the next generation. The family nucleus is the key source of inspiration in this regard. However, on the community level we have to stay committed to supporting yeshiva education, as well as the community Talmud Torah program, in order to continue to provide our children with a sense of identity and heritage.

5. At times we come up with guidelines with which we expect the community members to comply voluntarily---such as the guidelines we proposed regarding parties ("majales"), or guidelines that the Synagogue Board establishes concerning rules of conduct in the Synagogue. These guidelines are more in the form of request than demand. Careful consideration is given to avoid causing undue hardship to anyone. We expect the community to comply with guidelines of this nature, which are designed for the welfare of the entire community.

6. The majority of the community immigrated to the U.S. at the time of the revolution and the rise of Muslim fundamentalism in Iran. During the first five years the community struggled to adjust to the new environment, language, and culture. In addition, since a substantial part of the wealth within the community was wiped out, many families had to start to rebuild their finances from scratch. Our unity and strong community ties helped us get through those tough years. In the subsequent years the same ties helped us succeed and prosper and become a successful immigrant community.

7. In the past five years we have witnessed the first generation of American born Mashadi youth reach their teenage years. The generation and communication gap between these youngsters and parents who immigrated to this country in the late 1970's is a major contributor to the adjustment issues that our youth currently face. We at the Central Board felt that a Modern Orthodox Sephardic Rabbi, who has the necessary skills to deal with youth issues can help our youngsters bridge the gap between our Mashadi tradition, heritage, and values on the one hand and the western culture and environment on the other. We found Rabbi Hayyim Kassorla to be the perfect candidate for this position and we look forward to having him join the community by early August.

Another issue of major importance in the past few years is the alarming decline in the rate of marriage among our young. This trend, if it goes unchecked, is detrimental to the basic building block of the community which the family nucleus. We need to have some fresh approaches to this issue. Our traditional system of arranged or semi-arranged marriages is no longer acceptable to the younger generation. More importantly, our community may not be big enough to offer the choice that our single young adults expect to have in order to find their match. One approach is to join hands with other Mashadi communities around the world and effectively draw on a larger pool of single young adults. The Mashadi singles cruise initiated by

concerned community members and supported by the Central Board is a good test case for this approach. But, regardless of the outcome, we need to continue exploring other approaches in order to solve this important problem.

8. There is a wide range of religious observance levels in the community. For those who are so inclined, religious freedom in America combined with a global rise in Orthodox Jewish movement have provided the atmosphere for practicing religion on a more observant level than it was commonly practiced in Iran. Yet, others prefer to keep the level of observance at what they consider as our common religious practice in Iran. These are the basic religious poles in the community.

Religious polarization reaches a heightened state when the community gets involved with major issues of fundamental religious importance. The debate over the closing of the Mashadi Jewish Center of Great Neck—Share Shalom—parking lot on Shabbat and High Holidays fueled religious polarization in the community because it had fundamental importance and affected almost everyone. Following a tense period, the solution that was found, eventually helped diffuse the tension, and restore a degree of mutual acceptance within the community. I hope that a similar solution is found for the parking lot of 130 Steamboat Rd., and the community is spared another flare up.

We will most likely continue to have a diverse range of religious observance levels in the community. Our unity will depend on how we deal with this diversity. Our religion has provided us with a sense of identity as Mashadi Jews. It has played a key role in holding us together as a community under difficult conditions of persecution. It will be ironic to have religion become a source of division to our community in the current period of security and relative prosperity.

There is something to be learned from the manner in which the issue of religious polarization is dealt with inside the family circle. There are many families in the community which consist of members with different observance levels. In these families, the members, generally come to the realization that the only way to preserve harmony within the family is by mutual acceptance, respect, and accommodation. We need to somehow extend this mutual acceptance and respect beyond the family circle and to the entire community.

9. In the past twenty years we have transformed ourselves from a persecuted minority in Iran that was uprooted under difficult circumstances, to one of the most successful immigrant communities in America. If that is not an accomplishment I don't know what is.

10. "That which unites us is, and must be, stronger than that which divides us. We can concentrate on what unites us, and secure the future for all our children; or we can concentrate on what divides us, and fail our duty through argument and resentment and waste."

FARROKH AVRAHAM DILMANIAN, PH.D.

1. I have had the pleasure to be among the founders of the Higher Education Committee in 1987, and to serve, together with Dr. Jonas Chafiian, as a Co-Chairman of the committee since then. It has been an honor for me to work with my very dedicated friends and colleagues in that Committee. Beside that, I served in the initial (interim, transient) term of the community's Central Board, which also gave me much pleasure to work with some very dedicated members of the Community.

2. I have not been trying to lead, but to encourage.

3. I am not in a position of advising the next board. I think people who volunteer to put so much of their time and effort in the community's life have their own thoughts, initiatives, ideas, and vision.

4. I would like to see the community encouraging higher education more than it does today. With so many talented young people we have, our community should come more to the realization that professional careers can be very rewarding, also in the financial sense. Also, I think that we should relate more to the other Jewish communities around us, especially the other Iranian communities and the Mashadi community in Israel. I would like to see that every high school graduate at least finishes college, and that every college student spends at least one year in an Israeli university.

5. I do not have any expectations or demands from the community and its members.

6. I came to the United States from Israel in 1974 as a graduate student, and, therefore, I did not experience the hardships of a new immigrant. I think a common difficulty for new immigrants with children is that they feel less capable of guiding their children's education because of their own limited familiarity with the new society and the new language.

7. Our community still tries to cope with its new lifestyle. Changing trends clearly can be seen in the behavior of the community's children and the youth. For example, less young people spend time on creative work (music, arts, writing, etc.) today than fifteen years ago. This is because they enjoy so much mingling with each other and experiencing features of the American life. Creative work at the young age can be very enjoyable and constructive

8. The first issue that comes to mind when talking about religious polarization is education. I do not think public schools are suitable for our students. The long term solution might be a Jewish school that would be developed either by us (perhaps in conjunction with other Iranian and Sephardic communities), or by others with our encouragement and resources. The most important aspect of such a school should be to appeal to the entire community, and, therefore, it must be very moderate.

9. Our community is an absolutely unique sociological phenomenon. I do not know of any other community anywhere that acts like a large family as we do, or is genetically as large a family as we are.

Our accomplishments in the past and the present stem from that feeling of relatedness, which is great. Our most important accomplishment has been to keep the personality traits of our ancestors

(some of which are Iranian traits): to be affectionate, gentle, caring, sincere, honest, and dedicated to our Jewish and Zionistic traditions. Our second largest accomplishment has been that we cherished and promoted further that feeling of relatedness to the level that encouraged so many young and adult members of the community to devote tremendous amount of their time, talents, and resources to the community.

10. I am an admirer of Hafez, the Persian poet, philosopher, and humanitarian thinker of the 14th century. I often think about his thoughts, and I identify with all of them. It is difficult to bring a quotation from him without going through a detailed discussion.

MR. ABDOLRAHIM ETESSAMI

1. I am currently the Chairman of Congregation Shaare Tova, as well as a member of the Board of Trustees of the United Mashadi Jewish Community of America. I was first elected in our Community's very first Board (Anjoman) elections in Iran in 1963, and I have been involved with community affairs, in various capacities, ever since. We established the Anjoman's by-laws with the approval of the Iranian government in 1965. In 1970 we purchased a property in Tehran and in 1971 started construction of the Anjoman Synagogue. This Synagogue is still in use and all Jewish weddings in Tehran take place there. After our migration to the U.S. I was elected to the Board of Shaare Tova, and I was very much involved with the construction of Shaare Tova Synagogue, which had its grand opening in 1983. I was involved with the purchase and administration of our community's two cemetery plots on Long Island, the first of which we acquired in 1980. Among other achievements that I am proud of, was my role in the building of our community's old-age home in Hertzelliah, Israel.

2. Throughout the past forty years, during which I have had the privilege to serve our Mashadi Community in Iran and in New York, I have always tried to be sincere and honest, and to protect the interests of our people in all circumstances.

3. My advice to the new Board would be to try to improve the By-laws of UMJCA by correcting its shortcomings in a way that would allow all community synagogues and organizations to come together and be allied. Unfortunately the previous Boards have not attempted to solve the problems with the By-laws. They have maintained their goal of central billing by the Central Board for all community synagogues, which in my opinion is neither rational, nor in the best interest of the community. For example, Great Neck, which is not a very large area, is made up of nine separate and independent villages, each of which have their own mayor and their own village government. This way, the residents of Great Neck are better served. Each village acts in the best interest of its residents and tries to resolve their problems. Of course, the villages are all a part of the Town of North Hempstead, and they cooperate and work together in decisions and problems that concern them all. The same type of system of government is used all over the United States, from local governments, all the way to the state and Federal level. At each level, the government is independent and handles its own finances. I believe America is successful

because of this wise system. The Central Board wants to have all powers in its hands, and this will never be acceptable to all synagogues in our community.

4. I am very optimistic about the future of our community. If we can continue to maintain our unity, I believe that each generation can become more educated and more successful than the one before, while maintaining our special heritage and culture.

5. I would like to see our community to always maintain its moderate character and stir away from extremism and fanaticism of any kind.

In Iran, our community members were always famous for their honesty and trustworthiness. I hope that our future generations will continue to maintain this character and reputation. It is mainly the responsibility of parents to make sure this happens.

Parents must be adequately involved in their children's lives and guide them in the right direction.

6. The period after the Iranian revolution could have been disastrous for our community and could have broken us apart. Of course, each family had its own difficulties, whether financial or social, but I think G-d was very kind to us to enable us to so quickly get established here and become successful. We have to be very grateful to some early pioneers, like Mr. Yousef Banilevy, who acted so quickly to build our first synagogue and give our community a home here.

7. Our greatest hardship in recent years has been the dwindling rate of marriage of our youngsters. Due to various social factors, our youth are finding it harder to find someone to marry. It was a lot easier when parents had more involvement in their children's marriage decisions and could have assisted them.

8. Our community members have always had a wide range of religious observance. This is a very healthy aspect of our community, and I don't think there is anything wrong with it. In my opinion our religion is what has maintained our community, whether in Mashad, Tehran, as well as in New York. Being religious is a very good thing, but to become fanatical would be very dangerous for the future of our community. I call our community "Liberal Orthodox." Some of our people observe more *Mitzvot*, and others observe less. The important thing is that we respect each other and pray under one roof. All Sepharadim are the same and there is no division between them. Unfortunately, the Ashkenasim have divided the Jews into three or more different categories, Orthodox, Conservative, Reform, etc. This is not wise. We are one small nation and one religion, and should remain united. In the past 260 years of Mashadi history, we have always had different levels of religious observance, but we remained under one roof and were never officially divided. I hope that we will be able to keep this unity.

10. "Help your fellow man whenever you get a chance. It happens quite often that a man will need the help of one, much smaller than himself." -Jean De La Fontaine

I thank you for giving me opportunity to share my opinions with our young generation. I am proud that the Youth Committee, which was established in Shaare Tova, is now the most successful and helpful to all our community members. It is our best organization, and works with sincerity, and without politics.

MRS. YAFA HAKIMIAN MORTEZAZADEH

1. I am a member of the Mashadi Sisterhood.

2. The best way to lead is to dedicate time to community service.

3. Help maintain our traditions and values

4. In the future, I want to see all our youngsters pursuing higher education. This has to be done through encouragement by parents and the entire community.

5. My expectations and demands from the community and its members are to support our new democratic system and to become active in community affairs.

6. The greatest hardship was and is the continuing struggle to adjust to our new environment.

7. A continuing hardship is dealing with the difficult social issues inherited from our new environment.

8. The issue of religious polarization has not improved. We must learn to respect each other's views and to maintain a united community.

9. Some of the positive things we have accomplished over the past twenty years was the creation of our democratic system for running our community affairs and the dedication of our community to the education of our youth.

10. I believe in the American quote "You get what you deserve." If we work hard and maintain our unity as a community we can expect a bright future.

MR. DAVID KORDVANI

1. I have served the Mashadi Community Central Board for the last five and half years as well as being part of "M.O.R.A." (The Mashadi OutReach Association) for even longer. I also happen to be one of the editors of the *Shalom* magazine.

2. I would like to be thought of as someone who respected everyone else's opinions and as someone who always tried to extend his hand to others with a smile. I would hope that this would be an example for the future board members.

3. My advice to the new Central Board members as well as all committee members: a) try not to alienate any particular group in the community because of their religious affiliation. This is because the Central Board does not really have any executive power, in addition to the fact that too much pressure or ignoring of any groups' needs, would result in the eventual defection of those groups from the community. b) Also, a sincere board member should put all personal agenda on the side, and only think of the good of the community as a whole. At the same time, one should never wait for praise from a community member, because they probably won't get any!

4. Twenty years down the road I would like to see the Mashadi community as close knit with each other as they are right now. I would like to think that no matter how many more synagogues and *minyanim* are established, we will still stay together as one community. I would like to see that in twenty years when someone's eight-year-old child is called to read the Torah, "everyone" in the synagogue would be proud of that boy's success as if he were his or her own child. Exactly the way it is today! But in my opinion, the only way for the community to grow at a healthy rate and not disperse is to use the Syrian community as our role models and follow their footsteps. Some of their guidelines, as stated in the by-laws, which could be tailor-made for our community, are as follows: a) a need for a strong diversified and unbiased Central Board. b) The Central Board should cooperate and respect the elders of the community, known as the Board of Trustees, and vice versa. c) A strong and active Youth Committee to keep the youth involved in community affairs. d) Involvement of community members in various committees such as C.M.P.A., M.O.R.A., Higher Education etc., in order for these committees to remain active and healthy to serve our community. e) In the unfortunate event of any community member intermarrying outside our religion, he or she should be ousted and expelled from all phases of our community, including the Synagogues and weddings. The Syrian community goes as far as not allowing that person even to be buried in the Syrian cemetery. f) A state of the art, strong, modern orthodox community school should be supported by the whole community and

serve as a focal point of the community, just as the Syrian community has been able to do. g) Last, but foremost, it is imperative for the community to officially declare one, and only one, central and final religious authority. This is so that all future Rabbis and religious leaders are under the umbrella of one central authority. It is extremely dangerous for a small community to start following different Rabbis, because as honorable and fine as all these Rabbis might be, we have to understand that each Rabbi has different ideologies and sooner or later a clash between different groups will be inevitable. With a definite hierarchy, these clashes would be minimized.

5. My expectations and demands from the community members is to "Tolerate and Respect" each others' religious beliefs. From the very first day that Moses took the Jews out of Egypt, there has always been " religious and non-religious" and all in-between kinds of Jews. Even in Mashad and Tehran this was the case, but somehow, we all managed to coexist throughout the generations. If we put these small differences aside, we will realize how much more we have in common and keep this community as one big family, and make it the symbol of unity for the rest of the Jewish world, the way we almost are right now.

6. Obviously, as with every other community immigrating to a new environment, our community has had its share of hardships. The first few years of entering America with a language barrier and a lack of particular talents, the new immigrants had tough choices such as what business to go into and which schools to choose for their children. But in my opinion, the immediate establishment of Shaare Tova Synagogue and the presence of two distinguished religious leaders, Rabbi Eliyahu Ben-Haim and Mr. Nassim Bassalian prevented the new community from dispersing. Shaare Tova became the focal point of the whole community when it most needed one.

7. I think that one of the hardships that the community faced which almost divided the community into two, was the parking lot situation of the Shaare Shalom synagogue. The village would not allow us to close it and at the same time the by-laws of our community clearly stated that our public facility should be run according to Orthodox laws which does not allow a regular open parking on Saturdays and Holidays. I remember that at the previous Central Board meeting it took us over two years, and many tense meetings to resolve the situation. But finally, with the help of Rabbi Ben-Haim, we were able to come up with a solution, and keep everyone happy and united under one ceiling.

8. I think the issue of religious polarization has improved dramatically in the last ten years. I believe that, at the beginning, some parents who had just emigrated from Iran sent their children to Yeshivas without realizing that the Jewish schools in America would teach their children laws and customs regarding Jewish religion that even though they were absolutely right, would be completely new to the parents who had come from a totally different culture. Therefore, at the beginning, some of these parents became petrified that maybe their children will become religious "fanatics" and even leave them altogether. This fear automatically polarized the community into different groups of "religious" and "non-religious." Naturally, these groups became both offensive and defensive and for a while the gap was widening, but day by day things started changing and time proved those parents wrong. Gradually they realized that no one left the community. On the contrary, not only did those kids stay with parents but everyone started getting used to each other. We can see that in the last few years there have not been any known problems between parents and their children on religious issues.

I believe that the religious polarization that exists amongst the community right now is absolutely artificial and the difference between most of us is very minute. I also believe that deep down most of us have a great love for G-d and our religion, no matter how we might appear to be.

9. The positive accomplishments and sacrifices made by our great grand parents and past Mashadi generations, especially in Mashad, is a well-known fact throughout the Jewish world. Many books by foreign historians have been written about the Jews in Mashad, as how they kept their faith for over a hundred years under extreme secrecy and constant fear of their lives. The details of these sacrifices are beyond the scope of this article.

It is noteworthy to mention some of the accomplishments that our community has made in the last twenty years, which in my opinion, should make all of us proud. About twenty years ago, the Khomeni revolution brought about the mass emigration of the Mashadis to the U.S. With no knowledge of the language and no particular skill or college degree, the future of the community seemed very bleak. Many such communities after fleeing their mother countries have gone through generations of hardship until they were able to create an "ordinary lifestyle" for their grand children. They pumped gas and worked as housekeepers in order to be able to support their families. However, miraculously, the Mashadis totally skipped those generations and in practically no time, within the first years of immigration, prospered beyond belief. Only fifteen years after immigration to a totally new world and culture, an average Mashadi family was at the top 5% of the Americans as far as income and expenditure.

This all happened because of the help of *Hashem*'s will, maybe on the merit of our great grandparents. But many also attribute this very unusual success rate to the fact that the Mashadis were extremely united, and trusted each other as if they were part of one big family.

Hard work and total dedication played a major role in this incredible success as well.

Within a short twenty years, our relatively small community is known personally by the New York Mayor, New York Senators and Congressmen, the Prime Minister and President of Israel, and many other dignitaries such as the late Shah of Iran's wife and son. Not too many communities can claim such fame!

10. "A human life is like a single letter of the alphabet. It can be meaningless or it can be part of a great meaning." -Jewish Theological Council of America

MR. EDWARD NASSIMI

1. I have been serving as president of the Central Board for five years. In this capacity I have also served on a number of different committees and have been intimately involved in numerous aspects of community affairs.

2. The person in a leadership capacity in our community has to be able to listen to other people's opinions, as well as express his own. While not always successful, I have tried to stick to this principle. At the same time, one must be guided by certain overriding principles and guidelines as to what is needed for the community. These principles and guidelines should not be compromised due to the prevailing whims and fashions in the community.

3. The most important advice I can give to new Board members is that we have to set aside our personal preferences and prejudices, our personal, family and business relationships and be strictly guided by our evaluation of what is needed and best for the future of our community.

The motive to get involved in community affairs cannot be to look for popularity or prestige or to expect thanks from the community members. The satisfaction one gets from community work has to come from within one's self.

4. I would like to see the community to get better integrated in the broader community at large. This will require better education of our youth. At the same time we will need to keep our community institutions strong and unified. Those community institutions that have not yet joined the Central Board need to be brought under the umbrella to prevent unnecessary and unneeded friction in the future.

5. I hope that the community members, including young and old, will learn to be more disciplined and more accepting of authority. This will bring with it a more harmonious relationship within the community and with the community surrounding us.

6. I came to America from Europe so my experience was different from most community members. From my observation, the biggest hardships for the first five years in America were both material, as well as cultural. The combined pressure of making a living in the new country which featured a language that many did not know well and a whole different set of circumstances than in Iran was certainly a tremendous challenge. As a whole the community has met this challenge very well.

7. Most community members have managed to meet the challenge of making a living in America. This material success has brought with it new challenges. There is a tremendous communication and cultural gap between parents and children. To meet this challenge successfully will require a much stronger effort than most community members realize. To give the youth needed direction and guidance, parents will have to take a hard look at their own actions and behavior and the examples they set and change those behavior patterns that set the wrong example

8. Religious polarization remains an important issue in our community. I think that over the last few years it has improved somewhat as community members are learning to accept a broader range of religious observances. Most community members have realized that one cannot force one's religious behavior on others. However, much needs to be done to further improve this issue. There remains a tremendous amount of mistrust between different segments in the community on this issue. The fact that one of our synagogues representing a group of more observant community members has not joined the Central Board sets a very bad precedent for the future. Our community has always maintained its unity by being tolerant and inclusive. These valuable lessons must continue to be taught to our youth.

9. Our most important accomplishment has been to retain a high degree of unity. We have managed to do so even during the last twenty years in the United States.

10. "He who's not busy being born is buys dying." Bob Dylan 1965.

HOOSHANG NEMATZADEH

1. Vice President, Central Board

Also member of Higher Education and Public Affairs Committees

2. I am proud to be a Mashadi Jew, and will serve this community to the best of my capability. I believe in democratic principles and respect every and all community members opinion that also believe in unity of the community based on democratic principles. I have taken my position and responsibilities seriously and devoted my time to the community, rarely missing an official function and or meeting.

3. This community is unique. There are over twenty five books written on the history of the community by outsiders praising the virtues of this community. We must do everything in our power to maintain the integrity and survival of this community and its rich 260 years documented history. The survival will depend on the unity based on democratic principle and maintaining the traditional Jewish and Mashadi values.

4. I hope to see a vibrant, unified, educated and prosperous community over 8,000 members in twenty years time span. We can get there by educating our Youth about the rich history of the Mashadi community and its traditional values. We should also encourage Higher Education and professional education in order to insure continued prosperity of this community. We must also build and expand the community synagogues and youth centers and maintain and invest in a very strong Talmud Torah Program.

5. Support your elected members of the Central Board, who are elected based on a fair and just by laws, which was ratified, by almost 98% of the community. Needless to say, criticism of the board and or members is perfectly justified in any specific case but overall support in needed to make progress.

6. I came to America in 1961 when I was seventeen years old as college freshman. I faced tremendous hardship in trying to cope with life in general and college studies in particular. Most of my friends and myself had to work our way through college in order not to be a burden on our families.

I respect and admire the community members who adjusted to the American way of life with combination of language and financial problems and the cultural gap.

7. I believe the greatest challenge in the past five years for all of us in this community has been in trying to maintain the community's unity with various diverging opinions socially, economically and with various degrees of religious observances. In many instances this has caused hardship for individuals and community.

8. I don't believe and hope that we do not have religious polarization in this community. I respect and hope that everyone respects the degree of religious observance by community members, which in my opinion is a private issue. I also believe that the Mashadi community survived and maintained its identity by mostly remaining in the middle course in this issue, which I adhere to. However I respect and hope that everyone understands the sensitivities and respects the segments of the community who are to the right and left of the center on this issue, in order to maintain our unity.

What this community is going through is similar to the immigrant Jewish Communities in the turn of the century in America. This is of course a challenge but I do believe we will maintain our integrity and will never split into orthodox, conservative, and reform segments in this community.

9. Throughout 260 years documented history of this community, we maintained our unique heritage and values and did not assimilate despite challenges in general and pogroms in 1839 and 1941, in particular in Iran. In the past twenty years over 3500 members of our Community settled in America and maintained our traditions, religion, and identity despite tremendous pressures and huge cultural gap.

As a community, we also built two major synagogues, one old age home, and plan to build a cultural and educational center for our Youth.

10. My favorite quotation is from my eight grade teacher, Ostad Vaziri, in Firouz Bahram High School in Tehran. The English translation of his quotation is, "Take every issue in life seriously and deal with it as you are the foundation of a wind mill, otherwise issues in life like forces of wind will topple your stability."

WANTED: MEGILLAH COLUMNIST

Megillah is currently looking for two columnists. Contact us for more information and to find out if you meet the criteria. Commitment required.

UPCOMING ISSUE: The upcoming issue is dedicated to poetry and our community's poets. Forward all submissions to megillah5761@hotmail.com

Megillah

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters. Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

$500 and above

Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Mr. & Mrs. Abdi Yaghoube

$260 and above

Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Albert Hakimian
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mrs. Yala Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. & Mrs. Hadji Nemati
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above

Mrs. Floria Asher & Family
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilivi
Mr. & Mrs. Eliahou Broukhim
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. Eric & Mrs. Farah Dilmanian (Hamburg)
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mr. & Mrs. Manoucher Edalati
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons
Mr. & Mrs. Rambod Hakimian (Mortezakalimzadeh)
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian (Lotfollahzadeh)
Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mrs. Aghajan Nassimi & Family (Hamburg)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh

$50 and above

Mr. & Mrs. Nourollah Aminia
Mrs. Morvarid Bassal & Family
Mrs. Sara Bassaleli
Mr. Aram Baklashi
Mr. & Mrs. Yoseph Banilevi-Karim
Mr. Benyamin Ben David (Israel)
Mr. & Mrs. David Bichupan
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. Fereidoon Dil
Mr. & Mrs. Ebrahim Dilamani
Mr. & Mrs. David Dilmanian
Mr. & Mrs. Danial Ebrahimi
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gordjian
Mr. & Mrs. Aaron Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian
Mr. & Mrs. Bijan & Shkoufeh Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian (Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian (Mortezazadeh)
Mr. & Mrs. Philip Hakimian
Mr. Mrs. Shahriar Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Dr. & Mrs. Soleyman Khani
Mr. Steve Levy
Mr. & Mrs. Sadegh Livi
Mr. & Mrs. Amin Mayer Afarin
Mrs. Nazi Nabavian & Son
Mrs. Khanomjan Namdar
Mr. Mehdi Tavazo & Family
Mr. & Mrs. Jalal Zar

Under $50

Mr. & Mrs. Reuben Agadi
Dr. Rouhollah Cohanim
Mr. & Mrs. Robert Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Kuresh Dilmanian

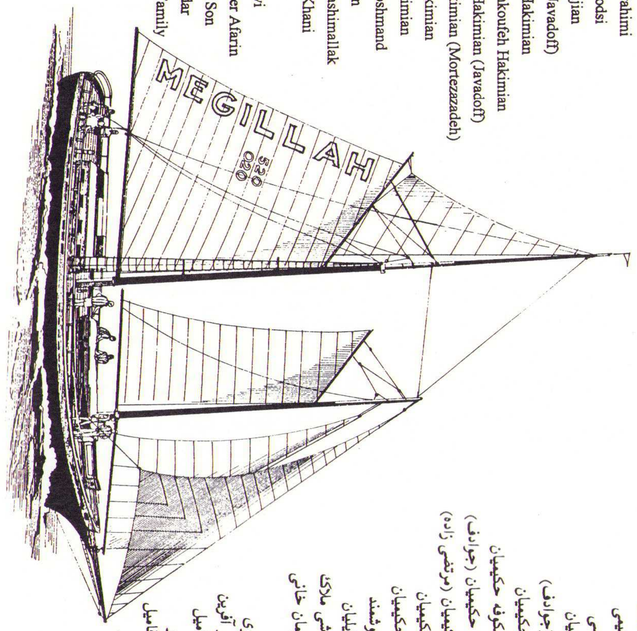

۵۰۰ دلار و به بالا

خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم و آقای فتح اله معتمیان
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روبنی
خانم و آقای عیدی یعقوبی

۲۶۰ دلار به بالا

آقای موسی بنی لیوی و فامیل
خانم و آقای آلبرت حکیمیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
خانم و آقای حاجی نعمتی
خانم و آقای منصور زند

۱۰۰ دلار و به بالا

خانم فلوریا آشر و خانواده
خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف اله بنی لیوی
خانم و آقای الیاهو برخیم
خانم و آقای سلیمان کهن
خانم فرح و آقای ایرک دیلمانیان (ماسیورگ)
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم و آقای منوچهر عدالتی
خانم و آقای چنگیز حکیمی و فامیل
خانم و آقای رابد حکیمیان (محمد علی زاده)
خانم و آقای فریدون حکیمیان (لطف اله زاده)
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای فرج اله کاشی ملاکی
خانم و آقای فریدون کاشی ملاکی
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)
خانم و آقای سلیم مراد
خانم آقاجان نسیمی و خانواده (ماسیورگ)
خانم و آقای مونشگ رفیع نیا
خانم و آقای نورالله رجب زاده

۵۰ دلار و به بالا

خانم و آقای نورالله امین نیا
خانم مروارید بصل و فامیل
خانم سارا بصلئلی
آقای آرام بخشی
خانم و آقای یوسف بنی لیوی (کریم)
خانم و آقای بنیامین بن داوید (ایسرائل)
خانم و آقای داوید بی چویان
خانم و آقای آقاخان داورزاده
آقای فریدون دیل
خانم و آقای ابراهیم دیلمانیان
خانم و آقای داوید دیلمانیان
خانم و آقای دانیل ابراهیمی
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
آقای امرین حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای آقاجان حکیمیان
خانم و آقای بیژن و شکوفه حکیمیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جوادف)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شهریار حکیمیان
خانم و آقای شموئل هرشمند
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاکی
خانم و آقای دکتر سلیمان خانی
آقای استیو لیوی
خانم و آقای صادق لیوی
خانم و آقای امین مایر آفرین
خانم نازی نعیمیان و فامیل
خانم خانم جان نامدار
آقای مهدی تواضع و فامیل
خانم و آقای جلال زند

جدول و سرگرمی

از: شایان

افقی:

۱- برد کشتی آنجا که خواهد خدا اگر جامه بر .. .. و شعر این شاعر با غرق کشتی تایتانیک مسلم شد - داخل دهان است ۲- خواننده - ترسو - کنترل مطبوعات ۳- بطور رسمی - مال بعد از غذا است - تمنای بینا - جد ۴- معکوس آن در ریاضی است - همان تشنه است - امسال رئیس جمهور شد - خبرگزاری خارجی ۵- مجلس رقص - سرکش آنرا بردارید مرغ شناگر است ۶- اخیرا" مد شده که علیه دول بزرگ بکار می برند - جنگاوران ۷- تکرار یک حرف - رفیق گل - سست و مأیوس شدن ۸- سرکش آنرا برداشتیم که ننگ نباشد - اغلب خوراکی ها دارند - راز و نیاز با پروردگار ۹- واحد - حالا بیجینگ شده است - کفایت کننده - مخفف گلی است ۱۰- تشنه نیست - برای آش بکار میرود - بیماری سادیسم از نام این شخص گرفته شده ۱۱- یک شهر مرزی ایران - سرود مذهبی - چغندر پخته ۱۲- باغ پرتقال - فرانسوی ها به امریکا میگویند ۱۳- مرکز فرماندهی - هواپیما نیست ۱۴- سلسله کوه های اروپائی - نا - از آنطرف پارچه ای با روکش لعابی - آگهی انگلیسی ۱۵- شراب عبری - حرف فارسی - شب هفتم موعد - دانشمند و سخن پرداز ۱۶- افسر نیروی دریائی - نان حلقه ای - آوای تحسین ۱۷- از آنطرف شکم پرست است - آنچه باید که .... - هدیه سالگرد.

عمودی:

۱- بطور تقریب - این هنوز اول آدار جهان افروز است/ باش تا خیمه زند دولت .... ۲- ناشکر - همسر ایرانی اسکندر کبیر و نوازنده دربار ساسانی- از مرکبات ۳- پول سابق - لنگه در - رئیس جمهور ۱۹۷۷/۱۹۸۱ - از لبنیات ۴- سالوس - فریب - اینهم نان است - از آنطرف کتابی است اثر ماتیسن ۵- حیثیت و اعتبار - از بروج فلکی است ۶- از آنطرف آراستن است - دلجوئی کردن ۷- با هم شربت میشود - نگذاشتیم تکدر بمیان بیاید - نوعی سقف ۸- مخزن دارائی - بعضی نوکرها هستند - مؤدب بودن ۹- در خانه بند نمیشود - هنگام غروب - دارای امنیت - قدم به خانه بخت میگذارد ۱۰- الی آخر - امریکائی است بدون حرف آخر - اگر ایراد املائی نگیرید تضمین کردن است ۱۱- کار خیاط است - با اماره همراه است - از آنطرف نام برنامه فارسی تلویزیونی است ۱۲- کارگاه فیلمبرداری - اتمام حجت ۱۳- نوازندگان - لسان ۱۴- شراب فرنگی - طلائی - از آنطرف پول مکزیک است - انتهای زمان ۱۵- همسر آقا یوسف خودمان - اشیاء نفیس و گرانبها - او - شکاف میان دو کوه ۱۶- خواب خوش - فرمانده لشکر هون - آشکار ۱۷- مشکلی نیست که آسان نشود/مرد

حل جدول شماره قبل

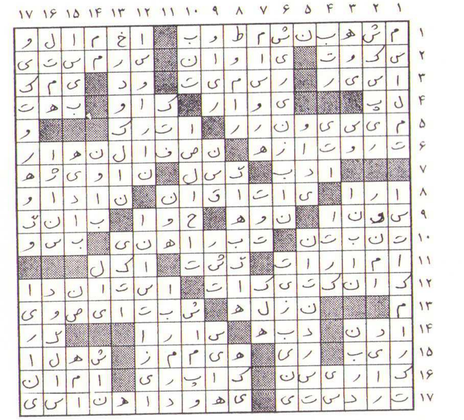

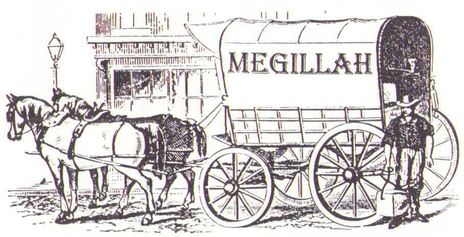

گوناگون

جوایز نوبل:

ایجاد سازمان جهانی نوبل بعد از آن بود که آلفرد نوبل سوئدی در قرن نوزدهم دینامیت را اختراع کرد و هدف او از این اختراع عملیات ساختمانی مثل حفریات و شکافتن کوه و تونل و غیره بود ولی او مشاهده نمود که نوع بشر دینامیت را برای مقاصد جنگی بکار برده است و از این امر ناراضی بود. روی این اصل ثروت خود را وقف این نمود که مؤسسه ای بنام او هر ساله جوائزی برای بهترین های زیر اعطا نماید: بهترین خدمت در راه ایجاد صلح، بزرگترین اختراع و اکتشاف، بهترین و مهمترین کشف پزشکی، بهترین نویسنده کتاب.

اهداء جوائز نوبل از سال ۱۹۰۱ شروع گردید و برندگان یهودی به نسبت جمعیت، بیشترین بودند.

شبتای صوی که بود:

شبتای صوی از یهودیان متولد ازمیر ترکیه بود (۱۶۷۶/۱۶۲۵). در سنین جوانی دانش تلمود را آموخت و بتدریج ربای شهر خود گردید و طرفداران و شاگردان زیادی او را احاطه نمودند بطوریکه کلام و رأی او برای یهودیان ترکیه سند بود و بتدریج این باور برای او بوجود آمد که شخص خودش یک رسالت خداوندی دارد. و حتی این اعتقاد او را بر آن داشت که بگوید شخص او ماشیح موعود میباشد. سپس ضمن مسافرت به پایتخت، تقاضای استرداد فلسطین را از سلطان عثمانی نمود. او بلافاصله بازداشت و زندانی شد و چون هزاران نفر از طرفداران او مقابل کاخ سلطنتی اجتماع کردند، سلطان عثمانی شبتای را به حضور طلبیده به او پیشنهاد کرد که اگر میخواهد کشته نشود باید اسلام را بپذیرد. شبتای بناچار مسلمان شد. وی بسال ۱۶۷۶ درگذشت.

نخست وزیر یهودی انگلستان:

بنجامین دیزرائلی که بیش از ۱۲ سال نخست وزیر انگلستان بود بسال ۱۸۸۱ درگذشت. او یکی از نخست وزیران محبوب انگلستان بود و خدمات شایسته انجام داد. معروف ترین اقدام او خرید سهام کانال سوئز برای انگلستان بود که خود بدون اجازه پارلمان و با پول روچیلد سرمایه دار معروف یهودی انجام داد و بعدا" مورد تصویب پارلمان و تشویق و تمجید بسیار قرار گرفت و بدین طریق کانال های آبی مدیترانه هر دو یعنی از شرق کانال سوئز و از غرب جبل الطارق در اختیار دولت انگلستان قرار گرفت.

دنیای جوک:

یک اسکاتلندی باتفاق یک فرانسوی به پیک نیک رفتند. از صبح فرانسوی شروع کرد به خرج کردن و اسکاتلندی دستش به جیبش نمیرفت. هر کجا رفتند فرانسوی پول میداد. آخر شب به یک آبجو فروشی رفتند و فرانسوی تا آمد پول بدهد اسکاتلندی مچ دستش را گرفت و گفت: اینطور نمیشود از صبح تو خرج کرده ای و حالا برای دادن پول شیر یا خط می اندازیم!

هنر صرفه جوئی

صرفه جوئی یک هنر است؛ اگر میخواهید به همسر خود هر چهار سال یکبار هدیه تولد بدهید با دختری ازدواج کنید که تولد او در تاریخ ۲۹ فوریه باشد!

اختلاف نظر شعرا

شعرا همیشه هم دل و همزبان نیستند و گاهی اختلاف نظر پیدا میکنند و اینک دو نمونه:

سعدی:

مشکن دلم که حقه راز نهان تو است
ترسم که راز در کف نامحرم اوفتد

هلالی:

بشکن دلم که رایحه درد بشنوی
کس از برون شیشه نبوید گلاب را

سعدی:

سگ اصحاف کهف روزی چند — پی نیکان گرفت و مردم شد

انوری:

عاقبت گرگ زاده گرگ شود — گر چه با آدمی بزرگ شود

معمای جدید:

پدری سرمایه خودش را که ۲۰۰ هزار دلار بود بین پنج فرزندش تقسیم کرد: اولی و دومی رویهم ۳۲ درصد از پول را گرفتند - سومی و چهارمی رویهم ۵۶ درصد - و چهارمی و پنجمی رویهم ۴۴ درصد را گرفتند - یک توضیح فقط میدهیم که سهم اولی و پنجمی برابر بود - تعیین بفرمائید به هر کدام چه مبلغ رسیده.

پاسخ در شماره آینده

پاسخ معمای شماره قبل:

استدلال سومی این بود که اولی بطور قطع دو کیپای سیاه ندیده وگرنه میتوانست جواب بدهد - دومی هم دو کیپای سیاه ندیده اما فکر کردنش راه حل مسئله است چون دومی اگر مال من (سومی) را سیاه دیده بود فکر میکرد که اگر مال خودش هم سیاه بود اولی میتوانست جواب بدهد و چون جواب نداده لااقل یک سفید دیده و چون دومی مال خودش را نمیدانست حتما" سفید را روی سر من (سومی) دیده؛ بنابراین مال من حتما" سفید است.

مخترعین و مکتشفین یهودی

تهیه از : شایان

سلیمان ابراهام واکسمن- ۱۹۸۸/۱۹۷۳
متخصص میکرب شناسی و برنده جایزه نوبل

سلیمان ابراهام واکسمن یهودی در سال ۱۸۸۸ در شهر پری لوک روسیه متولد شد و در سنین طفولیت به ایالات متحده امریکا مهاجرت نمود.

بعد از اتمام تحصیلات دانشگاهی در سن ۳۰ سالگی با سمت استادی در دانشگاه بتدریس پرداخت و در عین حال به مطالعات خود در رشته میکرب شناسی ادامه داد و همچنین در باره ساختن داروهای مقاوم، تحقیق مینمود. در سال ۱۹۱۶ یعنی ۱۵ سال پیش از فلمینگ، آنتی بیوتیک استرپتومایسین را از یک نوع قارچ استخراج کرد.

کشف او عبارت بود از یک ماده آلوده به میکرب که کشنده میکرب های دیگر میگردد. او بیش از بیست سال در این مورد مطالعه کرد و یکی از دوستان دانشگاهی اش با او همراه بود و آنها دریافتند که کاشتن میکرب بهترین آنتی بیوتیک ها را می سازد.

واکسمن در ابتدا داروئی بنام استرپ توریسین بوجود آورد که معلوم شد برای مصارف طبی زیاده از حد سمی بود. بالاخره ماده ای را پیدا کرد با همان خواص آنتی بیوتیک ولی کمتر سمی و اسم آنرا استرپ تومایسین گذارد.

البته در این نوشتار وارد شرح دقیق مواد مربوطه نمی شویم ولی داروی ساخته شده ثابت کرد که در بسیاری موارد مثل باکتری های ورم پوستی یا داخلی بدن و بسیاری از باکتری های دیگر مؤثر است. واکسمن استرپ تومایسین را بر اساس نوع منتشر شدن باکتری ها در بدن طبقه بندی کرد و بیشتر در مورد بیماری سل ثمربخش و نافع بود و میتوان گفت که در نیمه دوم قرن بیستم بیماری سل از جهان با استعمال استرپ تومایسین رخت بربست. استرپ تومایسین بهترین و مفیدترین آنتی بیوتیک شناخته شد و بی درنگ توسط سازمانهای طبی دنیا مورد استفاده قرار گرفت. البته واکسمن به همین اکتفا نکرد و باز هم برای شناسائی و ساختن آنتی بیوتیک های دیگر تلاش و مطالعه زیاد انجام داد و چندین نوع دیگر هم بوجود آورد.

در سال ۱۹۵۴ وی بیوگرافی خود را تحت عنوان زندگی من و میکرب شناسی منتشر کرد. واکسمن به عضویت آکادمی ملی علوم پزشکی انتخاب شد و بخاطر ارزش کارش در درمان بسیاری از بیماریها، وی که پایه گزار یافتن آنتی بیوتیک بود در سال ۱۹۵۲ به دریافت جایزه نوبل مفتخر گردید.

وفات واکسمن در مأخذ مختلف به سالهای ۱۹۷۳ یا ۱۹۷۵ ذکر شده است.

دفتر وکالت روبرت بی چوپان
ROBERT BICHOUPAN, P.C.
Attorney at Law

• Closings • Collections • Commercial • Contracts • Leases • Evictions
• Corporate • Wills and Trusts • Bankruptcy • Negligence • Family
• کلوزینگ مستغلات • وصول طلب ها • تنظیم وصیت نامه • ورشکستگی
• دعاوی حقوقی تجاری • دعاوی مستأجر و صاحبخانه • امور خانوادگی

Great Neck
241 East Shore Road, Great Neck, NY 11023
Tel: (516) 482-1186
Fax: (516) 482-7614
Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

سرو بر لب بام

بسیار سفر باید تا پخته شود خامی — صوفی نشود صافی، تا در نکشد جامی
گر پیر مناجاتست، ور رند خراباتی — هر کس قلمی رفتست، بر وی بسرانجامی
فردا که خلایق را، دیوان جزا باشد — هر کس عملی دارد، من گوش بانعامی
ای بلبل اگر نالی، من با تو هم آوازم — تو عشق گلی داری، من عشق گلندامی
سروی بلب جویی، گویند چه خوش باشد — آنان که ندیدستند، سروی بلب بامی
روزی تن من بینی، قربان سر کویش — وین عید نمیباشد، الا به هر ایامی
ای در دل ریش من، مهرت چو روان در تن — آخر ز دعا گویی، یاد آر بدشنامی
باشد که تو خود روزی، از ما خبری پرسی — ور نه که برد هیهات، از ما بتو پیغامی؟
گر چه شب مشتاقان، تاریک بود اما — نومید نباید بود، از روشنی بامی
سعدی بلب دریا، دُردانه کجا یابی؟ — در کام نهنگان رو، گر می طلبی کامی

سعدی

خطا

گر گذری هست و نه در کوی تست — برخطاست
ور نظری هست و نه بر روی تست — نا بجاست
آنکه بسنجید رخت را بماه — زاشتباه
گفت که هم سنگ ترازوی تست — از تو کاست
وآنکه بدان نرگس شهلای باغ — بهر لاغ
گفت که چون نرگس جادوی تست — بیحیاست
وآن گل صد برگ و همه برگ و ساز — گر نه باز
برگ و نوایش ز گل روی تست — بی نواست
شیوهء بدخوئی و ناز و عتیب — ای حبیب
گر همه گویند که آهوی تست — این خطاست
خُلق تو گر یکسره قهر است و کین — دلنشین
یا همه گر جور و جفا خوی تست — دلرباست
منع تو شوق آورد ای نوش لب — در طلب
منع که از لعل سخنگوی تست — اقتضاست

«وثوق الدوله»

خانهء سودا

شد ز غمت خانهء سودا دلم — در طلبت رفت به هر جا دلم
در طلب زُهره رخ ماهرو — می نگرد جانب بالا دلم
فرش غمش گشتم و آخر ز بخت — رفت برین سقف مصفّا دلم
آه، که امروز دلم را چه شد؟ — دوش چه گفتست کسی با دلم؟
در طلب گوهر گویای عشق — موج زند موج، چو دریا، دلم
روز شد و چادر شب می دَرید — در پی آن عیش و تماشا دلم
از دل تو، در دل من، نکته هاست — وه چه رهست از دل تو تا دلم
گر نکنی بر دل من رحمتی — وای دلم وای دلم وا دلم

در طلب گوهرت ای شمس دین
عاشق و سرگشته و شیدا دلم

مولوی

روز وصال

جانی که خلاص از شب هجران تو کردم — در روز وصال تو بقربان تو کردم
خون بود شرابی که ز مینای تو خوردم — غم بود نشاطی که بدوران تو کردم
آهیست کز آتشکدهء سینه برآمد — هر شمع که روشن بشبستان تو کردم
اشکیست که ابر مژه بر دامن من ریخت — هر گوهر غلتان که بدامان تو کردم
صد بار گزیدم لب افسوس بدندان — هر بار که یاد لب و دندان تو کردم
دل با همه آشفتگی از عهده برآمد — هر عهد که با زلف پریشان تو کردم
در حلقهء مرغان چمن ولوله انداخت — هر ناله که در صحن گلستان تو کردم
یعقوب نکرد از غم نادیدن یوسف — این گریه که دور از لب خندان تو کردم
داد از صف عشاق جگرخسته برآمد — هر گه سخن از صف زده مژگان تو کردم
دوشینه بمن اینهمه دشنام که دادی — پاداش دعائیست که بر جان تو کردم!

فروغی بسطامی

عطر شکوفه‌ها

زیر نظر: بهناز دیلمانیان

وقایع تاریخی شهر اورشلیم (بیت المقدس)

اقتباس از یادداشت های مرحوم یعقوب دیلمانیان

تنظیم و اضافات توسط سلیمان کابلی

مگیلا: مرحوم یعقوب دیلمانیان در سالهای آخر حیات در اسرائیل چندین جزوه راجع به تاریخ قوم یهود به نگارش درآوردند.
یکی از این جزوه ها «وقایع شهر یروشالیم» نام دارد. آقای سلیمان کابلی از نوشته های این جزوه اقتباس نموده و با جمع آوری اطلاعاتی از دائرةالمعارف عبری آنرا تکمیل نموده اند که قسمت اول آن در زیر چاپ میگردد:

امروز که در ابتدای قرن بیست و یکم و هزاره سوم میلادی میباشیم بحث زیادی در محافل بین اللملی در باره اورشلیم (بیت المقدس) میباشد که آنرا بین اعراب و یهود تقسیم کنند. مسیحیان هم که تعداد زیادی کلیسا در این شهر دارند ادعا دارند که این شهر باید بین المللی شود و برای تمام ادیان آزاد باشد.

لذا تاریخچه این شهر مقدس را که بقلم شادروان یعقوب دیلمانیان که «پدر تاریخ جامعه یهودی مشهد» است در شش قسمت برای اطلاع علاقمندان انتشار میدهیم.

شهر اورشلیم پایتخت جاودانی و تاریخی قوم یهود (ییسرائل) شهر مقدس و شهر پادشاهان میباشد. نام شهر اورشلیم برای اولین بار در قرن نوزدهم قبل از میلاد مسیح در تاریخ مصر میآید. در قرن چهاردهم قبل از میلاد در کتیبه های آشور بنام "Ursalimmu" آمده است. در نویئیم و کتوبیم بیش از یکصد بار نام یروشالیم برده شده که نشان مرکزیت یروشالیم در تاریخ ما میباشد. در نویئیم اولین بار در کتاب حزقیا نام یروشالیم آمده است.

در سال ۳۷ میلادی در اورشلیم طفلی تولد یافت که وی را یوسف نامیدند معروف به «یوسف فلاویوس» که بعدا" وی یکی از میهن پرستان شد. وی را رئیس و حکمران گالیل قرار دادند. قوای رومی گالیل را تصرف و هنگام حمله یوسف ناچار تسلیم رومیان شد و بعد از مدت کوتاهی اورشلیم را هم رومیان تصرف کردند و یوسف را به رم بردند. یوسف یکی از تاریخ نویسان مشهور قوم یهود شد که از بریشیت شروع کرده و تمام اتفاقات تاریخی با ذکر تاریخ تا سقوط اورشلیم در زمان خودش را شرح داده و در تاریخ بثبت رسانده است.

یهوشوع بن نون بنی ایسرائل را به این سرزمین آورد، شهری که امروز اورشلیم یا بیت المقدس نامیده میشود مسکن یبوسی ها بود. بنی ایسرائل بعد از تصرف شهر در آن ساکن شدند. دکتر حبیب لوی سال تصرف این شهر را ۱۲۶۵ قبل از میلاد نوشته است.

در سال ۱۰۲۹ قبل از میلاد مسیح اولین پادشاه بنی ایسرائل بنام شائول به تخت سلطنت نشست و پایتخت وی شهری بنام معبد «میتصپه یبوسی» نامیده میشد.

در سال ۱۰۰۰ قبل از میلاد حضرت داوید به تخت سلطنت نشست و در سال ۹۹۳ قبل از میلاد مرکز سلطنت خود را به یروشالیم منتقل کرد.

حضرت داود یروشالیم را مرکز عبادت خدای ییسرائل قرار داد و آرون حقودش را که در آن دو لوحوت هبریت (ده کلام) بود به اورشلیم آورد و وسائل ساختمان بیت همیقداش را فراهم آورد. حضرت داوید زمینی را که امروز (הר הבית) مینامند از ییبوسیان که صاحب آن بودند خرید. در زمان داوید نام شهر را شهر داوید میخواندند.

داوید در سال ۹۶۷ قبل از میلاد وفات یافت و پسرش شلمو (سلیمان) بسلطنت رسید. سلیمان در سال ۹۶۵ قبل از میلاد بیت همیقداش را شروع به ساختن کرد و در سال ۹۵۳ قبل از میلاد. آن معبد مقدس باشکوه و جلال بی مانندی افتتاح شد.

در اواخر سلطنت سلیمان. روحانیون پادشاه را بخاطر سهل انگاری و پرستش خدایان غیر سرزنش کردند. سلیمان از اقوام بیگانه زنان بسیاری گرفت. پادشاه مصر دختر خود را به سلیمان به زنی داد. رفتار سلیمان در نظر خداوند شرارت آمیز جلوه کرد. خداوند به سلیمان ظاهر شد و گفت مملکت ییسرائل را بخاطر گناهان تو چند قسمت خواهم کرد و این کار را بعد از تو انجام خواهم داد. در موقع داوید و سلیمان. اورشلیم پایتخت مملکتی بود که از فرات تا نیل پهناور بود. سلیمان در سال ۹۲۸ قبل از میلاد وفات یافت و شخصی بنام یاریعام به رحبعام جانشین سلیمان یاغی شده و ییسرائل را به دو تکه تقسیم کرد و در شمال کشوری بنام ییسرائل تشکیل داد که ۱۰ و نیم شواطیم ییسرائل در آن ساکن شدند. در جنوب کشوری بنام یهودا که پایتخت آن اورشلیم بود و بیت همیقداش در آن داثر بود بوجود آمد. موقعیکه ییسرائل اورشلیم را در جنگ از «پلیشتیم» تصرف کرد در قسمت بندی بین شواطیم. اورشلیم به بنیامین رسید.

در کشور ییسرائل شش نفر دیگر به سلطنت رسیدند ولی دوره فرمانروائی آنها محدود و ناپایدار بود. در اواخر این دوره دولت آشور به منتهای قدرت رسیده و با سپاهی بزرگ برای تسخیر ییسرائل آمد و در سال ۷۲۰ قبل از میلاد «ساراگن» دوم دولت ییسرائل را بعد از دو قرن استقلال منقرض کرد. ده و نیم شواطیم ییسرائل که بدست آشوریها اسیر شدند به خارج از مرزهای ییسرائل پراکنده گردیدند و با اقوام دیگر درآمیختند. ولی مملکت یهودا که پایتخت آن اورشلیم بود باقی ماند.

در سال ۷۰۱ قبل از میلاد سربازان آشوری وارد خاک یهودا شدند و اورشلیم پایتخت یهودا را محاصره کردند. اورشلیم مرکز تمرد علیه پادشاه آشور بود. بیماری طاعون در بین سربازان آشوری شیوع یافت. پادشاه آشور دست از محاصره اورشلیم کشید و به «نینوا» باز گشت.

در سال ۶۳۳ قبل از میلاد پس از انقراض امپراطوری آشور مصریها

به کشور یهودا حمله کرده و آنرا تصرف نموده و یهویاکیم را که دست نشانده خودشان بود به تخت سلطنت نشاندند.

در سال ۶۰۵ قبل از میلاد بین بابل و مصر جنگ درگرفت و مصر مغلوب شد و کشور یهودا باج گذار کشور بابل شد. بابلیها با کمال بیرحمی به کشور یهودا حمله کرده و شهرها و آبادیها را چپاول کردند و مردم بیگناه را کشتند و اورشلیم را محاصره کردند. مدت دو سال اورشلیم در محاصره بود تا اینکه بابلیها سربازان بسیاری آوردند و به اورشلیم حمله کردند و با نهایت قساوت اهالی شهر را قتل و عام کردند.

در سال ۵۸۶ قبل از میلاد در روز «تیشعا به آو» بابلیها بیت همیقداش معبد بزرگ را به آتش کشیدند و صدقیا پادشاه را کشته و سرزمین یهودا را جزء مستعمرات امپراطوری بابل کردند. آنها اسرای یهودا را به مصر و بابل بردند و تا زمان انقراض بابل بدست پادشاهان ایران این اسراء «نبوخد نتصر» (بخت النصر) را بندگی کردند.

بابلی ها تمام خانه های زیبای شهر را به آتش کشیدند و دیوارهای اورشلیم را خراب کردند و تمام اثاثیه بیت همیقداش را با خود به بابل بردند.

امپراطوری کلده یا بابل برای یهودیانی که در کشور یهودا باقی ماندند گدلیاهو را به سلطنت یهودا برگزیدند. در آن زمان شاعری نام اورشلیم را شهر مقدس – شهر خدا – شهر صداقت نامید.

در سال ۵۸۱ قبل از میلاد مردم شورش کردند و گدلیا را کشتند. علمای یهود حکومت گدلیا را نیمه استقلال خود میدانستند. با قتل وی برای یادآوری مصائب یروشالیم سه تعنیت ملی معین کردند. اول دهم ماه طوت است که دشمن به حصارهای اورشلیم نزدیک شد و آنرا محاصره کرد. دوم هفده ماه تموز است که حصار شهر فرو ریخت و سربازان بابلی بداخل شهر اورشلیم رخنه کردند. سوم در روز دوم روش هشانا بود که گدلیاهو بقتل رسید و آنرا تعنیت گدلیا نامیدند.

بعد از خرابی بیت همیقداش دوم در سال ۷۰ میلادی توسط رومیها که آنهم در روز نهم آو اتفاق افتاد روز تعنیت و عزای عمومی اعلام شد. طول این تعنیت مطابق تعنیت کیپور و ۲۶ ساعت میباشد. در خیلی از جوامع، یهودیان روز ۹ آو را روز نحس میدانند و به هیچ کسب و کاری مشغول نمیشوند، به بیت قواروت میروند و برای رفتگان خود هشکاوا میفرستند.

در قرن ششم قبل از میلاد، کشور مقتدر بابل بسهولت بدست کورش کبیر پادشاه ایران مغلوب گردید. پارس ها مدت ۲۰۰ سال یعنی سالهای ۵۳۸/۳۳۳ قبل از میلاد بر ارتص ییسرائل و اورشلیم حکومت کردند. در سال ۵۳۸ قبل از میلاد مسیح، فرمان تاریخی کورش کبیر صادر شد که یهودیان میتوانند به موطن اصلی خود باز گردند و معبد مقدس را برای خدای آسمانها تعمیر و تجدید بنا کنند.

اولین دسته که حدود پنجاه هزار نفر بودند به سرپرستی زروبابل به یروشالیم مهاجرت کردند و در سال ۵۳۶ قبل از میلاد شروع به تجدید ساختمان بیت همیقداش کردند. در ابتدا مذبح را در «هر هبیت» بنا کردند. همسایه های اطراف اورشلیم کارشکنی کرده و به اورشلیم حمله میکردند. در اثر این حملات، ساختن اورشلیم و بیت همیقداش متوقف شد.

ساکنین اورشلیم در آن زمان کم بودند. موقعیکه پارس ها اورشلیم را تصرف کردند، اورشلیم شهر کوچکی بود و کهنیم اکثرا" در بیت همیقداش ساکن شدند؛ وضع اقتصادی بسیار بد بود. «شمرونیم» و «بنی عمون» که در شهر بودند میخواستند شهر را از یهودیت خارج کنند. ایشان قسمتهائی از دیوار شهر را خراب و بداخل شهر رخنه کردند. در سال ۴۴۴ قبل از میلاد عده ای از یهودیان ایران به سرپرستی نحمیا و در سال ۴۳۷ قبل از میلاد عده دیگری به سرپرستی عزرا برای حفظ موجودیت یروشالیم با حکم پادشاه ایران رهسپار اورشلیم شدند.

در زمان داریوش اول که در سالهای ۵۱۶/۵۱۵ قبل از میلاد سلطنت میکرد عملیات ساختمانی بیت همیقداش مجددا" شروع شد. در زمان عزرا و نحمیا دیوارهای اورشلیم را نوسازی کردند. تجدید بنای معبد مقدس و دیوارهای دور شهر مدت بیست سال بطول انجامید.

هفتاد سال از خرابی بیت همیقداش اول تا خاتمه بنای بیت همیقداش دوم بطول انجامید. بعضی از تاریخ نویسان عزرا و نحمیا را مربوط به دوره اردشیر دوم سالهای ۴۰۴ – ۳۶۰ قبل از میلاد مسیح میدانند. در این مورد کتابهای تاریخ یکصد سال با هم اختلاف دارد.

دومین اقدام عزرا و نحمیا جمع آوری یهودیان از باقیماندگان کشور یهودا در اورشلیم بود که جمعیت اورشلیم زیاد شود تا بتوانند در مقابل دشمن مقاومت کنند. یک سوم باقیماندگان کشور یهودا را به اورشلیم آوردند. هر فردی از کشور یهودا در سال یک سوم شکل پرداخت میکرد تا بتوانند عملیات بیت همیقداش را ادامه بدهند و هدایا و نوبرهای زمین را مطابق دستور توراه به بیت همیقداش بیاورند و دستورات برای موعدیم را انجام دهند. عزرا و نحمیا همچنین لباس برای کهنیم و لیویئیم درست کردند و صندوقی باز کردند برای جمع آوری اعانه برای بیت همیقداش. وضع کهنیم و وضع اقتصاد اورشلیم بهتر شد.

نام نحمیا و عزرا در تاریخ قوم یهود ثبت است که دیوارهای اطراف اورشلیم را ساخته و وضع اقتصاد شهر را خوب کردند و خرابیها را آباد کردند و درهای بیت همیقداش را نصب کردند.

عزرا پیشوای مذهبی یهودیان ارتص ییسرائل شد و بنام عزرا هسوفر معروف بود. وی توراه را بخط آرامی (اشوری) که امروز رواج است و از خط عبری قدیمی بمراتب آسان تر است به اورشلیم آورد و مردم را به نگهداری مذهب تشویق کرد و آنهائیکه زنان بیگانه گرفته بودند مجبور کرد زنهای خود را طلاق بدهند. او مختصری از نماز و نیایش یهودیان را معین کرد که مردم بخوانند. انجمنی از بزرگان و علماء یهود تشکیل داد بنام «کنست هگدولا» که مردم را وادار به رعایت مذهب کرده و تمام نوشته های تاریخی و کتابهای «نویئیم» را نوشته و در دسترس مردم گذاشتند.

در آن زمان اورشلیم پایتخت قوم یهود شد و قوم یهود قوم اورشلیم بود. اورشلیم مرکز روحانی دنیای یهود بود. در تمام جهان یهودیان ارتباط خود را با اورشلیم قطع نکردند.

ادامه دارد

دفتر وکالت دیوید پور و شرکاء

با مدیریت

دیوید اسحق پور

Tel: (516) 829-1990

برنامه ریزی مالیات بازرگانی	معاملات املاک	برنامه ریزی مالیات بر ارث
• روشهای قانونی برای تقلیل مالیاتها: مؤسسات شخصی، اجاره املاک، امور حرفه ای، معاملات جزئی و کلی	• کلوزینگ • اجاره نامه/ مسکونی و تجاری • امور مالک و مستأجر	• وصیت نامه • تشکیل «تراست» • مسدود کردن مالیات بر ارث

• امور قضائی تجارتی و خصوصی	• تنظیم قراردادها و موافقت نامه ها
• مدیکر و مدیکید	• تشکیل و ثبت شرکتها

مشاوره رایگان، محرمانه بودن کامل

DAVID POUR & ASSOCIATES, LLP

Attorneys At Law

David Eshagh Pour, ESQ.

Managing Partner

Estate Planning
- Wills
- Trusts & Estate
- Family Limited Partnership

Real Estate
- Closing
- Leases
- Landlord-Tenant

Tax Planning
- Legal Strategies for Self-owned, Family-owned Business, Real Estate Holding
- Income Shifting

- **Commercial & Civil Litigation**
- **Elder Law/ Medicare-Medicaid**
- **1031 Like Kind Exchanges**
- **Contracts/ Agreements**

Free Consultation, Full Confidentiality

10 Cutter Mill Road, Suite 406

Great Neck, New York

برنامه ریزی ماتَرَک:
حداکثر استفاده از هدیه دادن!

از «دیوید اسحق پور»

فارغ التحصیل دانشگاه کلمبیا در رشته اقتصاد

فارغ التحصیل رشته حقوق دانشگاه ویرجینیا

دوره ریاست جمهوری کلینتون بپایان رسیده ولی بخاطر برخی از ماجراهای شرم آور او و همچنین بخاطر ترقی و پیشرفت بسیار زیاد اقتصادی، مردم از او بخوبی یاد خواهند کرد. اگر سرمایه گذاری های شما در سهام، ملک و تجارت بواسطه شرایط بازار در آن دوران زیاد شده قطعاً" صاحب ماترک قابل توجهی شده اید. در نتیجه ممکن است که اکنون حاضر به تنظیم برنامه ای برای ماترک خود باشید.

معمولاً" مالیات بر ماترک، که هیچ ارتباطی با مالیات بر درآمد ندارد، در طول سال اول بعد از مرگ تعیین میشود. این مالیات که مقدار اولیه اش ۳۷ درصد است بزودی زیاد خواهد شد و به ۵۵ درصد میرسد.. همه ماترک منجمله مبالغی که از بیمه عمر دریافت میشود شامل مالیات خواهد بود. بنابراین اگر برنامه مالیات بر ماترک بصورت صحیح تنظیم نگردد بیش از نیمی از آنچه دارید باید به دولت پرداخت شود. همانطور که در برنامه های تبلیغاتی برای انتخاب رئیس جمهور جدید اظهار شد، مالیات بر هدیه و ماترک بیشتر مربوط به دو درصد از مالیات دهندگان مملکت مخصوصاً" از طبقه بالا و مرفه اجتماع است.

بر طبق آنچه تصمیم گرفته شده، مالیات دهنده تا حد ۶۷۵,۰۰۰ دلار از پرداخت مالیات معاف است؛ چه در قید حیات و چه پس از فوت شدن. بعنوان مثال اگر سرمایه شخصی بنام ژوزف یک میلیون دلار باشد (شامل سهام، درآمد از اجاره آپارتمان یا منزل) و اگر وی تصمیم بگیرد که همه دارائی خود را در موقع حیات به فرزندانش هدیه بدهد، از این هدیه یک میلیون دلاری فقط روی ۳۲۵,۰۰۰ دلار مالیات تعلق خواهد گرفت. همچنین اگر ژوزف قبل از انتقال سرمایه اش در دوران حیات فوت کند، از ماترک خود که یک میلیون دلار است فقط روی ۳۲۵,۰۰۰ دلار مالیات تعلق میگیرد. در حقیقت در این مثال تفاوتی بین هدیه و ماترک نیست. در هر دو حال مبلغ ۶۷۵,۰۰۰ دلار آن از مالیات معاف خواهد بود. ظاهراً" اینطور بنظر میرسد که زمان انتقال دارائی به نسل بعد اهمیتی ندارد. ولی یک عامل مهم را نباید فراموش کرد: ممکن است که ارزش گذاری سرمایه بعد از فوت شخص اشتباه باشد و ارزش دارائی در موقع حیات و بعد از فوت یکی نباشد.

تصور کنیم که در مثالی که زدیمی ژوزف ۲۰ سال دیگر زنده باشد و سرمایه اش هنگام فوت از یک میلیون به چهار میلیون رسیده باشد. اگر در زمانی که در قید حیات است سرمایه اش را که یک میلیون دلار بوده به فرزندانش انتقال میداد، این ۳ میلیون اضافی جزو ماترک حساب نمیشد. بدین ترتیب فرزندان وی از پرداخت مالیات بر ماترک آزاد بودند. اگر ژوزف تصمیم میگرفت که دارائی خود را هنگامی که در قید حیات است حفظ کند و فقط پس از مرگ به فرزندانش منتقل گردد، آنوقت از روی ۴ میلیون دلار میبایستی ۱,۴۷۰,۰۰۰ دلار مالیات بر ماترک داد.

بنابراین منطقی است که در زمان حیات هر کس سرمایه اش را به فرزندانش منتقل کند که در موقع ارزش یابی بعد از مرگ سرمایه جزو ماترک نباشد و مالیات ماترک پرداخت نگردد.

همانطور که گفته شد هر شخصی میتواند ۶۷۵,۰۰۰ دلار از سرمایه اش را بدون پرداخت مالیات بعنوان هدیه منتقل کند. برای استفاده از این قانون که بعنوان Unified Credit شناخته شده، شما میتوانید به هر شخص بجز همسرتان هدیه بدهید. مطابق قوانین دولتی زن و شوهر از لحاظ مالیاتی یعنوان یک واحد حساب میشوند. رد و بدل سرمایه بین آنان بدون عوارض مالیاتی است. بنابراین وصیت نامه که مطابق آن بعد از مرگ همه سرمایه به همسر منتقل خواهد شد از لحاظ تنظیم مالیات بر ماترک بی فایده است و بعد از فوت هسر نیز فرزندانشان باید بیشتر از ۲۵۰,۰۰۰ دلار مالیات بر ماترک بدهند.

در عوض وصیتنامه باید طوری تنظیم گردد که مبلغ ۶۷۵,۰۰۰ دلار (یا هر مبلغی که این هدیه در آینده تعیین میشود) برای استفاده فرزندان کنار گذاشته باشد تا مطمئن باشند که معافیت مالیاتی روی این مبلغ به هدر نرود.

هنگام تنظیم انتقال ماترک به فرزندان باید چند نکته را در نظر گرفت: اول باید رفاه همسر که در قید حیات است در نظر گرفته شود. باید برنامه را طوری تنظیم کرد که همسر بهمان نحوی که زندگی میکرده زندگی خود را با همان شرایط مالی ادامه دهد. انتقال ۶۷۵,۰۰۰ دلار به فرزندان باعث میشود که همسر استقلال خود را از دست داده و وابسته به فرزندانش بشود. برای جلوگیری از این موضوع باید این مبلغ به یک تراست منتقل گردد و مستقیماً" به فرزندان منتقل نگردد. اسناد تراست باید طوری تنظیم شود که مقرر نماید درآمدهای مربوط به تراست در اختیار همسر گذاشته شود تا بتواند از آن مبلغ برای حفظ روش زندگی خود استفاده کند. با تنظیم چنین شرایطی شخص میتواند حفاظت و رفاه همسرش را تضمین نماید و در عین حال پرداخت مالیات را کم نماید.

عامل مهم دیگر موقع انتقال سرمایه به فرزندان در هنگام حیات، مسئله از دست دادن کنترل سرمایه است. در حالیکه خیلی ها از مزایای انتقال دارائی برای کم کردن ماترک و مالیات اطلاع دارند ولی انتقال سرمایه که با زحمت زیاد بدست آمده بفرزندان، فکرشان را ناراحت میکند. باید بدانیم که در موقع تنظیم برنامه ماترک روش هائی وجود دارد که کنترل سرمایه ای که به فرزندان منتقل شده دست خود شخص میماند. شرایط انتقال طوری نوشته و تأکید خواهد شد که تصمیمات راجع به فروش، خرید و وام گرفتن همگی در کنترل خود شخص باشد و فرزندان از درآمدی که از املاک شما واصل میشود حق استفاده ندارند. بدین ترتیب با موفقیت و بر طبق قانون، مالیات ماترکتان را میتوانید کم کنید بدون اینکه کنترل سرمایه را از دست بدهید.

پانوراما‌ی قرن

تهیه از: یعقوب مردخائی

کودتا علیه صدام حسین(۱۹۹۵)

۱۵ جون – یک کودتای نظامی علیه صدام حسین رهبر عراق با شکست مواجه شد. کودتا در پایگاه نظامی در ابوغریب شروع شد و بعد از شکست کودتا بحکم دادگاه نظامی بیش از ۱۵۰ تن از افسران و نظامیان عراقی تیرباران شدند.

بمب تروریستی در ایسرائل(۱۹۹۵)

۲۴ جولای – یک بمب بوسیله یک تروریست انتحاری عرب در اتوبوسی در تل آویو منفجر شد که خود وی و ۶ ایسرائلی را بقتل رساند. اسحق رابین به ملت ایسرائل وعده داد که منتهای کوشش خود را برای متوقف ساختن عملیات تروریستی در ایسرائل انجام دهد.

عذرخواهی ژاپن(۱۹۹۵)

۱۵ آگوست – نخست وزیر ژاپن تومی چی موراياما ضمن یک سخنرانی مراتب تأسف عمیق و عذرخواهی ملت ژاپن را از اینکه ضمن جنگ جهانی دوم علیه امریکا وارد جنگ شده بود اعلام داشت. او گفت که دولت ژاپن در آن موقع به اشتباه فکر میکرد که دخول در جنگ بصلاح و مصلحت ملت ژاپن میباشد. در صورتیکه آینده نشان داد که همه چیز اشتباه بوده و رهبران وقت با اقدام خود زیان فاحشی از نظر مالی و جانی به ملت ژاپن وارد ساختند و با سازمان غیر انسانی نازی های آلمان عهد و پیمان بستند.

سوء قصد به رابین(۱۹۹۵)

۴ نوامبر – اسحق رابین نخست وزیر ایسرائل ضمن سخنرانی در «میدان پادشاهان» تل آویو مورد سوء قصد واقع شد و از پشت هدف گلوله ایگال عمیر جوان یهودی از مذهبیون افراطی قرار گرفته بقتل رسید. از همان روز اول سیل پیام های تسلیت آمیز از همه دنیا حتی از کشورهای عربی به ایسرائل مخابره گردید. ایگال عمیر گفت که با عمل خود به یهودیت و کشور ایسرائل خدمت نموده است و در تحقیقات بعدی اسحق رابین را عامل بیگانه قلمداد نمود. دادگاه پس از چندی او را به زندان ابد محکوم ساخت (در ایسرائل مجازات اعدام وجود ندارد). در مراسم خاکسپاری رابین بسیاری از رؤسای جمهور ممالک جهان شرکت کردند و بطور کلی بعد از فوت رابین مقامات مختلف از دوست و دشمن شخصیت رابین را ستودند و خدمات او را در راه صلح منطقه، ارزنده دانستند. منجمله یاسر عرفات که سه روز بعد شخصا" به ایسرائل آمد و به لئا رابین همسر مقتول تسلیت گفت و مراتب تأسف عمیق خود را اظهار داشت. بعد از قتل رابین، شیمعون پرس که وزیر خارجه و سمت معاونت رابین را داشت عهده دار پست نخست وزیری گردید که تا ماه می ۱۹۹۶ ادامه یافت.

روابط ایسرائل و اردن (۱۹۹۵)

بدنبال قرارداد صلح سال ۱۹۹۴ روابط پیش بینی شده بین ایسرائل و اردن برقرار شد. تعداد زیادی توریست های ایسرائلی و اردنی از کشورهای همدیگر دیدار نمودند که تعداد آنها به ۲۰۰ هزار نفر برآورد شده است. ضمنا" در ماه جون ۹۵ یک کنفرانس سه گانه بین رابین و ملک حسین و هلموت کهل از آلمان در نهریای ایسرائل تشکیل شد و مسئله آب رسانی که برای هر دو کشور اهمیت حیاتی دارد مورد بررسی قرار گرفت و هلموت کهل قول داد که دولت آلمان در این مورد تشریک مساعی خواهد کرد. ضمنا" در ماه دسامبر بعد از ملاقات پرس و ملک حسین اعلام شد که ایسرائل هواپیماهای F16 اردن را تعمیر و اصلاح خواهد نمود.

وخامت اوضاع افغانستان(۱۹۹۵)

ضمن اینکه گروه های متضاد در کابل و نقاط دیگر در حال جنگ بسر می برند، یک گروه تازه از جنگجویان افغانی بنام طالبان از جنوب افغانستان قد علم کردند و شروع به پیشرفت بطرف کابل نمودند. آنها از هر گروه دیگر فناتیک تر بودند و مذهب اسلام را حربه ای برای محروم کردن زنان از حضور در مجامع عمومی و مدارس و حتی در کوچه و خیابان نمودند و زنها را از کلیه مزایای زندگی محروم و خانه نشین نمودند گروه طالبان به هر صورت بطرف کابل پیشرفت نموده با قوای گلبدین حکمت یار درگیر شدند. از طرفی با گروه دیگری از شیعیان بنام وحدت به جنگ پرداخته و رئیس آنها عبدالعلی نظری را دستگیر و اعدام نمودند و سپس با گروهی تحت فرمان ربانی روبرو شدند ولی ربانی ها شدیدا" در مقابل آنها مقاومت کردند. تا پایان ۱۹۹۵ شهر کابل در دست قوای حکمت یار باقی بود.

اعدام دامادهای صدام حسین(۱۹۹۵)

در هشتم آگوست دو نفر دامادهای صدام حسین با همسرانشان از عراق گریخته به اردن پناهنده شدند. یکی از آنها ژنرال حسین کامل در عراق مناصب مهم داشت. منجمله وزارت صنایع و معادن، ریاست سازمان تولیدات ارتشی و مدیریت صنایع بمب های شیمیائی و اتمی. بعد از چند ماه با وساطت ملک حسین و با قول صدام که آنها را بخشیده است این دامادها به عراق بازگشتند. بمحض ورود به عراق از فرودگاه روانه زندان و بعد از چند ساعت به دار آویخته شدند.

روابط عادی امریکا و ویتنام (۱۹۹۵)

در این سال بالاخره روابط عادی دیپلماتیک بین ویتنام و ایالات متحده برقرار شد. ویتنام در سالهای اخیر روابط خود را با کشورهای آزاد و دموکراسی صمیمانه تر کرده است. با تایلند، مالزی، سنگاپور، اندونزی و فیلیپین روابط بازرگانی برقرار نموده است و ویتنامی ها بتدریج خود را از انزوای کمونیزم بیرون میکشند. کما اینکه به چند کمپانی بزرگ امریکائی اجازه دادند در ویتنام مراکز تولید دائر کنند مانند اتومبیل کرایسلر، موبیل اویل و کوکاکولا.

انفجار در اوکلاهما (۱۹۹۵)

۱۹ آپریل – در بزرگترین فاجعه تروریسم در تاریخ امریکا یک کامیون حامل بمب در مقابل ساختمان استانداری فدرال در اوکلاهما سیتی توقف نمود و با انفجار بمب ساختمان را ویران ساخت و شش ساختمان دیگر که نزدیک آن بودند شدیدا" آسیب دیدند. بعد از اینکه تیم نجات به محل حادثه شتافتند اعلام شد که در بین کشته شدگان جسد ۱۲ کودک نیز کشف شده است. مأموران آتش نشانی با نهایت دقت عمل میکردند زیرا بیم آن میرفت که ریزش آوار عده ای دیگر را بقتل برساند. بعد از تحقیقات و دستگیری متهمان، یک دادگاه عالی در اوکلاهما سیتی دو نفر متهمان را بنام های تیموتی مک وی و تری نیکول به جرم این خرابکاری و قتل ۱۶۹ نفر به محاکمه کشید. جریان دادگاه بیش از دو سال بطول انجامید و بالاخره در ۲ جون ۱۹۹۷ این دو نفر به اعدام بوسیله تزریق لتال محکوم شدند. دو نفر مزبور از هنگام خدمت نظام با یکدیگر آشنا شده بودند.

قتل رهبر تروریست ها (۱۹۹۵)

فتحی شقاقی رهبر جهاد اسلامی توسط دو مرد مسلح در جزیره مالت بقتل رسید. فتحی شقاقی از یک مسافرت لیبی و دیدار با معمر قذافی به سوریه باز میگشت و برای شناخته نشدن با یک پاسپورت لیبیائی مسافرت میکرد. سازمان جهاد اسلامی این عمل را از طرف سازمان مخفی ایسرائلی ها دانست و اعلام کرد که انتقام خواهد گرفت.

قرارداد کاهش سلاح های هسته ای (۱۹۹۵)

۱۱ ماه می – در جلسه عمومی سازمان ملل متحد شامل ۱۷۴ عضو، قرارداد کاهش سلاح های هسته ای بعد از سه هفته مذاکره تمدید شد. قرارداد در سال ۱۹۷۰ بین سه عضو دائمی شورای امنیت انگلستان، شوروی و ایالات متحده برای ۲۵ سال امضاء شده بود و دو عضو دائمی دیگر فرانسه و چین امضاء قرارداد را تا ۱۹۹۲ به تأخیر انداخته بودند. بر اساس این قرارداد، ملل دارنده سلاح اتمی متعهد شدند که سلاح های هسته ای خود را بتدریج نابود سازند و سایر ملل هم حق نداشته باشند برای تهیه سلاح هسته ای اقدامی بنمایند.

رئیس جمهور جدید فرانسه (۱۹۹۵)

در انتخابات ریاست جمهوری در فرانسه ژاک شیراک نخست وزیر قبلی به ریاست جمهوری فرانسه برگزیده شد و جانشین فرانسوا میتران رئیس جمهور سوسیالیست قبلی گردید. میتران ۱۴ سال قبل در انتخابات ریاست جمهوری ژاک شیراک را شکست داده بود و حالا نوبت شیراک بود که پیروز شود. شیراک وعده داد که بیکاری را که اخیرا" به ۱۲ درصد رسیده بود تخفیف خواهد داد و در باره هر گونه شرکت فرانسه در اتحادیه اروپائی از رأی ملت استفاده خواهد کرد.

توطئه علیه حسنی مبارک (۱۹۹۵)

حسنی مبارک رئیس جمهوری مصر از یک توطئه قتل جان بدر برد. هنگامی که اتومبیل وی از یک خیابان در آدیس آبابا عبور میکرد مورد حمله ۶ تروریست قرار گرفت ولی چون اتومبیل او ضد گلوله بود آسیبی به وی نرسید. ضمن درگیری بین پلیس و تروریست ها دو تروریست و دو پلیس بقتل رسیدند. مبارک برنامه جلسه اتحادیه ممالک افریقائی را بر هم زده به قاهره باز گشت و دولت مصر مبارزه علیه بنیادگرایان اسلامی را شدیدتر نمود.

Dr. Minoo Dilmanian

Family Dentistry

Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

خاطراتی از تهران

از: ابراهیم عزیز

مایل هستم ماجراهائی را که برای بنده در ضمن کارم در ایران پیش آمده برایتان شرح بدهم. بعد از اینکه با خانواده (پدر و مادر و برادران و خواهر) از مشهد به تهران آمدیم، دنبال کار فرش رفتم. باید عرض کنم با سرمایه خیلی جزئی تقریبا" هیچ، مشغول این کار شدم بدون اینکه واقعا" اطلاعات قبلی از فرش داشته باشم. با پشتکار و جدیّت زیادی توانستم در عرض چهار پنج سال به فرش آشنائی پیدا کرده و فرش را از لحاظ خوبی و بدی جنس و رنگ و نقشه بشناسم. شروع کردم به خرید فرش بطور امانت با گرفتن کمیسیون برای تجاری که مایل بودند فرش خریده به کشورهای خارج صادر کرده و بفروشند. البته همه مشتریهای من از بین تجار مشهدی خودمان بودند که مراجعه میکردند و برایشان خرید میکردم و تدریجا" مشتریهای بیشتری مراجعه میکردند.

سعی بنده در این بود که فرشهای خریداری با قیمت مناسب و از لحاظ رنگ و نقشه موافق بازار کشوری که به آن ارسال میشد باشد. برای خرید این فرشها به بیشتر شهرهای ایران مرتبا" مسافرت میکردم.

یک بار یکی از مشتریان بنام مرحوم آقای داود کهنیم از من خواست که به اتفاق به اصفهان برویم که ضمن خرید فرش گردشی هم کرده باشیم. چون تا آن موقع برای خرید فرش به اصفهان نرفته بودم و کسی را آنجا نمی شناختم، مبلغی پول از بانک نقد کرده همراه بردم بعلاوه از یک تاجر اصفهانی که در تهران می شناختم نامه ای گرفتم که بنده را به برادرش که در اصفهان مغازه فرش فروشی داشت معرفی میکرد.

صبح اول وقت به اتفاق مرحوم آقا داود کهنیم با هواپیما راهی اصفهان شدیم و رفتیم به بازار فرش. اول رفتیم مغازه آن شخصی که از برادرش نامه داشتم. چند فردی فرش از آن شخص خریدم بعد از ایشان خواستم در بازار فرش اصفهان چند نفری را که فرشهای اعلا میفروشند معرفی نماید. ایشان چند نفر را معرفی کرد که ما از آنجا رفتیم مغازه یکی از آنها را پیدا کرده و وارد شدیم. بعد از سلام و علیک خودم را معرفی کردم و گفتم فرشهای نسبتا" اعلا خریدارم. ایشان ما را به انبار بزرگی که داشت برد و شروع کرد به نشان دادن فرشهای مختلف که چند فردی هم خریدم.

اینجا هم خوبست گوشزد کنم معمولا" مردم اصفهان در بین مردم سایر شهرهای ایران معروفند که اشخاص زرنگی هستند و اغلب بذله گو و شوخ طبع. در این هنگام مردی که در مغازه اش بودیم و ۷۵ ساله بود از من سئوال کرد که تو کجائی هستی؟ بنده فکر کردم شک دارد که یهودی هستم یا خیر؛ فورا" گفتم: «حاجی آقا، من یهودی هستم» (در بازار فرش ایران یهودی بودن آنهم یهودی مشهدی، باعث افتخار بود زیرا اعتبار ما بیشتر میشد). ایشان در جواب من گفتند: «منظور من از سئوالم این نبود که تو یهودی هستی یا نه چون آن از رنگ و رویت هم پیدا است.» سئوال کردم: «پس منظورتان چه بود؟» گفت: «درست است که در بازار تهران هستی و از تهران آمده ای اما تو

MORTGAGES

Residential, Commercial, Construction

وام مسکونی، تجارتی، ساختمان سازی

Lowest Mortgage Rate - 1 to 4 Family,
Condo, Co-ops - No Income - No Credit

بهروز بنیامین پور
Bruce Benjamin, MBA
۱۶ سال سابقه در امر
وام، سرمایه گذاری و بیمه

وجیهه لیویئیم(عبداله زاده)
Vagiheh Liviem (Abdolazadeh)
Cel: 516-610-7181
516-487-2622

وعده ارزان ترین آسان است،
بثمر رساندن آن امری است که
ما را از دیگران متمایز میکند.

❖ بهترین و ارزانترین بهره برای خانه یک الی چهار فامیلی
کاندو، کوآپ، ساختمان سازی و غیره
❖ بدون نشان دادن درآمد و کردیت

Great Neck
516-482-5855
705 Middle Neck Road #201

Queens
718-326-1113

Manhattan
212-768-9337

Registered Mortgage Broker, NYS Banking Department

تهرانی نیستی. میخواهم بدانم متولد کدام شهر ایران هستی.» گفتم: « حاجی آقا، نمیدانم منظور شما از این سئوال چیست ولی برای خرید فرشهائی که میخرم پول نقد همراه آورده ام.» گفت: «اینهم گفتن نداشت چون نه تو من را می شناسی و نه من تو را. بهر حال یا پول همراه آورده ای و یا که میروی تهران پول میفرستی و منهم فرشها را حمل میکنم.» گفتم: «پس منظورتان چیست؟ اگر منظورتان اینست که متولد کدام شهر هستم، متولد مشهد و کلیمی مشهدی هستم.»

چند دقیقه ای گذشت. چند فرد فرش تازه ای باز کرد و باز گفت: «چرا نپرسیدی منظور من از اینکه متولد کدام شهر هستی چه بود؟» گفتم: «حالا که دانستید بفرمائید منظورتان و نتیجه این که من کلیمی مشهدی هستم برای شما چه بود؟» گفت: «دانستنش خیلی مهم بود و آن اینکه چون تو کلیمی مشهدی هستی، با اینکه تو را قبلا" ندیده بودم و نمی شناسم، امروز میتوانی از من حدود پانصد هزار تومان فرش بخری و پولش را هم بین سه تا شش ماه بعد بپردازی. چک یا سفته ای هم از تو نمیخواهم، فقط قول بده چند ماه بعد خواهی پرداخت. بردار و ببر.» (لازم است توضیح بدهم که در آن موقع ارزش ریال ایران هر هفتاد ریال برابر یک دلار بود). گفتم: «شما چطور این کار را میکنید؟ درست است که من کلیمی مشهدی هستم ولی شما چه میدانید که من آدم درستی هستم یا خیر؟» و در اینجا لازم است یادآوری کنم برای من که در آن موقع جوانی بودم که سرمایه قابلی هم نداشتم جواب وی خیلی افتخار آمیز بود. او گفت: «چند سال قبل دو سه نفر آقایان کلیمی مشهدی اینجا بودند و فرش خریده به مشهد میفرستادند. این آقایان خیلی قول و قرارشان درست بود. شما هم اولاد همان مردم هستید. نمی توانی بد باشی.» البته اسم آن آقایان را هم به من گفت که متأسفانه به مرور زمان فراموش کردم.

من همان روز حدود چهارصد هزار تومان برای شخص خودم از او فرش خریدم و بردم و تا موقعی که در ایران بودم همیشه تنها به این شخص بیش از یک میلیون تومان بدهکار بودم. یعنی من، یک جوان کلیمی مشهدی آنروز در اصفهان، بواسطه اسم خوب پدران و اجدادمان در واقع صاحب سرمایه ای شدم که در کسب و کارم تأثیر زیادی داشت.

البته بنده این خاطره کسبی ام را برای معرفی شخصی خود ننوشته ام، بلکه منظور اصلی بنده این است که اگر در جامعه مان امروز اشخاصی به سن و سال من و یا بیشتر، تعریف و تمجید از پدران و اجدادمان میکنیم واقعا" برای این است که جوانان جامعه مان بدانند این افتخار در نتیجه اعمال نیک، امانت داری، دوستی و محبت و یگانگی و اعتماد به یکدیگر آنها میباشد.

امید است که ما هم بتوانیم همین خصلت های نیک را ادامه داده و به نسل های آینده منتقل کنیم و اسم جامعه مان را همیشه نیک و سربلند حفظ کنیم. موضوعی که در خاتمه لازم به یادآوری است اینست که بنده در این یادداشت اسمی از خانم های جامعه نبردم، چه در ایران این مردها بودند که کار و کسب میکردند. اما واقعا" باید اذعان کنم این خانم های جامعه بودند (مادران، مادر بزرگها) که این خصلت های خوب را به فرزندانشان تعلیم میدادند و البته بانوان جامعه مان همیشه از طریق تعلیم و تربیت خوب، حامی و پشتیبان مردان بوده و هستند.

DR. ALBERT YOUSSEFI | دکتر آلبرت یوسفی

Chiropractor

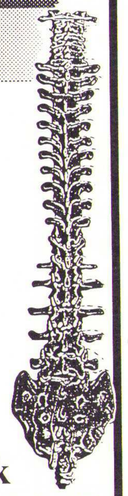

- درمان سردردهای مزمن ← آرتروز
- میگرن ← کوفتگی ماهیچه ها
- شانه درد، گردن درد ← کجی ستون فقرات
- کمردرد، زانو درد ← درد مچ دست
- ناراحتی های دیسک و سیاتیک ← بی حسی دستها و پاها

طب سوزنی و توانبخشی

مجهز به رادیولوژی و فیزیوتراپی

کلیه بیمه ها پذیرفته میشوند.

Queens
99-34 67th Rd.
Forest Hills, NY 11375
(718) 459-1818

Great Neck
230 Middle Neck Rd. Suite #1
Great Neck, NY 11021
(516) 466-2585

هیئت تحریریه محترم مجله مگیلا:

اینجانب بعنوان یکی از خوانندگان مگیلا در ارتباط با مسافرت و دیدار از کشور ایسرائل مطلبی برای شما میفرستم و امیدوارم آنرا بچاپ برسانید.

ما یهودیان مشهدی ساکن نیویورک چندین سال است که همانند بسیاری جوامع دیگر، در فصل تعطیلات جوانان خود را برای آشنا شدن با سرزمین مقدس ایسرائل بطور دسته جمعی روانه این کشور مینمائیم؛ همچنین همه ساله بسیاری از خانواده ها و افراد جامعه ما نیز بقصد سیاحت و زیارت باین سرزمین مسافرت میکنند. ولی امسال بخاطر موج ناآرامی هائی که در ایسرائل بوجود آمده این مسافرت ها دچار وقفه گردیده است.

ما امسال نوجوانان مان را برای دیدار دسته جمعی به ایسرائل نفرستادیم و همچنین برنامه برمیتصوا و بت میتصوای نوجوانانی که قرار بود با خانواده هایشان به ایسرائل بروند و این مراسم را در آنجا اجرا نمایند لغو گردیده است که البته عدم اجرای این برنامه ها بخاطر مصالح امنیتی و حفظ جان افراد جامعه بوده است.

در جوامع دیگر یهودی امریکا هم دسته ها یا کسانی بودند که برنامه سفر به ایسرائل را باطل کردند. طبق گزارش ها، تعداد توریست هائی که امسال به ایسرائل رفته اند تقریبا" نصف سالهای گذشته بوده است؛ هتل های ایسرائل که معمولا" در این فصل کاملا" پر میشدند اینک نیمه خالی هستند. وزارت جهانگردی ایسرائل اعلام نموده که میلیون ها دلار متضرر شده است و باین خاطر از یهودیان سراسر جهان و بخصوص جامعه یهودیان امریکا استمداد نموده است. جای خوشوقتی است که بسیاری از جوامع یهودی این پیام را دریافت نموده و اینک در تدارک سفرهای دسته جمعی نوجوانان و بزرگسالان به کشور ایسرائل میباشند.

در حال حاضر بسیاری از کنیساها و مؤسسات یهودی، هیئت هائی به ایسرائل فرستاده اند تا همه جوره وسائل و اقدامات ایمنی را فراهم بیاورند که تعداد توریست ها در ایسرائل رو به افزایش بگذارد.

اخیرا" یک سازمان یهودی بنام U.S.Y. Israel Pilgrimage گروهی مرکب از ۶۰۰ نفر از نوجوانان دختر و پسر از طیف های مختلف از قبیل حسیدیک، ارتودوکس، کنسرواتیو، ریفورم و همچنین از جوامع سفارادی ساکن امریکا و کانادا را روانه ایسرائل نموده است. جالب اینکه یکی از فرزندان جامعه ما نیز با این گروه همسفر است.

این جوانان بدون اینکه خود را از یکدیگر جدا بدانند در طول مسافرت ۶ هفته ای شان علاوه بر سیر و سیاحت بطور داوطلبانه در کیبوتص ها به فعالیت های کشاورزی و صنعتی میپردازند و همچنین در پایگاه های ارتشی کارها و کمک هائی که از دست آنها برمیآید انجام میدهند؛ و البته این جوانان تحت حفاظت و مراقبت کامل امنیتی قرار دارند.

اخیرا" نشریه «جوئیش ویک» طی مطالبی که در باره دیدار از ایسرائل نگاشته یادآور شده است که «بیکور خولیم» (בקור חולים) (عیادت) یکی از دستورات هلاخا میباشد و یک میتصوای مهم بشمار میآید و توضیح داده است که در این زمان حساس و بحرانی دیدار از ایسرائل بمنزله «بیکور خولیم» به همه یهودیان توصیه میشود.

اینک من بعنوان فردی که قرار است به امید خدا در همین ماه آگوست باتفاق همسرم به ارتص ایسرائل مسافرت کنم به اعضاء جامعه خودمان توصیه میکنم که ترس را کنار بگذارند و بفکر دیدار از ایسرائل که میهن واقعی همه ما میباشد بیفتند و ضمن استفاده از تعطیلات، بدینوسیله حمایت خود را از خواهران و برادرانمان که در آنجا زندگی میکنند نشان بدهند. دیدار گاه بگاه از ایسرائل حداقل وظیفه ای است که همه یهودیان جهان نسبت به این سرزمین مقدس دارند.

فرستنده: ح – ب

George Nissan جرج نیسان

Registered representative with AXA ADVISORS
in the service of our community for 13 years

Member " Million Dollar Round Table" and AXA Advisors "Hall of Fame and National Leaders Corps."

Life Insurance, Health Insurance*,
Disability Insurance*, Long Term Care *

Sample Rates: Monthly premium for $100,000.00**life insurance policy

Male, age 30, Preferred, Non-Tobacco User from $13.00 per month
Female, age 30, Preferred, Non-Tobacco user from $11.00 per month

For more information or to arrange for an interview please call:**516-358-3948**

*Underwritten and Issued by a third party insurer and available through AXA Network ,LLC an insurance brokerage affiliate. **In New York Equitable TERM III ® can be renewed every year until age 79. ** These are monthly premium rates for male/female non-tobacco user with a preferred underwriting. Actual cost may be higher and will vary depending on face amount, age, sex, health, tobacco usage, and premium mode. All rates quoted as of 3/20/01.Policy Form 133-54.
The above named registered representative offers securities through AXA Advisors, LLC (212-314-4600), member NASD. And is an agent of the Equitable Life Assurance Society of the United States (NY, NY 10104). Registered representatives also offer variable and traditional life insurance and annuity products of Equitable, and of over 100 other companies, through AXA Network, LLC. An insurance-brokerage affiliate.
AGE_20812 (EX 4/03)

کسب و کار در گذشته و حال

از: فلوریا آشر

بیاد می آورم روزهای گذشته را که همهء فکر و ذکر مادر این بود که پسرش را به امریکا بفرستد. پدر مخالف بود. حاضر به جدائی از پسرش نبود. به مادر گوشزد میکرد که حالا پسرم پشت رسم شده و باید شغل مرا که پوست فروشی و قالی فروشی است انتخاب کند.

بالاخره مادر مثل غالب زنها حرف خودش و قدرت فکریش را به پدر تحمیل کرد. برادر عازم امریکا شد و از آن روز به بعد مادر کلمهء امریکا و تحصیلات عالی پسرش از دهانش نمی افتاد.

سال بعد شد و این برادر برای تابستان به ایران آمد. خانمی از مادر سؤال کرد «پسرتان از امریکا آمده برنامه تان چیست؟» مادر بادی در گلو انداخت و گفت: «پسرمان رفته بود امریکا که تحصیلات عالی و دانشگاهی بکند. حالا آورده ایمش که زن بگیرد و بعد از یکماه دست زنش را بگیرد ببرد امریکا».

امریکا را با آب و تاب تمام ادا میکرد. همیشه وقتی کلمهء امریکا و تحصیلات عالی برادر را بر رخ میکشاند، بادی در گلو می انداخت و لبخند غرورآمیزی بر لب داشت.

تعداد زیادی از پسرها از امریکا به ایران می آمدند و در عرض یک ماه نامزدی و عروسی صورت میگرفت و دست زنشان را میگرفتند و برمیگشتند به امریکا. تا سالهای آخر زندگی در وطن این موضوع ادامه داشت. افتخاری بالاتر از این نبود که جوانان راهی امریکا شوند و اسمی بالاتر از این برای هیچ خانواده ای نبود که پسرشان از یک دانشگاه امریکا فارغ التحصیل شود. اما حالا که همه مان در یک کوچ اجباری به امریکا آمده ایم، حالا که آن دانشگاه ها در چند قدمی مان هستند، چه شد آن تحصیلات عالی؟ چه شد آن دانشگاههای امریکا؟ چه شد آن ازدواج های یک ماهه که اکنون یکساله هم امکان پذیر نیست؟ چه شد آن رسم ها و سنت های قشنگ و بی تشریفات و کم خرج که جوانان را تشویق به درس خواندن و قانع برای پشت میز اداری نشستن و تشکیل خانه و خانواده میکرد؟

یک شبه ره صد ساله پیمودیم و خط بطلان بر همه چیز کشیدیم.

اکنون آن تحصیلات عالی و دانشگاهی جای خود را به کوله بارهائی از جواهرات بر سر شانه ها، و آن لبخندها و سخنان غرورآمیز بر لبان، جای خود را به بغض هائی در گلو داده است.

Law Offices of	دفتر وکالت
AARON C. AMBALU	اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640, New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

(212) 997-2445

دیوید باسکین
مشاور حقوقی ما در ایسرائل

- Jewelry & Gemstones Insurance Claims — ادعا خسارت از شرکتهای بیمه جواهرات
- Real Estate Transactions & Closings — معاملات املاک و کلوزینگ
- Purchase & Sale of Business — خرید و فروش مشاغل
- Commercial Leases — اجاره نامه های تجاری
- Contracts — قراردادها
- Corporations — شرکتهای سهامی
- Commercial Transactions — معاملات تجاری
- Bodily Injury Claims — دعاوی مربوط به صدمات بدنی
- Property Damage Claims — دعاوی مربوط به خسارات املاک

New Location at Queens

For convenience of our Nassau and Queens clients, we are pleased to announce the recent opening of our Queens office at 71-18 Main Street, 2nd Floor, Kew Gardens Hills

Platinum Capital Corp.

MORTGAGES

NYAMB
A Member of the New York Association of Mortgage Brokers

Registered Mortgage Broker,
N.Y.S. Banking Dept.

متخصص در اخذ وام مسکن و تجارتی

Residential & Commercial Loans Specialist

Lowest Rates	با پائین‌ترین نرخ بهره
No Income Check	بدون چک کردن درآمد
No Asset check	بدون چک کردن سرمایه
No Credit	بدون احتیاج به داشتن اعتبار
Confidencial & Fast	سریع و محرمانه

ALL TYPE OF CREDITS, BANKRUPTCIES, FORECLOSURES, JUDGMENTS, SELF EMPLOYED, NONE EMPLOYED, FOREIGN NATIONALS, OK.

CONSTRUCTION LOANS AND HOME EQUALITY LOANS AVAILABLE.

Call: Roozbeh Hakimian

Bus: (516)482-2313

Cell: (516) 637-8344

شما و مگیلا

کمیته جوانان – سردبیران مجله مگیلا:

محترما" با اظهار تشکر از پرسشنامه شما برای ابراز عقیده اینجانب برای هیئت مدیره آینده مشهدی جوئیش و امور اجتماعی جامعه، نظریات خود را به انگلیسی برای درج در مجله مگیلا ارسال داشته ام. تقاضا میشود خلاصه ای از جوابهای من را بشرح زیر در قسمت فارسی مجله مگیلا نیز چاپ فرمائید:

سمت فعلی بنده چرمن انجمن شعره طوا میباشد و ضمنا" یکی از اعضاء هیئت امناء مشهدی جوئیش گریت نک تعیین گردیده ام که متأسفانه زیاد فعالیتی ندارد.

در تمام مدت حدود چهل سال که افتخار خدمت به جامعه مشهدی و یهودیت در تهران، نیویورک و ایسرائل را داشته ام سعی نموده ام که از روی صداقت و صمیمیت و حفظ منافع جامعه اقدام نمایم و مشکلات جامعه را تا جائی که در قدرت داشته ام برطرف نمایم؛ و افتخار میکنم که در ایجاد «انجمن خیریه مشهدی» در تهران و ساختن «کنیسای انجمن» در تهران و «انجمن شعره طوا» در نیویورک و «خانه سالمندان» در هرتصلیا و احداث و اداره بت قواروت در نیویورک دخالت مستقیم داشته ام و با همکاری دوستان و همکاران در انجمن، موجبات راحتی و سرافرازی جامعه مان را فراهم آورده ایم. پایه ریزی کمیته جوانان، کمیته بانوان، کمیته تلمود توراه و غیره در انجمن شعره طوا انجام شده و خدا را شکر بسیار موفق میباشند.

توصیه بنده به هیئت مدیره آینده مشهدی جوئیش این است که سعی نمایند اشکالات اساسنامه انجمن مشهدی جوئیش را هر چه زودتر برطرف نمایند تا موجبات همکاری بیشتر و اتحاد سه انجمن موجود در نیویورک فراهم گردد و آنوقت اسم «انجمن مرکزی» مصداق پیدا نماید.

مشکل اساسی اساسنامه در این است که اصرار دارند تمام کنیساها، کاودهای خود را توسط مشهدی جوئیش جمع آوری نمایند و از مشهدی جوئیش تقاضای بودجه نمایند و تحت نظر آنها اداره و خرج نمایند.

بنظر بنده این کار بصلاح نیست و اشکالات زیاد دارد که از حوصله این مقاله خارج است. همین گریت نک کوچک که در آن زندگی میکنیم ۹ ویلج جداگانه و مستقل و ۹ شهردار جداگانه دارد. آیا اینها عاقل نیستند که این رویه را بکار بردند یا در خود امریکا هر استان مجلس های خود را دارد و البته در واشنگتن مجالس فدرال میباشد که همه در آن عضویت دارند.

ما باید از این سیستم امریکا درس بیاموزیم و نباید اصرار داشته باشیم که تمام تشکیلات تحت کنترل انجمن مشهدی جوئیش باشد – میتوان ترتیبی داد که انجمن هر کنیسا مستقل باشد و خود را اداره نماید و یک انجمن مرکزی که نمایندگان کنیساها در آن عضویت داشته باشند ایجاد گردد.

راجع به تغییرات مذهبی که در جوانان ما گرایش های گوناگون پیدا شده به عقیده بنده متدین بودن بسیار خوب است و جامعه ما چه در مشهد و تهران و چه در نیویورک همیشه مذهبی بوده ایم ولی فاناتیک بودن برای آینده جامعه ما خطرناک است و اتحاد جامعه ما را در طول زمان دچار مشکلات زیاد مینماید. اصولا" در جامعه ما همیشه از قدیم حتی ۲۶۰ سال قبل اشخاص متفاوت بودند؛ عده ای رعایت بیشتر میتسواها را مینمودند و اشخاصی کمتر ولی مثل تمام سفارادیم زیر یک چتر هستیم و من جامعه خودمان را لیبرال ارتودکس مینامم. متأسفانه جامعه اشکنازی تقسیم بندی مذهبی نمودند و ارتدکس – کنسرواتیو و رفورم و غیره بوجود آوردند که بنظر بنده کار خوبی نیست.

در خاتمه لازم میدانم اظهار بدارم که بهترین تشکیلات فعلی جامعه ما که بدون سیاست و خوب کار کرده اند و برای خدمت به جوانان قدم های بسیار بزرگ برداشته اند کمیته جوانان میباشد که باعث افتخار همه ما است و بنده افتخار میکنم که سهمی در بوجود آمدن آن داشته ام.

آرزوی بنده این است که همگی جوانان همیشه موفق و مؤید و کامیاب و عاقبت به خیر شوند و اداره کننده تشکیلات آینده جامعه ما باشند.

با تقدیم احترامات
عبدالرحیم اعتصامی

MATI NAMDAR DIAMONDS EXPORT
יהלומי מתי נמדר (מסחר יצור ויצוא יהלומים)

We specialize in the purchase of diamonds for foreign buyers and look forward to welcome you among our clients.
See you in Israel.

تخصص ما در خرید برلیان برای خریداران خارجی میباشد.
با دیدار از آفیس ما در ایسرائل به جمع خریداران ما بپیوندید.

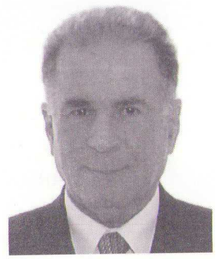

Mati Namdar

54, Bezalel St. Diamond Tower, Suite 14/91-92 Tel: 03-5751693 Fax: 03-5751882, Int: 5549, 5550, 5799 Ramat-Gan, Israel

مسائل جاری جامعه از نظر جوانان

در شماره گذشته مجله «مگیلا» ستونی تحت عنوان "Current Issues" درج گردید که در آن از تعدادی جوانان جامعه خواسته شده بود یکی از مشکلات مهمی که جوانان با آن روبرو هستند نام ببرند و پیشنهاد کنند به چه نحو میتوان آنرا حل نمود.
از آنجا که جوانان جامعه مشکلات خود را بهتر در می یابند و راه حل های جالبی پیشنهاد کرده اند که بیشتر طرف صحبتشان والدین جامعه می باشد، و نظر به اهمیت این مشکلات، هیئت تحریریه «مگیلا» تصمیم گرفتند این نظریات را بفارسی در این شماره منتشر نمایند تا همه خوانندگان محترم از آن مطلع گردند. باید یادآوری نمود که بعضی از این نظریات به زبان «طنز» میباشد که البته حقیقت تلخی در پرده دارد. امید است با پذیرفتن مشکلات و مطرح کردن آن، بهتر بتوان راه حل مناسبی برای آن یافت.

من فکر میکنم مشکل مواد مخدر در جامعه ما باید مطرح شود و پیشنهاد میکنم از سخنرانان حرفه ای که خودشان قبلا" معتاد بوده اند استفاده کنیم. آنها میتوانند از این طریق برای ترک عادت جوانان ما مؤثر باشند و با تشریح تجربیات شخصی، روحا" و جسما" به آنان کمک کنند.

♦ دیوید امین اف

بی تفاوت بودن و عدم توجه یکی از مسائل مهم در جامعه ما است. در عین حالی که این احساس در باره همه کس صادق نیست، اکثریت افراد جامعه برای رهبری و حل و فصل امور اجتماعی به عده معدودی متکی هستند. بهمان نسبت که بی تفاوتی نتایج منفی در بر دارد، خوش بینی و اشتیاق مثبت و مثمر است. بجای اینکه در باره طرز کار سایرین، بطور خصوصی و یا در اجتماع با صدای بلند انتقاد کنیم، بهتر است که هر یک از خود ما با پشتیبانی و صرف وقت در باره همان برنامه ها اقدام نموده و ثابت کنیم که آنچه را که میکاریم درو خواهیم کرد.

♦ لاله آشر

یکی از اشکالات جاری ما کمبود ازدواج است و بنظر من تعداد زیادی از سایر مشکلات اجتماعی ما هم مربوط به همین مسئله است و چنانچه در این باره تمرکز فکری داشته باشیم، متوجه خواهیم شد که در باره سایر مسائل مخرب هم از قبیل مواد مخدر، فشارهای مالی و بر طرف کردن توسعه شایعات در اجتماع کمک زیادی خواهیم کرد.

♦ صدا اعتصامی

من روی کالسکه ضد مواد مخدر و مشروبات الکلی سوار میشوم و اعلام میکنم که واقعا" خطرناک است که بعضی از جوانان ما با اعتدال خود آشنائی ندارند. بنظر من این مشکل را پدران و مادران میتوانند با کم کردن پول توجیبی فرزندان حل کنند. متأسفانه در هر کجا که پول هست مواد مخدر هم پیدا میشود و پول زیاد اعتیاد می آورد. پدران و مادران باید مقدار و نحوه خرج کردن بچه های خودشان را کنترل کنند و چنانچه بچه ها احساس مسئولیت نمیکنند، بهتر است آنها را مانند اشراف زادگان بار نیاورند.

♦ ارون بصلئلی

مواد مخدر، مشروبات الکلی و داشتن روابط جنسی بدون کنترل از مسائل مهم روز ما است و متأسفانه از همه آنها هم سوء استفاده میشود و به این نوع آزادیهائی که به سادگی در دسترس هست تسلیم میشوند. والدین میتوانند با کنترل اعمال بچه های خودشان برای برطرف کردن این ناراحتیها کمک کنند.

♦ ادلیا حکیمی

یکی از مهمترین مسائل اجتماعی که باید در باره اش مذاکره شود ازدواج است. خود من یکی از افرادی هستم که در اشتباهم. چنانچه به محتویات مجله مگیلا در سالهای گذشته توجه کنید خواهید دید که صفحه «تبریکات» همیشه پر از اسامی کسانی بود که نامزد و یا ازدواج کرده بودند. این روزها بسختی اسمی دیده میشود. سئوال میشود چرا؟ من فکر میکنم جوانان ما همه با هم زیادی صمیمی و نزدیک شده اند و انتظارات ما برای یک همسر ایده آل هم بکلی فرق کرده است. دخترها در انتظار شاهزاده ای هستند که با اسبی سپید به پیشوازشان آمده آنها را با خود ببرد و پسران هم بدنبال سوپر مدلهائی میگردند که از همه نظر بدون عیب باشند. حقیقت این است که با گذشتن هر سال، معیار و اندازه انتخاب ما هم مشکل تر میشود. بنظر من باید در این فکر باشیم که هر چه بر سن ما افزوده میشود وقت ما هم کمتر شده و نحوه تعهدات ما هم در ازدواج سخت تر میشود.

♦ آلن حکیمیان

مواد مخدر و مشروبات الکلی... خواهید دید!

♦ ژاستین حکیمیان

یکی از مسائل مهم این است که به چه نحو میتوانیم سطح تحصیلات خود را بالا ببریم. من معتقدم که میتوانیم سطح معلومات و فرهنگمان را با همکاری با والدینمان بالا ببریم. همچنین کمیته تحصیلات عالی و دانشجویانی که قبلا" این راه را طی کرده اند کمک مؤثری خواهند بود.

♦ مایکل حکیمیان

مواد مخدر و مشروبات الکلی مسائلی در اجتماع ما است که باید به آنها توجه شود. راههای متعددی برای علاج این مشکلات وجود دارد ولی از همه مؤثرتر دخالت پدران و مادران در زندگی فرزندانشان است که میتوانند با آنها همفکری و تبادل نظر داشته باشند.

♦ بابی همتیان

یکی از مشکلات اجتماع ما که احتیاج به توجه دارد مشکل مواد مخدر است که مثل طاعون از فرهنگ امریکائی به جامعه ما رخنه کرده است. یکی از راههای حل این مشکل، آموزش پدران و مادران جوانان ما است. از همه مهمتر این است که اکثر پدران و مادران هیچگونه اطلاعی از اینکه در زندگی جوانان آنها چه میگذرد ندارند.

♦ کامران کلاتی

یکی از مسائلی که بنظر من باید در جامعه به آن توجه شود این است که هیچکس در باره اشاعه شایعات مخصوصا" در باره دوستان نزدیک اهمیت نمیدهد. ما باید در باره مسائل مهم زندگی صحبت کنیم نه در باره زندگی سایرین!

♦ دینا ملکا کمالی

مواد مخدر و مشروبات الکلی – بسیاری از افراد در باره این دو موضوع میگویند در باره جوانان سابق دیگر نمیتوان کاری انجام داد. ولی باید بدانند که نوجوانان هم در جای پای بزرگترها قدم میگذارند و آنها را نمونه میدانند! بنظر من بزرگترها هستند که برای یاد دادن به نوجوانان باید کوشش کنند و از اثرات منفی که در محیط خارج از منزل وجود دارد آنان را مطلع سازند. برای آنهائی که علاقمند باشند میتوانیم سمینارهای سخنرانی و گفت و شنود داشته باشیم.

♦ جیمی کمالی

کمبود جا در کافه رستورانهای «استار باک» در شنبه شبها مشکل ما است!

♦ آموس لاویان

چنین بنظر میرسد که شایعه پردازی از مسائل پیش پا افتاده و دروغگوئی در باره سایرین و داستان سرایی که باعث بدنامی افراد بیگناه میشود در جامعه ما فراوان است. اطمینان دارم با من موافقید که با این کار به شخصیت و شهرت مردم صدمات جبران ناپذیر وارد میشود و چاره آن این است که قبل از «باز کردن دهانتان» قدری فکر کنید.

♦ استیو لیوی

یکی از مهمترین مسائل در اجتماع ما اعتیاد به مواد مخدر است که برای همه ما در کمیته جوانان و همچنین انجمن مرکزی موضوع بسیار حساسی شده است. اولین اقدام هشدار دادن به پدران و مادران است که نسبت به فرزندان خود بی تفاوت نباشند و بدانند که این موضوع حقیقت دارد. ما باید همه با هم همکاری داشته باشیم تا از دست این طاعون در جامعه خلاص شویم.

♦ بنی لیویان

بیشتر و هر چه بیشتر، مواد مخدر مشکل بزرگی برای جوانان ما بوجود آورده است. در جلسات قبلی کمیته جوانان در باره راه حل های مختلف برای مشکل مواد مخدر مذاکره شده است. من همیشه در فکر جلوگیری از شروع هستم. باید دلیل این بیماری را پیدا کرد تا بتوانیم آنرا معالجه کنیم. کمبود رابطه بین والدین و فرزندان این مشکل را بوجود می آورد و اطمینان دارم چنانچه این رابطه بوجود بیاید جوانان ما کمتر به استعمال مواد مخدر توجه خواهند کرد. من خوشحالم که پدر و مادرم همیشه بمن اعتماد داشته اند و در باره تمام مسائل، همیشه بدون پرده با من صحبت کرده اند و برای من به اندازه دنیائی نتیجه مثبت داشته است.

♦ تینا نامدار

پدران و مادران نباید از داشتن رابطه نزدیک و مستقیم با فرزندان خود امتناع ورزند. باید در باره همه موضوعات «ممنوعه» از جمله سکس، مواد مخدر و مشروبات الکلی با آنان صحبت کنند. بمجردی که جوانی در باره موضوعی سرپرست و مشاوری نداشته باشد خود بدنبال جواب میگردد و اغلب در این راه گیج میشود.

♦ آنیتا نوبخت

برای جلوگیری از مسائلی مانند حامله شدن دختران، والدین باید به آنها اجازه دهند تا در باره همه چیز با آنان صحبت کنند و والدین هم باید کاملا" مواظب باشند که فرزندانشان با چه افرادی دوست هستند و معاشرت میکنند.

♦ روبرت نوبخت

من میدانم که اظهاراتم ممکن است کمی «قدیمی» بنظر برسد ولی باید بگویم «مواد مخدر»! پدران و مادران: اینقدر به بچه ها پول ندهید. فکر میکنید برای خرید مواد مخدر و ارضاء نمودن اعتیاد خود از کجا پول تهیه میکنند؟! دوم: فقط فکر نکنید که این مشکل مربوط به بچه های دیگران است – بدانید و قبول کنید که فرزندان شما نیز گرفتارند! حتی اگر خودتان نمیدانید مواد مخدر چیست باز هم در باره اش صحبت کنید و به آنها بگوئید که در باره زندگی و آینده بچه هایتان علاقمند هستید. به بچه ها، نمیدانم چه بگویم، برایشان پیشنهادی ندارم.

♦ دینا رفیع نیا

اعتیاد به مواد مخدر مشکل بزرگی است و تنها راه حل آن این است که بزرگسالان و جوانان جامعه را در این باره تعلیم داد و آگاه کرد.

♦ ناتالی رحمانی

در خارج از جامعه این طرز فکر وجود دارد که مشهدی ها جامعه منسجمی هستند. از مشهد به تهران، به کوئینز، به گریت نک تا خیابان ۴۷ منهتن همه از یکدیگر پشتیبانی کرده اند؛ چه برای شادمانی و خوشی و یا مسائل ناخوشایند و تأثربار. من امیدوارم این اعتماد و یگانگی ادامه یابد و با وجود اختلاف نظرهائی که در بین ما هست باید نسبت به هم و برای تصمیمات جامعه احترام بگذاریم. پیر و جوان، مذهبی و غیر مذهبی، دست راستی و یا دست چپی باید بدانیم که نسل جدید ما بیشتر وارد فرهنگ «امریکائی» میشوند تا «مشهدی». باید به جوانان در باره از خود گذشتگی و فداکاری اجدادمان و نگاهداشتن ارزش ها و هویت یهودی آموزش داد. این ارزش ها به جوانانمان حس غرور خاصی میدهد و آنها نیز به نسل آینده منتقل خواهند نمود.

♦ جودی سبزواری

اعتیاد به مواد مخدر بنظر من مهمترین مسئله ای است که اجتماع ما باید در چند سال آینده نسبت به حل آن کوشش کند. راه حل آن این است که باید به پدران و مادران در این مورد آگاهی بدهیم که بدانند در اجتماعات امریکائی چه میگذرد زیرا در باره مشکلات آن باندازه کافی اطلاع ندارند.

♦ فرشید جک زر

مواد مخدر – یک کلمه بنظر میرسد و میدانم که پدران و مادران نمیخواهند اقرار کنند – اکثر آنها تصور میکنند که بچه هایشان بدون عیب و خوش رفتار و مانند فرشته هستند – متأسفانه رابطه فرزندان و پدر و مادرشان آنطور که باید باشد نیست. کلید این معما رابطه نزدیک بین والدین و بچه ها است و با تجربیات مثبتی که از فرهنگ خود داریم و میتوانیم صحیح را از غلط تشخیص دهیم. ممکن است آسان جلوه نکند ولی با تشکیل جلسات خصوصی و عمومی، سخنرانی و کسب اطلاعات کافی در این باره میتوانیم این مشکل را حل کنیم.

♦ طناز زروابلی

نماینده کشورش در سازمان ملل توصیه کرد که دیگر هیچگاه در این سازمان بنفع اعراب رأی ندهد. در قزاقستان در زمان جنگ جهانی دوم حدود ۱۰۰ هزار یهودی پناهنده شدند که اغلب آنها بعدا" به کشور ایسرائیل مهاجرت کردند. ولی آثار اقامت آنها هنوز در این کشور بچشم میخورد. بسیاری از این یهودیان پناهنده، دانشمند، دکتر، مهندس و استاد دانشگاه بودند و اغلب کسانیکه اکنون در قزاقستان مصدر کارهای مهم هستند، رشته های تخصصی خود را تحت نظر این افراد برجسته یهودی فرا گرفته اند. در قزاقستان، یهودی ستیزی وجود ندارد. آنها با جمهوری اسلامی روابط چندان خوبی ندارند و اخیرا" دو دیپلمات ایرانی را ابتدا تحت نظر گرفتند و سپس به ایران باز گرداندند. شرکت هواپیمائی قزاقستان هفته ای یکبار به ایسرائیل پرواز میکند ولی بهیچ کشور عربی پروازی ندارد. در حال حاضر تعداد ۱۶ کارشناس برجسته ایسرائیلی به امور کشاورزی، تکنولوژی و بهداشت این کشور رسیدگی میکنند.

۳- قرقیزستان کشور سرسبز کوچکی است که خود را سویس آسیا مینامد. رئیس جمهوری این کشور «عسگر آقایوف» اولین رئیس کشوری بود که از این منطقه بدیدار یروشالیم رفت. بسیاری از کارشناسان ایسرائیلی در این کشور به امور آبادانی کمک میکنند.

۴- ترکمنستان که مرز طولانی با ایران و دریای خزر دارد و پایتخت آن «عشق آباد» فقط ۷۰ کیلومتر با مرز ایران فاصله دارد. رئیس جمهور این کشور «نیازاف» که بخود لقب «ترکمن باشی» بمعنای رئیس ترکمن ها داده است روابط خوبی با کشور ایسرائل و یهودیان دارد. او یک معاون یهودی دارد که خانواده اش ساکن ایسرائل هستند. دولت این کشور فقیر که اخیرا" بخاطر منابع گاز که در زیر دریای خزر کشف گردیده اوضاع اقتصادی اش کمی بهتر شده، بودجه مملکت را صرف ارتش و تجهیزات آن نمیکند. «نیازاف» میگوید ما یک کشور بیطرف هستیم. در واقع همین بیطرفی موجب شده است که از یکسو عده ای از ایرانیان در این کشور سرمایه گذاری و تجارت کنند و از سوی دیگر کارشناسان ایسرائلی به آبادانی این سرزمین بپردازند.

۵- تاجیکستان که در مرز افغانستان قرار گرفته است و پایتخت آن شهر «دوشنبه» میباشد. این روزها در این کشور جنگ و گریز و زد و خوردهای داخلی بین نیروهای دولتی و مبارزان اسلامی که از طرف طالبان افغانستان تقویت میشوند وجود دارد و همین باعث شده است که خارجیان در آنجا احساس ناامنی میکنند بهمین دلیل از طرف ایسرائل هم نماینده ای در آنجا وجود ندارد. با این وصف اخیرا" حدود ۵۰۰ نفر از یهودیان این کشور با کمک مقامات دولتی تاجیکستان، با اتومبیل های نظامی به فرودگاه برده شدند و به کشور ایسرائل مهاجرت نمودند.

* * *

آنچه مسلم است اسلام آسیای مرکزی با اسلام خاورمیانه ای فرق دارد. دولتهای این منطقه و مردم مسلمان آنها تعصب مذهبی ندارند. آنها همواره از آن بیم دارند که طالبان و بنیادگرایان دیگر در این منطقه به آشوب بپردازند ومانع آزادی و پیشرفت آنها بشوند. همه این دولتها بطور آشکار یا پنهان از ایسرائل میخواهند که به آنها کمک کند تا بتوانند از لحاظ اقتصادی و نظامی پیشرفت کنند و پابرجا بمانند. ولی دولت ایسرائل خیلی با احتیاط رفتار میکند و در عین حال که از لحاظ اقتصادی و آبادانی روابط گسترده ای با این کشورها دارد مایل نیست در امور سیاسی آنها دخالت کند و برای خود دردسر بیافریند.

Flora N. Kordmany — فلورا کردوانی

Licensed Real Estate Agent — مشاور در خرید و فروش املاک مسکونی و تجاری

- Co-Op — کوآپ
- Residential — املاک مسکونی
- Commercial — املاک تجاری
- All you need in Great Neck Buying, Selling, Rent — کلیه نیازهای شما در گریت نک خرید و فروش و اجاره

FREE MARKET ANALYSIS
Member Long Island Multiple Listing and Board of Realtors

LURIE REALTY CORP.
643 Middle Neck Road
Great Neck, NY 11023
(516) 482-3200

Cell.: (516) 236-4448
Res: (516) 487-5670
Fax: (516) 482-3236

الکل و اعتیاد

الکل در بدن چگونه عمل میکند

مصرف الکل در سالخوردگان زیانبارتر است

از: دکترنیسان بامداد

سه میلیون نفر در امریکا که سنشان بالای ۶۰ سال است به شکلی به الکل اعتیاد دارند. ۱۷ درصد از سالخوردگان بطور جدی معتاد به الکل هستند.

الکل به مغز آسیب میرساند و برای همهء اندامهای بدن زیانبار است. الکل یک نوع مادهء زهرآگین است که باعث ۷۰ درصد موارد بستری شدن سالخوردگان در بیمارستان میشود و در حقیقت یک نوع اپیدمی مصرف الکل وجود دارد که کمتر بدان توجه و چاره جوئی میشود:

– الکل باعث جلو افتادن پیری میشود. افسرگی را می افزاید و تحریک پذیری را افزایش میدهد و مانع خواب میشود.

– الکل باعث کاهش در توان اعمال مغزی میشود.

– بسیاری از مردم الکل را بخاطر کاستن از فشارهای روانی، افسردگی، نگرانی و احساس بیهودگی مصرف می کنند.

– الکل در بسیاری از موارد با داروهای گوناگون ناسازگاری دارد و خطر جدی بوجود می آورد و این زیان بویژه نزد سالمندان افزایش می یابد. چه، گروه سالخوردگان ناچار به مصرف داروهای گوناگون هستند. مصرف داروهای گوناگون بوسیلهء کهنسالان خود یکی از مسائل بزرگ بهداشتی را تشکیل میدهد و هنگامی که اعتیاد به الکل نیز بدان اضافه میشود، زیانباری چند برابر میشود.

الکل و داروها: از هر ده نفر امریکائی ۹ نفرشان دارو مصرف میکنند و بیش از نیمی از آنها بطور مرتب، بیش از ۳۳ درصد آنها بیش از ۵ نوع داروی با نسخه در خانه دارند.

الکل و درازای زندگی: با بالا رفتن سن، تحمل بدن نسبت به الکل کاهش می یابد. بدن برای جذب و متابولیسم الکل دچار مشکلاتی میشود و بافت ماهیچه ای کاهش می یابد.

الکل که معمولا" در معده نیز قابل جذب است، نزد پیران، در معده جذب نمیشود. به روده میرود و اگر در روده جذب شود از راه خون مستقیما" وارد کبد شده و کبد ناچار میشود که روی آن عمل کند، آنرا بشکند و بدان تغییراتی بدهد و این پدیده ناتوانی کبد را افزایش میدهد. بگونه ای که در معتادان به الکل، بافت کبدی در کنهسالی از بین می رود، سیروز کبدی بروز میکند و در پاره ای از موارد به سرطان منجر میشود.

الکل و مغز: فعالیت های مغزی با مصرف الکل کاهش می یابد. تفکر، تطابق، حافظه و تعادل دگرگون میشود و بویژه نزد پیران باعث سقوط و افتادن و عوارض آن میشود.

بررسی نشان داده است که مصرف الکل در بلند زمان حجم مغز را کاهش میدهد. در پیری این پدیده شدیدتر میشود.

الکل در کهن سالان: الکل با داروها ناسازگاری دارد. در پیری مصرف ۵ نوع داروی با نسخه در روز امری عادی است و با مصرف الکل، زیانباری آن چند برابر میشود.

در پیری، امکان تطابق، تعادل و واکنش بدن کم میشود. الکل همهء این توانها را نیز کم میکند و ناتوانی بدن و بروز مخاطرات را چند برابر می سازد. بررسی دیگر نشانگر است که مصرف الکل در بلندزمان امکان پاره شدن رگهای مغزی و بروز سکته را افزایش میدهد.

با بینش به گفته های بالا، امکان بروز سیروز کبدی و سرطان، زیانباری روی اندامهای گوناگون، امکان سقوط و بروز شکستگی و سرانجام امکان بروز سکتهء مغزی، باعث کاهش شدید در درازای زندگی میشود.

صبح روز بعد: وقتی میزان زیادی الکل نوشیده اید، دچار عوارضی میشوید که شما را از کار باز میدارد. صرفنظر از زیانباری الکل در بلندزمان، علائم روز بعد، پس از نوشیدن الکل عبارتند از: سردرد، حالت تهوع، استفراغ و خستگی زیاد. این علائم ناشی از اثر الکل روی اندامهای بدن بویژه مغز است که در دراز مدت، تن و روان را ناتوان میسازد.

نوع الکل: گفته شده مشروبهای الکلی هر قدر پررنگ باشند بیشتر فرد را از کار می اندازند. رنگ این مشروبها ناشی از مواد اضافی است که سوای الکل در مشروب وجود دارد.. این مواد را "Congeners" می نامند که در شراب قرمز بیش از شراب سفید وجود دارد. یا در ودکا کمتر از ویسکی یافت میشود.

زیانباری زودرس الکل: علائم زودرس که در بالا بدان اشاره کردم ۱۲ تا ۲۴ ساعت پس از مصرف ادامه می یابد و عوارض فوری آن روی تن و روان عبارتست از: کم آبی بدن (dehydration) که باعث خشکی دهان و تشنگی میشود و برای جبران آن مایعات و آب میوه توصیه میشود. قهوه بطور موقت حال شما را بهبود می بخشد و سپس شما را بیشتر ناراحت میسازد. از نوشیدن قهوه که آب بدن را بیشتر کاهش میدهد خودداری کنید.

سردرد: برای رفع سردرد، آسپرین را با احتیاط مصرف کنید زیرا الکل معدهء شما را ناراحت کرده است و آسپرین باعث آسیب بیشتر به معده میشود. «تایلنول» (Tylenol) هم نباید با الکل و یا پس از آن مصرف کرد زیرا الکل بمیزان زیاد کبد را خسته میکند و تایلنول این زیانباری را شدت میدهد. از علائم فوری دیگر، کاهش در میزان قند خون است که با خوردن مواد نشاسته ایی و بیسکویت میتوان آنرا کاهش داد.

ویتامین B_6 تنها مادهء داروئی است که این حالت گیجی را روز بعد از میخواری تا حدی کاهش میدهد.

از گوشه و کنار

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

خون بها

در سال ۱۹۹۵ یک دختر بیست ساله یهودی بنام «الیسا فلاتو»، دانشجوی دانشگاه براندیس که برای یک دوره کوتاه مدت تحصیلی به ایسرائل سفر کرده بود هنگامیکه در ناحیه غزه با اتوبوس از محلی به محل دیگر میرفت مورد حمله یک تروریست انتحاری قرار گرفت. این تروریست با یک اتومبیل حامل مواد منفجره، خودش و این اتوبوس را به آتش کشید و الیسا و ۷ جوان ایسرائلی را به کشتن داد. مشروح این رویداد در آن موقع در نشریه مگیلا در همین ستون از گوشه و کنار بچاپ رسید.

وقتیکه پدر این دختر جوان که «استیفن فلاتو» نام دارد آگاه شد که مرگ دلخراش فرزندش بوسیله یک اقدام تروریستی توسط گروه جهاد اسلامی با پشتیبانی و کمک مالی دولت ایران انجام شده بفکر افتاد که از دولت ایران ادعای خسارت کند. در این اقدام چند خانواده امریکائی دیگر نیز که عزیزان خود را در حمله های تروریستی حزب ا لله و جهاد اسلامی از دست داده بودند به او پیوستند و چون دولت امریکا با ایران روابط سیاسی ندارد، این خانواده ها دادخواستی بکاخ سفید ارائه دادند که ترتیبی داده شود که آنها بتوانند خون بهای فرزندان خود را از طریق دارائیهای ضبط شده ایران وصول نمایند. ولی مدتی گذشت و جواب نرسید. بالاخره پس از پی گیری و تحقیق معلوم شد که این دادخواست در وزارت خارجه امریکا بایگانی شده است زیرا مسئولین مربوطه از آن بیم داشته اند که مطرح کردن این ماجرا امنیت ملی امریکا را بمخاطره بیندازد.

پس از آگاهی از این جریان، استیفن فلاتو بار دیگر به کاخ سفید مراجعه کرد و قضیه را با پرزیدنت کلینتون و همسرش «هیلاری» در میان گذاشت و آنها به او قول همکاری و مساعدت دادند. بخصوص خانم کلینتون که در آن موقع خود را کاندیدای نمایندگی مجلس سنا کرده بود دنبال کار را گرفت و ترتیبی داد که این دادخواست در مجلس سنا مطرح شود و نتیجه آن شد که از ۱۰۰ نفر سناتور ۹۵ نفر به این تقاضا رأی موافق دادند. در ماه ژانویه گذشته، پرزیدنت کلینتون در آخرین روزهای ریاست جمهوریش این موافقت نامه قانونی را امضاء کرد و در ماه آوریل مبلغ ۲۱۳ میلیون دلار باضافه بهره آن بعنوان غرامت به خانواده های این قربانیان پرداخت گردید که مبلغ ۲۲٫۵ میلیون دلار آن به خانواده فلاتو تعلق گرفت. دولت امریکا این غرامت را از محل دارائیهای مسدود شده ایران یعنی از مبلغ ۴۰۰ میلیون دلار که در زمان محمد رضاشاه بعنوان پیش قسط خرید اسلحه به خزانه داری امریکا سپرده شده بود برداشت نمود و در اختیار خانواده های قربانیان ترور قرار داد.

اقدام استیفن فلاتو، بدعت تازه ای در تاریخ معاصر امریکا ایجاد نموده و عده ای از بازماندگان قربانیان تروریهای دیگر نیز ادعاهای مشابهی کرده اند؛ مثلا" خانواده یک جوان امریکائی که اخیرا" توسط گارد محافظ یاسر عرفات بقتل رسیده ادعای مبلغ ۲۵۰ میلیون دلار غرامت از شخص یاسر عرفات و حکومت خودگردانی نموده اند. همچنین غیر یهودیانی از قبیل خانواده «تری اندرسون» که چند سال پیش در لبنان گروگان گرفته شده بود و نیز خانواده یک خلبان امریکائی که در آسمان کوبا هدف تیراندازی قرار گرفته از مسئولین این جنایتها ادعای خسارت نموده اند.

استیفن فلاتو میگوید از دست دادن فرزند چیزی نیست که بتوان آنرا با دریافت پول جبران کرد ولی من از اینکه موفق شده ام مقداری از پولهائی را که در راه تروریسم، خرابی و کشتار بمصرف میرسد در اختیار گرفته و میتوانم بمصارف بهتری برسانم راضی و خوشحالم. او گفت «پس از اینکه ما دخترمان را در حادثه ترور از دست دادیم بیاد

او یک بنیاد فرهنگی در ایسرائل تأسیس کردیم که همه ساله تعدادی دانشجو از کشورهای مختلف بتوانند از بورس های تحصیلی این بنیاد استفاده نموده برای مدت کوتاه یا طولانی در ایسرائل به تحصیل بپردازند. اینک ما در نظر داریم که از طریق این ۲۲٫۵ میلیون دلار، بنیاد الیسا را توسعه بدهیم که جوانان بیشتری بتوانند در ایسرائل بتحصیل بپردازند.» استیفن فلاتو اضافه کرد: «ما خانواده های قربانیان ترور قرار است قسمتی از غرامتی را که دریافت کرده ایم در راه توسعه بهداشت و فرهنگ در کشور ایسرائل بمصرف برسانیم. همچنین در نظر داریم با کمک وکلای ورزیده مسئله تروریسم را در دادگاه های بین المللی مطرح نمائیم و کسانی را که از تروریسم حمایت میکنند شناسائی نموده بدنیا معرفی کنیم. به امید آنکه جلو این اقدامات جنایتکارانه گرفته شود.

* * *

سپاس از خدمتگزاران

امسال جایزه ملی ایسرائل بمنظور قدردانی از کسانی که اوقات عمر خود را در راه خدمت به کشور و ملت یهود صرف کرده اند به این سه نفر تعلق گرفت: مردخای بن پورات، اسحق شمیر و اباابن.

مردخای بن پورات در ایسرائل شخصیت سرشناسی است. او کسی است که در رهائی یهودیان عراقی از ظلم و بیدادگری دولت عراق و کوچاندن آنها به سرزمین ایسرائل رل عمده ای داشته و نامش در زمره خدمتگزاران در تاریخ ایسرائل ثبت شده است.

اسحق شمیر نخست وزیر اسبق ایسرائل که اکنون ۸۶ سال دارد در جوانی جزو یکی از گروه های مقاومت برای احقاق حق یهودیان در مقابل دولت انگلیس بوده است. او پس از استقلال ایسرائل بمقام های مختلف سیاسی دست یافت و بالاخره به نخست وزیری ایسرائل رسید. شمیر پس از دریافت جایزه اش اظهار داشت: «بوجود آمدن کشور ایسرائل، یهودیان را از ملتی که همیشه تحت تعقیب و آزار قرار داشته اند به مردمی مستقل و آزاد تبدیل نموده است ولی مبارزه هنوز هم ادامه دارد و ما نباید دشمنان خود را دست کم بگیریم.

اباابن که او نیز ۸۶ ساله است اینک بعلت کسالت و ضعف، توانائی راه رفتن ندارد و روی صندلی چرخدار می نشیند و در صحبت کردن نیز دچار اشکال میباشد. در این مراسم بجای اباابن همسرش خانم «سوزی ابن» جایزه شوهرش را دریافت نمود. او به خبرنگاران اظهار داشت: «شوهر من بخاطر تلاش دائمی اش برای کمک به ملت یهود و کشور ایسرائل به این افتخار نائل میشود. او در دوران خدمتش با چهار رئیس جمهور مختلف امریکا همزمان بوده و با آنان به مذاکره پرداخته است. از طرفی چون در آن واحد و همزمان نماینده ایسرائل در سازمان ملل در نیویورک و سفیر کبیر این کشور در واشنگتن بود، ما مرتبا" بین نیویورک و واشنگتن در رفت و آمد بودیم. حتی بعضی مواقع که به عللی تأخیر داشتیم به فرودگاه تلفن میکردیم و آنها هواپیما را بخاطر ما نگاه میداشتند.»

خانم «ابن» اضافه کرد: «افتخارآمیزترین لحظه زندگی اباابن موقعی بود که او در رأس هیئت نمایندگی ایسرائل در سازمان ملل حضور یافت و برای اولین بار پرچم ایسرائل را در این مجمع جهانی به اهتزاز درآورد».

ایسرائل و آسیای مرکزی

وقتی کشور روسیه شوروی از هم پاشیده شد، قسمت هائی از آن که در قاره آسیا قرار گرفته بصورت مستقل درآمد و در این منطقه ۵ کشور تازه شکل گرفت که اکثر ساکنین آن مسلمان میباشند. بمجرد تشکیل این جمهوری ها، کشورهای همسایه هر کدام بنوبه خود سعی میکردند که این جمهوری ها را تحت نفوذ خود در بیاورند و از همه بیشتر جمهوری اسلامی ایران بود که تلاش میکرد بنیادگرائی اسلامی را در این منطقه پیاده کند. ولی این پنج کشور بسیار هشیارانه عمل کردند و نگذاشتند که دیکتاتوری کمونیستی جای خود را به دیکتاتوری اسلامی بدهد و آنها باصطلاح از چاله به چاه بیفتند. هم اکنون این جمهوری ها خود را جزو کشورهای آزاد جامعه بین المللی میدانند و با کشور ایسرائل نیز روابط دوستانه دارند.

اخیرا" خبرنگار نشریه «جروزالم ریپورت» چاپ ایسرائل سفری به این منطقه نموده و از مشاهدات خود در این پنج کشور گزارشی تهیه نموده که خلاصه آن در زیر بنظر شما میرسد:

۱- ازبکستان که پایتخت آن تاشکند و شهرهای مهم آن سمرقند و بخارا هستند. رئیس جمهوری این کشور «اسلام کریم اف» نام دارد. او که در نزدیکی محله کلیمیان در شهر سمرقند بزرگ شده است خاطرات خوبی از دوران کودکی و دوستان یهودی خود دارد. در سال ۱۹۹۸ پرزیدنت کریم اف از کشور ایسرائل دیدار کرد و در این دیدار، مورد استقبال بسیار گرم جامعه بخارائی ها قرار گرفت. در گذشته نیز همواره روابط ازبک ها با یهودیان خیلی خوب بوده است. در زمان جنگ دوم جهانی حدود ۲۰۰ هزار نفر یهودی از کشورهای جنگ زده اروپا به ازبکستان آمدند و بسیاری از آنها در خانواده های محلی پناه گرفتند. هم اکنون در موزه «یدوشم» (יד ושם) (יד در ایسرائل مدارکی از اقدامات دوستانه ازبک ها با یهودیان بر روی دیوار مخصوصی نقش بسته است. در حال حاضر شرکت هواپیمائی ازبکستان هر هفته چند پرواز به ایسرائل دارد و ایسرائل در کشور ازبکستان فعالیت های اقتصادی گسترده ای انجام میدهد که امید میرود تا یکی دو سال آینده این فعالیت ها دو برابر شود.

۲- کشور وسیع قزاقستان در قسمت شمالی آسیای مرکزی قرار دارد. رئیس جمهور این کشور «نور سلطان نظربایوف» اخیرا" به

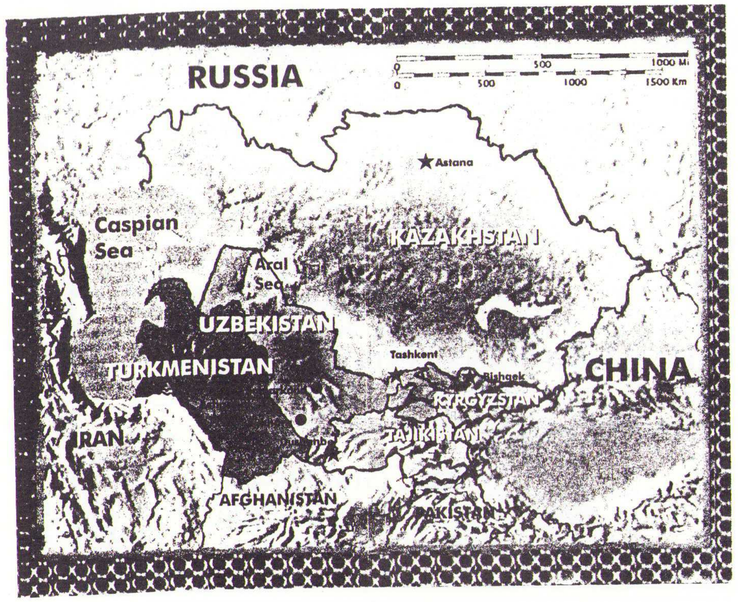

اخبار ایسرائل

از: یعقوب اسمعیلی

تسلیحات نظامی ایسرائل در نمایشگاه لابورژه پاریس

نمایشگاه تسلیحات هوائی که دو سال یک بار در لابورژه در حومه پاریس انجام میگیرد امسال برای چهل و چهارمین سال دائر گردید. تمام کارشناسان و خبرنگاران متخصص امور هوائی متفق القول اظهار می دارند که سالن نمایشگاه ایسرائل از نظر کمیت و کیفیت محصولات جزو بهترین و از نظر بزرگی بعد از امریکا، انگلستان و آلمان قرار دارد.

امسال نمایشگاه ایسرائل در مساحت بزرگتر از سالهای قبل قرار داشت که در مرکز آن سالن کروی شکل خودنمائی میکرد. در مقابل در ورودی سالن، موشک ضد موشک ARROW (پیکان) با ستاره داود و با دستگاه های رادار و هدایت شونده عظیم خودنمائی کرده و هر بیننده را دچار شگفتی میکرد.

نمایشگاه هوائی ایسرائل که از طرف مرکز تحقیقات و صادرات آن کشور اداره میشود شامل هفده شرکت بزرگ ایسرائلی از جمله البیت، کارخانجات صنایع هوائی، رافول، الیسرا، تادیران و غیره میباشد. در مقابل غرفه شرکت البیت هواپیمای جنگی سوخوی ۲۵ ساخت شوروی و هلیکوپتر پوما که توسط این شرکت برای ارتش گرجستان نوسازی شده بچشم میخورد. ناگفته نماند روز قبل این هواپیما اولین نمایش و مانور هوائی خود را در آسمان لابورژه با موفقیت انجام داد و حاضرین را وادار به تحسین نمود.

اولین روز افتتاح مختص روزنامه نگاران و ارباب جرائد بود. بازدید خبرنگاران و متخصصین مجله پرتیراژ اروپائی Fligh از غرفه ایسرائل بسیار شایان اهمیت بود. سردبیر این مجله بعد از دریافت توضیحات لازم از متخصصین ایسرائلی خطاب به آنان اظهار داشت: شما هواپیمای کهنه غیر قابل استفاده را تبدیل به بهترین و مدرنترین جنگنده های روز میکنید. ماهواره های ارتباطی و نظامی شما در مدار زمین در حرکت است و اسلحه های فوق مدرن و دستگاه های پیچیده الکترونیک و موشک های زمین به زمین و زمین به هوا و هوا به هوای شما از رده بهترین ها محسوب میشود و زمانی قابل باور است که علاقمندان از این غرفه عظیم دیدن کنند. با توجه به استقبال بی نظیری که از طرف شرکت کنندگان و کشورهای مختلف و شخصیت های عالیرتبه نظامی کشورهای پیشرفته و در حال توسعه از این نمایشگاه شده، کارشناسان ایسرائل معتقدند که سفارشات بسیار جالبی از طرف این کشور به کارخانجات ایسرائلی داده خواهد شد.

در حاشیه نمایشگاه هوائی لابورژه

خبرنگار روزنامه ایسرائلی یدیعوت اخرونوت چاپ تل آویو که از نمایشگاه هوائی لابورژه دیدن میکرد، در حاشیه گزارشات رسمی مطالب جالبی نوشت: از جمله گفت میان جمع عظیمی که از غرفه های ایسرائل دیدن میکردند تعداد زیادی از بازدیدکنندگان که از متخصصین امور هوائی کشور خود بودند با شگفتی محصولات نظامی ایسرائل را با دقت مطالعه کرده و از هم سئوال میکردند آیا تمام این محصولات مافوق مدرن توسط یک کشور کوچک در خاور میانه ساخته میشود؟ من بعد از معرفی خود در جواب گفتم: بله، این کشور کوچک که در محاصره دویست میلیون عرب متخاصم قرار دارد تنها کشوری است در دنیا که قادر به ساخت موشک ضد موشک میباشد.

در نمایشگاه لابورژه
دشمنی بطور موقت فراموش میشود

همچنین خبرنگار در حاشیه بازدید مینویسد: در نمایشگا لابورژه که بازدیدکنندگان اکثرا" از نظامیان عالیرتبه کشورهای مختلف تشکیل میشوند که با لباس غیر نظامی از تمام غرفه ها دیدن میکنند. در این نمایشگاه برای مدتی موضوع دشمنی و عداوت حتی بطور ظاهر هم شده فراموش میشود؛ بطور مثال از غرفه ایسرائل هر ساله متخصصین نظامی

دکتر شهره حبرونی
Shohre Hebroni, M.D. - Pediatrics
متخصص بیماریهای نوزادان، کودکان و نوجوانان
اکثر بیمه های درمانی پذیرفته میشود.
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
1575 Hillside Ave. Suite 202
New Hyde Park, NY 11040
(516) 616-0456

Menora Electric
منورا الکتریک
سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد
تعمیر و سرویس تلویزیون، VCR، جارو برقی و کولر
• سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها
• تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر
• نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات
Tel: (516) 621-0907
Cel. (516) 426-5631

عراق، ایران، و سایر کشورهائی که با ایسرائل مراوده سیاسی یا بازرگانی ندارند دیدن میکنند و غالبا" با مهندسین ایسرائلی خیلی دوستانه رفتار کرده و مأمورین ایسرائل اطلاعات و توضیحات لازم را به آنها داده و در خاتمه بعنوان یادبود باتفاق عکس برمیدارند. سال قبل هم یک هیئت ایرانی از غرفه ایسرائل دیدن کرده و اظهار امیدواری کردند که بزودی مراودات سیاسی و اقتصادی بین دو کشور برقرار گردد.

ارتش سوریه از لبنان خارج میشود

با وجودیکه مقامات نظامی سوریه اعلام داشتند که این نقل انتقال موضعی میباشد ولی کارشناسان نظامی ایسرائل عقیده دارند که حدود چند هزار سرباز سوری با حدود ۳۵ تا ۴۵ تانک و تجهیزات نظامی از مرز لبنان گذشته وارد خاک سوریه شدند. همین منابع اظهار داشتند که بیشتر عقب نشینی از ناحیه مسیحی نشین بیروت بوده و بعد از تخلیه سربازان سوری بلافاصله سربازان لبنانی پست های آنها را اشغال کردند.

همزمان با عقب نشینی سربازان سوریه از بیروت، مقامات لبنانی اظهار داشتند که طبق قرارداد «طاعیف» که در سال ۱۹۵۹ بین سوریه و لبنان امضاء گردید، سوریه می بایست بعد از جنگ داخلی لبنان و میانجیگری میان طرفین متخاصم و برقراری صلح از کشور لبنان خارج شود یا اینکه تعداد معدودی از سربازان خود را در جنوب لبنان نگه دارد. مقامات مسیحی لبنان و همچنین کارشناسان نظامی ایسرائل خروج نظامی سوریه از لبنان را با خوشبینی تلقی کرده و اظهار امیدواری کردند با خروج کامل نیروهای نظامی سوریه از لبنان و جایگزین شدن سربازان لبنانی و خلع سلاح حزب اله در جنوب لبنان امکان آرامش و صلح در این منطقه بوجود خواهد آمد.

سربازان ربوده شده ایسرائل نزد ما میباشند

برای اولین بار بعد از ربوده شدن سه سرباز ایسرائلی توسط حزب ا لله در مرز لبنان، یک مقام رسمی لبنان اعلام می نماید که این سه سرباز زنده و در دست سربازان لبنانی اسیر میباشند.

در مقابل نماینده ایسرائل در سازمان ملل آقای یهودا لنگر اظهار داشت که اطلاعیه دیپلمات لبنانی از اهمیت خاصی برخوردار است ولی باید توجه داشت که معلوم نیست که دیپلمات لبنانی از محل اختفای سربازان ربوده شده ایسرائلی اطلاع داشته باشد چون فقط تعداد معدودی از افراد حزب ا لله از مکان آنها اطلاع دارند.

نماینده ایسرائل در سازمان ملل اضافه نمود که ما کماکان از طریق سازمان ملل و دنیای آزاد، فشار کافی برای برگرداندن سربازان خود به ایسرائل وارد خواهیم کرد.

David S. Jedian
• Professional Digital
Video Taping and Editing of all Events
Bar/Bat Mitzvahs: $399
• Brit Milah, Sweet 16, Birthdays parties,
Documentaries, etc.: $199, up to 3 hours.

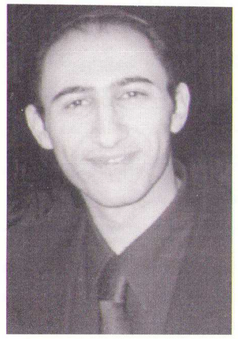

دیوید جدیان
متخصص فیلمبرداری و تنظیم ویدئو جشن های شما
بر و بت میتصوا: ۳۹۹ دلار
بریت میلا و جشن تولدها و غیره... برای سه ساعت: ۱۹۹ دلار

Tel: (516) 482-6116 Pager: (516) 839-6116
E-mail: ShahinLand@webtv.net

گزارش کمیته تلمود توراه

از: نورا عبرانی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

با کمک خد-اوند یک سال دیگر از کلاس های تلمود توراه با موفقیت بسیار بپایان رسید. مثل هر مدرسهء دیگر موفقیت برنامه ما نیز بستگی به همکاری و حمایت اولیای محترم دارد. دانش آموزانی که در همه کلاس ها حاضر هستند و کار خود را مرتب انجام میدهند و به برنامه تلمود توراه اهمیت میدهند پیشرفت بسیار خواهند داشت. آموختن به دانش آموزی که بسیار غیبت دارد و کلاس های تلمود توراه را مدرسه ای واقعی نمی داند بسیار مشکل است. ما معتقدیم که این مسئولیت اولیای محترم است که اهمیت این برنامه را به کودکان بیاموزند و آنها را تشویق کنند که این برنامه را جدی گرفته و کارهای خود را بطور مرتب انجام دهند.

کلاس های تلمود توراه با خواندن و نوشتن عبری شروع میشود. فراگیری توراه، براخاها و موعدیم جزو برنامه های اصلی این مؤسسه است. در مورد کلاس های تلمود توراه عقاید متفاوت است و پیشنهادات بسیاری دریافت میکنیم. عده ای معتقدند که باید بیشتر روی زبان عبری تکیه شود و عده ای فراگیری توراه و براخاها را مهم تر میدانند. ما معتقدیم که ترکیبی از این دو برای موفقیت این برنامه بسیار ضروری میباشد. و همچنین معتقدیم که اولیاء و شاگردان و معلمین باید همه با هم همکاری نزدیک داشته باشند. در سال جاری، گذشته از جلسات اولیاء و معلمین که در ژانویه برگزار میشود، برنامه ای نیز برای گفتگو با معلمین در ماه سپتامبر برگزار گردید. بنظر ما اولیاء بهتر است از اول تا آخر سال در امور مدرسه دخالت داشته باشند. شاگردان کلاس های اول و دوم خواندن سیدور و توراه را یاد میگیرند و در کلاس سوم به فراگیری مطالب توراه می پردازند. داستانهای توراه برای شاگردان کودکستان نیز خوانده میشود ولی در کلاس سوم شاگردان قسمت هائی از توراه را تمرین میکنند و در مراسمی در حضور فامیل و دوستان خود به نمایش می گذارند. مراسم توراه کلاس سوم برنامه بسیار جالب و هیجان انگیزی در بین کلاس های تلمود توراه میباشد و به کلیه شاگردان یک جلد توراه مخصوص کودکان هدیه میشود.

حنوکا جشن هدیه دادن و هدیه گرفتن میباشد. کودکان همزمان با دریافت شمع، شمعدان و بازیهای مختلف حنوکا با معجزه چراغها آشنا میشوند. همچنین در هشت روز حنوکا، شمع حنوکا روشن میشود و از واقعه حنوکا یاد میشود. در ایام ایلانوت یا سال نو درختان را جشن میگیریم. در جشن ایلانوت عده ای از فامیل ها برای کاشتن درخت در ایسرائل به سازمان JNF هدایائی ارسال داشتند. مضافاً" کودکان هر سال در این ایام از سبدهای مخصوص میوه کمیته بانوان برای ایلانوت لذت می برند.

یکی از دلائل اینکه کودکان خواندن مگیلای استر را خیلی دوست دارند این است که این واقعه در کشور پدر و مادرهایشان ایران باستان رخ داده است. با قرائت مگیلا کودکان با سه میتصوای پوریم، شنیدن مگیلا، کمک به فقرا و فرستادن هدایای خوراکی به دوستان

آشنا میشوند. همچنین در این ایام کودکان در جشن بالماسکه مخصوص پوریم شرکت میکنند.

بدنبال پوریم فراگیری قوانین پسح شروع میشود. صدای کودکان هنگام خواندن براخاها و آهنگ های موعدی همه مدرسه را میگیرد. بدین ترتیب با تمام قوانین و رسوم موعد پسح آشنا میشوند. در این ایام شاگردان کلاس کودکستان به کارخانه متصاپزی میروند و قبل از عید پسح همگی بدور میز سدر که در همه کلاسها مهیا میشود جمع میشوند.

جشن استقلال ایسرائل با خواندن سرود هتیکوا و خوردن غذاهای ایسرائلی برگزار گردید. برای آشنائی با تاریخ ایسرائل فیلمی از کشور ایسرائل به معرض نمایش گذاشته شد و کودکان با پیشرفت های این کشور آشنا شدند. عده ای از شاگردان کلاس های بالاتر همچنین در روز رژه ایسرائل شرکت کردند. در روز یوم هزیکارون به یاد سربازان از دست رفته در همه کلاس ها شمع روشن گردید.

شاگردان ما همچنین در راهپیمائی گریت نک برای کمک به فامیل های کسانی که در حوادث اخیر ایسرائل جان خود را از دست داده اند شرکت کردند. کودکان برای جمع آوری پول بدین منظور زحمت بسیار کشیدند و بدین وسیله با اتحاد یهودیان برای کمک به کشور ایسرائل آشنا شدند.

در روز آخر مدرسه دانش آموزان کلاس اول، پایان سال تحصیلی را در مراسم اهدای سیدور جشن گرفتند. فامیل شاگردان در این مراسم هیجان انگیز شرکت داشتند و از برنامه کودکان خود لذت بردند. در پایان مراسم به هر کدام از شاگردان یک سیدور اهداء شد.

در سال تحصیلی ۲۰۰۰ – ۱۹۹۹ گروهی از مادران، سازمان PTA تلمود توراه را تشکیل دادند. کودکان ما از دخالت اولیاء در امور مدرسه بسیار بهره مند میشوند. متأسفانه این گروه در سال گذشته فعالیت زیادی نداشتند. امیدواریم که در آینده بیشتر در برنامه های مدرسه دخالت داشته باشند.

در سال گذشته مدرسه از وجود معلمین و داوطلبین بسیار عالی بهره مند بود. همچنین خانم لاله کمالی از اوائل تابستان گذشته به گروه ما پیوستند و مسئول کلاس کامپیوتر مدرسه میباشند. بدین وسیله از کمک ایشان قدردانی می نمائیم.

تصویب ساختمان کنیسای شیرا خداشا

از: لیلی نامدار

اخیرا" با کسب اجازه ساختمان یک کنیسای جامعه در محل ۶۹۵ «میدل نک رود» از شهرداری گریت نک (Board of Zoning & Appeals) یا (BZA)، جامعه ما به یک موفقیت بزرگ نائل شد.

این اجازه بخصوص از این نظر اهمیت دارد که شهرداری گریت نک این کنیسا را استثنائا" از داشتن پارکینگ مختص بخود معاف نمود.

بدینوسیله مسئله باز بودن یا بسته بودن پارکینگ کنیسا در روزهای شبات و موعد منتفی شد. بعلاوه به این صورت کنیسائی را با گنجایش حدود ۲۵۰ نفر میتوان با مخارج بسیار کمتری ساخت زیرا نیازی به ساختن پارکینگ نمیباشد. در ضمن مقدار زمین مورد نیاز برای ساختمان بدین ترتیب به یک پنجم و یا یک ششم تقلیل می یابد.

رسیدن به این هدف کار ساده ای نبود و حدود ۲۴ ماه بطول انجامید. اگرچه این مدت نسبت به پروژه های مشابه طولانی محسوب نمیشود، لکن در این مدت با مسائل مختلفی که از نظر شهرداری اهمیت داشت از قبیل مسائل فنی، مهندسی، طراحی، حقوقی، اجتماعی، سیاسی و عاطفی مواجه بودیم.

چندین بار در این مدت از طریق افرادی که خارج از شهرداری بودند می شنیدیم که شهرداری بهیچوجه با این پروژه موافقت نخواهد کرد ولی در تمام مدت یک نیروی خارق العاده همواره درخواستنامه این پروژه را با همه پستیها و بلندیهای طول راه رهبری میکرد تا اینکه بالاخره به نتیجه مثبت و مطلوب دست یافتیم. در واقع این زخوت و نیت پاک بسیاری از اعضای جامعه بود که با دعاهای صمیمانه شان باعث بثمر رسیدن این پروژه شدند.

ما بالاخره باین نتیجه رسیدیم که می بایست با شهرداری به تفاهم رسیده و حس اعتماد آنها را جلب نمائیم تا مطمئن شوند که این پروژه باعث لطمه به نحوه زندگی و کسب و کار افراد اطراف محل نخواهد شد. آنها متقاعد شدند که مدیریت کنیسا قول خود را محترم خواهد شمرد و به شرایط اجازه شهرداری پایبند خواهد بود.

بعلاوه تقویت قانون فدرال توسط کنگره امریکا مربوط به استفاده زمین بمنظور استفاده مذهبی درست قبل از اعلام تصمیم BZA به این امر کمک نمود (این قانون که در اواخر دورهء پرزیدنت کلینتون تصویب شده و به امضای وی رسید، حق مخالفت با ایجاد مؤسسات مذهبی را تا حد زیادی از شهرداریهای محلی سلب نموده است). بیشتر ۲۴ ماه صرف تهیه مدارک مطالعهء تأثیر بر محیط زیست شد که شامل مطالعات مهندسی و بررسی تأثیر این پروژه بر ترافیک، پارکینگ، ایمنی عابرین پیاده، تخلیه آب بهنگام بارانهای شدید، سر و صدا، دسترسی سریع آتش نشانی و غیره بود.

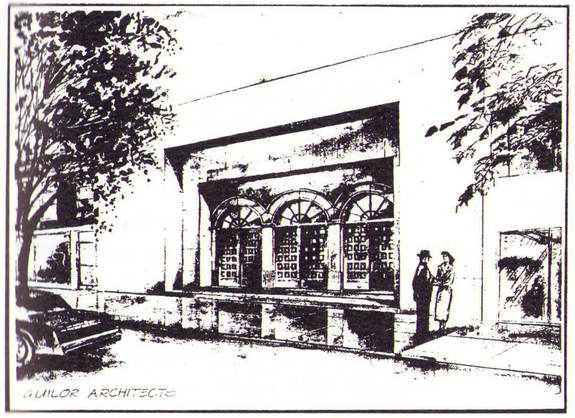

یکی از عوامل اصلی در کسب حس اعتماد شهرداری این بود که قبول کردند که این یک کنیسای ارتودکس است و اعضای آن در روزهای شبات و موعد از اتومبیل استفاده نمیکنند. در واقع اجازه ای که صادر شد قانونا" مشروط به این امر است که این کنیسا ارتودکس باقی بماند. اگر هر زمانی این کنیسا از صورت ارتودکسی خارج شود و یا به گروه دیگری فروخته شود که شبات را بطور کامل رعایت نکنند، این اجازه قانونا" فسخ و فاقد اعتبار خواهد شد.

خلاصهء تاریخچه شروع این پروژه بشرح زیر است:

در اواخر سال ۱۹۹۸ شیراخداشا با مالک قطعه زمینی که جنب فروشگاه «ای تو زی» است در مورد احتمال فروش این قطعه زمین تماس گرفت. صاحب زمین موافقت نمود که قرارداد مشروطی برای فروش زمین با شیرا خداشا امضاء کند یعنی مشروط بر اینکه شیرا خداشا بتواند اجازهء ساختمان کنیسا را از شهرداری دریافت کند.

بدینوسیله امکان اینکه شیرا خداشا مالک زمینی شده باشد که نتواند روی آن کنیسا بسازد وجود نداشت.

مدت زمان کوتاهی پس از آن، درخواست نامه های مربوط به شهرداری داده شد. در سه ماه اول سال ۱۹۹۹، BZA در برابر قبول چنین پروژه ای که دارای پارکینگ مخصوص خود نباشد از خود مقاومت نشان میداد. لکن در سه ماهه دوم سال ۱۹۹۹ پس از آنکه بسیاری از اعضای بورد BZA تغییر کدرند ملاحظه شد که آنان به این نتیجه رسیده اند که از آنجائی که این کنیسا ارتودکس است مشکلی از نظر پارکینگ وجود نخواهد داشت و بنظر رسید که این بورد با دادن سریع اجازه این پروژه (طی دو تا سه ماه) موافق باشد. پس از چنین تحولاتی در سه ماهه سوم سال ۱۹۹۹ شیرا خداشا توانست بمبلغ بسیار مناسب ۳۲۵,۰۰۰ دلار این قطعه زمین را خریداری کند. این مبلغ ۹

ماه قبل مورد توافق قرار گرفته بود ولی هنگامی که وجه آن پرداخت شد ارزش این زمین بیش از ۵۰۰,۰۰۰ دلار بود.

تعداد زیادی از اعضای سخاوتمند جامعه برای تأمین وجه خرید زمین این کنیسای جامعه همکاری نمودند. عده ای در شهرداری این نگرانی را داشتند که تصویب این پروژه باعث شود که بر اساس آن سیل درخواست نامه برای ساختن کنیساهای بدون پارکینگ دیگر بسوی شهرداری سرازیر شود. بخاطر مقاومتهای این عده، شرایط دیگری برای مطالعات مختلف یکی پس از دیگری گذاشته شد که این خود باعث تأخیر بسیار و مخارج اضافی گردید. در سه ماهه آخر سال ۱۹۹۹ و با اتمام خریداری زمین، شیراخداشا یک استراتژی دوجانبه را بشرح زیر آغاز کرد:

الف) آمادگی برای مبارزه قانونی با شهردای در صورتی که اجازه این پروژه در نهایت داده نشود.

ب) ارتباط با شهرداری و کوشش برای کسب اعتماد و اعتبار بمنظور دریافت اجازه بصورت مسالمت آمیز و بدون درگیری قانونی.

در مورد اتسراتژی اول، شیراخداشا یکی از شرکتهای وکالت بسیار قدرتمند کشور را بمنظور آمادگی برای درگیری قانونی بخدمت خود گرفت. این شرکت (Weil, Gotshal & Manges) موافقت نمود که بصورت افتخاری (مجانی) وکالت شیراخداشا را بعهده بگیرد.

در مورد استراتژی دوم، شیراخداشا دقیقا" خواسته های BZA را در مورد در اختیار گذاشتن اطلاعات لازم انجام داده و سعی نمود جوانب مثبت ایجاد این کنیسا و لزوم مبرم وجود چنین کنیسائی را در جامعه ما خاطرنشان سازد. شیراخداشا بعلاوه امضاء بیش از ۵۰۰ نفر از اهالی گریت نک را که خواستار تصویب سریع اجازه این پروژه بودند جمع آوری نمود.

طی ۹ ماه اول سال ۲۰۰۰ شیراخداشا سه برنامه مطالعه محیط زیست را که توسط BZA عنوان شده بود تکمیل نمود. در این زمان مطالعات نشان داده بود که مقدار کافی محل پارک در پارکینگ مجاور زمین کنیسا وجود دارد.

دو مسئله باقیمانده اصلی عبارت بودند از:

۱) تخلیه آب باران – (زمین برای جا دادن چاه های زیرزمینی جای کافی نداشت. شهرداری نیز ایدهء مهندس شیراخداشا را برای استفاده از یک مخزن در داخل ساختمان نپسندید).

۲) بسته بودن درهای جلو ساختمان (ادارهء آتش نشانی در جلسات BZA شرکت کرده بود و با پروژه ساختمانی مخالفت نموده بود مبنی بر اینکه بر اثر باز بودن درهای جلو ساختمان ترافیک زیادی برای «سوار کردن و پیاده کردن» ایجاد شده و در نتیجه در مواقع اضطراری مانع حرکت سریع وسائل نقلیه آتش نشانی خواهد شد، راه حل آنها این بود که درهای جلو ساختمان همواره بسته باشد و فقط در مواقع اضطراری از آنها استفاده شود).

پس از تکمیل مطالعهء تأثیر بر محیط زیست در سپتامبر ۲۰۰۰، شهرداری طبق قانون ناچار بود که ظرف ۶۰ روز جواب مثبت یا منفی را به این پروژه بدهد. اگرچه جواب نه، جواب مطلوب نبود، لکن بهتر از این بود که جوابی از آنها دریافت نشود. نمیتوان شهرداری را به دادگاه کشاند تا اینکه شهرداری جواب نه بدهد. بسیاری از شهرداریها با استفاده از این تاکتیک باعث تأخیر و خسته شدن متقاضی میشوند. آنها تأخیر میکنند و چوب لای چرخ میگذارند بدون اینکه «نه» گفته باشند تا بلکه متقاضی خسته شده و بدون رفتن به دادگاه تسلیم شود.

لکن BZA میدانست که شیراخداشا قصد تسلیم شدن ندارد. این موضوع از طرق مختلف به شهرداری تفهیم شده بود. در ضمن شیراخداشا مطمئن بود که در دادگاه برنده خواهد شد گرچه یک راه حل مسالمت آمیز سریع تر بوده و ارزانتر تمام میشد.

البته یک جواب «آری» بدین معنی بود که مراحل مربوط به BZA بپایان رسیده و جامعه اجازه ساختن کنیسا را کسب کرده است. در دسامبر ۲۰۰۰ شیراخداشا بطور غیر رسمی مطلع شد که در صورتی که برای دو مورد باقیمانده (بسته بودن درهای جلو و تخلیه آب باران) سختگیری نکند و یا راه حلی پیدا کند، اکثریت بورد BZA با اجازه این پروژه موافقت خواهند نمود.

پس از سختگیری اولیه شیراخداشا در مورد درخواست ادارهء آتش نشانی برای بسته بودن درهای جلو ساختمان، شیراخداشا تصمیم گرفت که در این مورد سختگیری نکند تا باین وسیله باعث موافقت BZA با این پروژه بشود. برای حل مسئله تخلیه آب باران، شیراخداشا با خریداری فضای زیرزمین در قطعه زمین مجاور و ایجاد چاه در آن مکان این تقاضای شهرداری را نیز انجام داد. این عمل نیز باعث کمک به متقاعد کردن شهرداری به موافقت با این پروژه شد.

در روز اول فوریه ۲۰۰۱ بورد BZA با اکثریت سه به یک به این پروژه رأی مثبت داد. در ماه مارچ و آپریل ۲۰۰۱ BZA به این موافقت بصورت قطعنامه (resolution) رسمیت داد.

در این زمان محل فروشگاه سابق West Coast Video که مجاور زمین پروژه است به اجاره گذاشته شده بود. این شانس بسیار خوبی برای شیراخداشا بود که تا تکمیل ساختمان کنیسا (به کمک خدا-وند ظرف ۱۲ الی ۱۸ ماه) محلی برای تشکیل مینیان روزهای شبات و موعد داشته باشد. لکن طبق قانون شهرداری برای این امر نیز احتیاج به درخواستنامه جدید از طریق BZA بود.

ولی این بار تمامی عوامل مربوط به شهرداری با ما همکاری نمودند. از آنجائی که قبلا" حس اعتماد و احترام متقابل ایجاد شده بود شهرداری تمامی این مراحل را ظرف دو ماه (بجای دو سال) بپایان رساند؛ یعنی از آخر ماه مارچ ۲۰۰۱ الی شروع ماه می ۲۰۰۱. بدینوسیله کنیسای جامعه ما ظرف دو ماه دو اجازه مختلف از شهرداری دریافت نمود:

قطعنامه «آری» برای .695 Middle Neck Rd در آپریل
قطعنامه «آری» برای .683 Middle Neck Rd در ماه می

به کلیه افراد جامعه برای شروع قانونی ساختمان دومین کنیسا در گریت نک تبریک میگوئیم.

کارناوال «کلوب نوجوانان»

برای استقلال ایسرائیل

در شب شاووعوت، یکشنبه ۲۷ ماه می، تعداد از اعضای کمیته جوانان با همکاری دوستان خود در کلوب نوجوانان برنامه جالبی برای کودکان ترتیب دادند و استقلال ایسرائیل و روز یروشالیم را جشن گرفتند. تعداد زیادی از کودکان با والدینشان در این برنامه شرکت کردند و از غرفه هائی که اعضای کلوب نوجوانان آنرا اداره میکردند دیدن نموده و در مسابقات و برنامه ها شرکت کردند، پیتزا خوردند و هدیه های مختلفی دریافت کردند و با یکدیگر ترانه «تولدت مبارک» را برای ایسرائیل خواندند؛ همزمان کیکی که بهمین منظور تهیه شده بود به سالن آورده شد.

این کارناوال نیز یکی دیگر از برنامه هائی بود که کمیته جوانان برای آشنائی نوجوانان با کشور ایسرائیل برگزار نمود.

مسابقه عکسهای ایسرائیل

همانطوریکه در دو سه ماه گذشته اطلاع داده شده بود مسابقه ای از عکسهای ایسرائیل ترتیب داده شد. کمیته جوانان چندین عکس دریافتی را بزرگ کرده و در ایام روز استقلال ایسرائیل به دیوارهای مشهدی جوئیش سنتر – کنیسای شعره شالوم نصب نمود. گر چه مسابقه تمام شده است ولی اسم برنده هنوز اعلام نشده و امیدواریم بتوانیم در شماره بعدی مگیلا تعدادی از عکسها و عکس برنده را چاپ کنیم. از کلیه همکاران برای زحماتشان صمیمانه تشکر میکنیم.

شو "De La Guarda"

پنجشنبه شب نوزدهم جون تعدادی از جوانان برای دیدن یکی از شوهای جالب و پرهیجان off-Broadway رفتند. جوانان بدون آنکه بدانند در انتظار چه میباشند بزودی خود را در میان برنامه ای پر از خنده و سرگرمی یافتند. همچنان که هنرمندان و بازیگران در اطراف سالن تاب میخوردند، کف صابون روی تماشاگران اسپری شد! برنامه جالب و موفقی بود.

برنامه های آینده:

پیک نیک و باربکیو

برنامه سالیانه تابستانی باربکیو کمیته جوانان در یکی از روزهای یکشنبه ماه آگوست در پارک کینگز پوینت انجام خواهد شد. برنامه امسال شامل مسابقه هائی بین اعضای کلوب جوانان و کمیته جوانان خواهد بود. تیم های مختلف در مسابقات شرکت خواهند کرد تا ببینیم کدامیک برنده خواهند شد. اطلاعات بیشتر در باره این برنامه بزودی به اطلاع عموم خواهد رسید.

سفر یک روزه «گریت ادونچر»

برنامه سفر یک روزه گریت ادونچر برای نوجوانان ترتیب داده شده است. در یکی از روزهای هفته در ماه آگوست تعدادی اتوبوس جوانان ما را همراه با سرپرستانی به پارک گریت ادونچر خواهند برد. بهای بلیط شامل صبحانه و اسنک و استفاده از اتوبوس خواهد بود. کمیته جوانان برای این روز احتیاج به چند سرپرست دارد. در صورت تمایل لطفا" با دفتر کمیته جوانان تماس حاصل فرمائید.

پارتی روی کشتی

برنامه تابستانی پارتی روی کشتی امسال در شنبه شب نوزدهم و یا بیست و ششم ماه آگوست برگزار میشود. برنامه تفریحی این شب شامل موزیک دی جی و رقص همراه با صبحانه خواهد بود. کشتی بر روی آبهای قسمت غربی منهتن حرکت خواهد کرد و مناظر زیبای شب را نشان خواهد داد. لطفا" برای اطلاعات بیشتر با بنی لیویان 1098-901 (516) تماس حاصل فرمائید.

سید جیکوبسون و بودجه اهدائی «یو-جی-ای»

جوئیش سنتر «سید جیکوبسون» واقع در ایست هیلز لانگ از مؤسسه «یو-جی-ای» کمک مالی برای شرکت یهودیان ایرانی ناسو کانتی در برخی از برنامه های خود دریافت کرده است. این برنامه ها میتواند شامل رقص، کاراته، دروس ووزشی، دسترسی به سالنهای ورزشی از قبیل استخر و گفتگو با مربیان و روانشناسان باشد. چنانچه نیازی به هر کدام از این برنامه ها و خدمات می بینید لطفا" با اهرون بصلئلی 1686-466 (516) تماس حاصل فرمائید.

شباتون و فامیل کاسورلا

اولین شباتی که فامیل کاسورلا برای همیشه به اجتماع ما خواهند پیوست شبات دهم و یازدهم آگوست خواهد بود. جامعه در نظر دارد که در کنیسای شعره شالوم مراسمی برگزار نماید. در این شبات ربای کاسورلا پاراشای هفته را تفسیر خواهند نمود و سخنانی ایراد خواهند کرد. غذای کامل توسط کیترینگ لدرمن سرو خواهد شد. ما از همه افراد جامعه خواهش میکنیم در این مراسم شرکت نمایند و پیوستن عضو جدید جامعه و خانواده ایشان را در این شبات با یکدیگر جشن بگیریم. برای اطلاعات بیشتر لطفا" با دفتر انجمن مرکزی تماس حاصل فرمائید.

هدف کمیته جونان

هدف اصلی کمیته جوانان حفظ و پیشبرد ارزشها و فرهنگ سنتی یهودی سفارادی از طریق برنامه های مذهبی، صیونیستی و آموزشی و همچنین برنامه های اجتماعی و چاپ نشریات میباشد.

کمیته جوانان گروه منتخبی از جوانان داوطلب هستند که هدفشان رسیدن به این اصول است. جلسات کمیته جوانان که در اولین دوشنبه هر ماه برگزار میشود برای شرکت عموم آزاد است. از کلیه اعضای جامعه تقاضا میشود در برنامه های این کمیته شرکت کرده از آن حمایت و پشتیبانی نمایند و شرکت در آنها را بدوستان خود توصیه نمایند. برای اطلاعات بیشتر لطفا" با خانم بهناز دیلمانیان در آفیس کمیته جوانان با شماره تلفن 82903443 (516) تماس حاصل فرمائید و یا از «سایت» کامپیوتری ما دیدن نمائید.

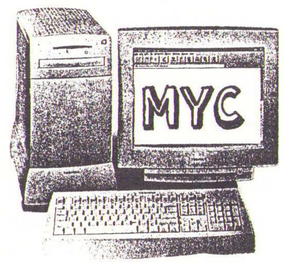

מזל טוב

تبریکات

گردآوری و تنظیم از: النا حاجی بای

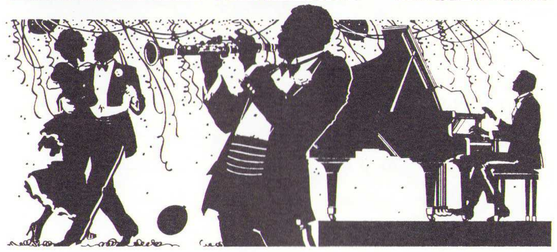

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

ایو ربکا، دختر نورسیده دبی و استیون عزیز
شارلایز استر میریام، دختر نورسیده روسانا و پیام دیلمانیان
نیومی، دختر نورسیده فرناز و الی عدالتی
لورن، دختر نورسیده دانیلا و امید حکیمی
والری، دختر نورسیده آنژلا و آلن داودزاده
سلومون، پسر نورسیده شارون و افشین حکیمیان
یونا سموئل، پسر نورسیده شهره و شهرام دادفرین
ایال یهودا، پسر نورسیده میریام و هرتصل حکیمی
دانیل روبن، پسر نورسیده الهام و جیکوب لیویان
نوعم، پسر نورسیده مژده و الن حکیمیان
جاناتان مئیر، پسر نورسیده ایلانا و مایکل ایلیان
یوناتان، پسر نورسیده آدینا و آیزیک حاجی بای
ارون اوراهام، پسر نورسیده آنت و مایکل کمالی
داستین اوراهام، پسر نورسیده مونیکا و نیکی کمالی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

شان، پسر مهشید و کامبیز حکیمی
دیوید، پسر ترانه و مسعود کریم زاده
دانی، پسر مهری و ادموند حکیم
مایکل، پسر ژیلا و اسحق کاشی ملاک
جارد، پسر شارون و جیکوب کرمیلی
رایان، پسر بتی و ادیسون اخوان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

ملکا همتیان و شهاب نبویان
ناتاشا نسیمی و پرهام شاعر
دالیا دیلمانی و مهرداد عبرانی
شارلین لیوی و جاناتان امین اف
اولین گل و الی صیونی
آنژلا اوریئل و افشین حکیمیان
دالیا ذبیح و رونن اسمعیلی
مژده کاشانیان و سپهر سموحی
رومینا زرنگین و ادموند عنایتان
استفانی سولومون و لئون بنی لیوی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

ایالا و رونی صیونی
مایا و مایکل گوهری
رز و روبن نسیمی ها
ایوت و بصلئل بن حئیم
تینا و افشین لیویان
شارونا و شهاب ابراهیمی
صنم و استیون ایجادی
شارون و متی کهن

خوانندگان گرامی: بار دیگر یادآوری میگردد که اطلاعاتی که در ستون «تبریکات» این مجله منتشر میگردد فقط با همکاری اعضای جامعه امکان پذیر است. این اطلاعات توسط خانم النا حاجی بای جمع آوری میگردد و اگر شما مایلید نام خود و یا عزیزانتان در این صفحه درج گردد لطفا" با شماره تلفن 1790 -487 (516) تماس گرفته و اسامی را به ایشان اطلاع دهید. قبلا" از همکاری شما سپاسگزاریم.

هیئت تحریریه «مگیلا»

گزارش کمیته جوانان

از: اهرون بصلئلی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

سه ماهه دوم امسال برای کمیته جوانان پر از برنامه های متنوع و توأم با موفقیت بود. در زیر گزارش کلیه فعالیت ها و تصمیمات این کمیته و بررسی برنامه های تابستان بنظر شما میرسد.

راهپیمائی

بدلیل اهمیت خاصی که پروژه جمع آوری بودجه برای افراد فامیل قربانیان وقایع اخیر تروریستی ایسرائل داشت، با اینکه کمیته جوانان مبتکر این برنامه نبود، تعداد زیادی از اعضای جامعه ما و خانواده هایشان در آن شرکت کردند. برنامه راهپیمائی از «تمپل ایسرائل» آغاز شد و از خیابان Old Mill به طرف غرب و در خیابان Baview بطرف شمال و سپس در خیابان Arrandale بطرف شرق رفته و پس از آن بطرف جنوب در خیابان Middle Neck ادامه دادند و بالاخره از خیابان Old Mill بطرف «تمپل ایسرائل» خاتمه این راهپیمائی پیدا کرد.

شو «سیرک آفتاب»

قبل از ایام عومر موفق شدیم دو سه برنامه دیگر را در فعالیت های کمیته جوانان بگنجانیم. یکی از آنها نمایشنامه فوق العاده جالب «سیرک آفتاب» بود. چهارشنبه شب ۱۱ آپریل، تعدادی از افراد جامعه با خرید بلیط، با اینکه قیمتها کمی گران بود، توانستند از شو «درالیون» که توسط بازیکنان مشهور «سیرک آفتاب» در نیویورک انجام میشد بهره مند شوند و اوقات خوشی را بگذرانند.

یوم هشوآ، روز یادبود فجایع

پنجشنبه شب نوزدهم آوریل کمیته جوانان برنامه سالیانه یوم هشوآ را برای یادآوری فجایع آلمان نازی ترتیب داد. سخنران اصلی برنامه ربای «یونگریس» بود که خود از

بازماندگان هولوکاست میباشد. ایشان در سخنرانی خود یادآور شدند که تقریبا" همه کس در اروپا نقشی در قتل عام شش میلیون نفر یهودی داشته است و نه تنها فقط یک گروه مشخص؛ و هیچ یک از ممالک همسایه برای جلوگیری از این فجایع اقدامی بعمل نیاوردند. ایشان همچنین از اینکه به نازیها اسمهای مخصوصی داده شده بود تا بتوانند هویت اصلی خود را مخفی نگاه دارند اشاره کرد و گفت بدین ترتیب فقط آنان بعنوان تبعه آلمان شناخته میشدند و در نتیجه پس از جنگ، هیچکس را با اسم اصلی خودش نمی شناختند و نمیتوانستند مسئول جنایتهایش بدانند. این برنامه با سخنان آقای نسیم بصلیان و ترجمه سخنرانی ربای به فارسی ادامه یافت و در آخر برنامه شمعهای یادبود توسط اعضای جامعه روشن شد و سپس فیلم مستندی بنمایش گذاشته شد و برنامه با بازدید از تعدادی عکسهای ناراحت کننده آن دوران پایان یافت.

مسافرت تابستانی به ایسرائل

در روز یکشنبه ۲۲ آوریل، اکثر والدین کسانی که قصد مسافرت به ایسرائل داشتند به اتفاق سرپرستان برنامه، برای بررسی و تصمیم گیری نهائی در مشهدی جوئیش سنتر گرد آمدند. بنا بدرخواست والدین و همچنین محدود کردن و کوتاه کردن قسمتی از اماکن دیدنی ایسرائل در این مسافرت توسط وزارت جهانگردی ایسرائل بعلت دلائل ایمنی، پیشنهاد شد که برنامه مسافرت امسال لغو گردد و پس از مشورت با انجمن مرکزی و

رهبران جامعه تصمیم گرفته شد که برنامه مسافرت امسال انجام نشود. به یاری خداوند در تابستان آینده گروه های بیشتری به ایسرائل خواهند رفت.

جشن استقلال ایسرائل

چهارشنبه شب ۲۵ آوریل، کمیته جوانان برنامه شام و موسیقی بمناسبت پنجاه و سومین سالگرد استقلال ایسرائل برگزار کرد. در آغاز از سربازانی که در طول این سالها در راه استقلال ایسرائل به هلاکت رسیده اند یاد شد. این برنامه با موفقیت زیاد روبرو گردید و تعداد زیادی از جوانان ما در رستوران گلات کاشر ایتالیائی «سوپرانو» در گریت نک که بطرز جالبی با پرچمهای آبی و سفید ایسرائل تزئین شده بود جمع شدند. در این برنامه پس از یک دقیقه سکوت، تاریخچه مختصری از وقایعی که در این مدت کوتاه ولی مهم در ایسرائل رخ داده است به آگاهی شرکت کنندگان رسید. برنامه با دادن دو هدیه به شرکت کنندگان که برنده قرعه کشی شده بودند پایان یافت.

سمینار نوجوانان

پس از چند ماه برنامه ریزی، کمیته جوانان توانست یکی از حساس ترین برنامه های خود را انجام دهد. در روز یکشنبه ششم ماه می، اکثر نوجوانان بین سنین ۱۲ تا ۱۷ سال در مشهدی جوئیش سنتر گرد آمدند و در باره استعمال مواد مخدر و سایر مشکلاتی که جوانان با آن مواجه هستند بطور گروهی به بحث و گفتگو پرداختند. برنامه با سخنرانی مجریان آن شروع شد که فقط به رئوس مطالب مورد بحث آن روز اشاره کردند. سپس ده دقیقه از فیلم «زیبائی امریکا» که برنده جایزه اسکار شده نشان داده شد و بعد از آن شرکت کنندگان به دسته های کوچک به نسبت سن و علاقه ایشان به مباحث مختلف تقسیم شدند و هر گروه به اتفاق یک سرپرست که آنان را راهنمائی میکرد به اطاقی رفتند. این برنامه تقریبا" یکساعت طول کشید که ضمن آن هر یک از نوجوانان داوطلبانه میتوانستند در باره تجربیات خود صحبت کنند و زیر نظر همان سرپرست نتیجه این بحث و گفتگوها را برای استفاده در برنامه های مشابه آینده با یکدیگر از طریق «پست الکترونیکی» (e-mail) مبادله نمایند.

برنامه شب با صرف شام از رستوران K-Roasters و سخنرانی سرپرستان گروه پایان یافت.

بطور کلی این برنامه بسیار موفقیت آمیز بود و جوانان را با مشکلاتی که همسالان و دوستان خود با آن مواجه میباشند آشنا کرد. هدف این برنامه این نبود که به فرد بخصوصی کمک شده و مشکلش حل شود بلکه هدف، یافتن حقایق بطور کلی ضمن محرمانه نگاه داشتن آنها و ارائه بهترین راه حل برای رفع مشکلات با همکاری دست اندرکاران آزموده جامعه بود.

رژه روز ایسرائل

همانطوریکه در مجله مگیلای قبلی اشاره گردید، امسال نیز مانند سالهای قبل، تعداد شرکت کنندگان در این رژه کم بود. روز یکشنبه بیستم ماه می که روز آفتابی و زیبائی بود، گروهی از جوانان صیونیست ما با رقص و آواز فاصله بیست خیابان منهتن را طی کردند تا پشتیبانی و قدردانی خود را نسبت به کشور خود ایسرائل نشان دهند. موضوع رژه امسال «ما ملت متحدی هستیم» بود و تی شرت های قرمز و زرد و نارنجی رنگ ما کاملا" نمایانگر این اتحاد بود. با اینکه هر سال تعداد شرکت کنندگان در این رژه بطور کلی بیشتر میشود، تعداد جوانان ما کاسته میگردد و جای تأسف است که تعداد بیشتری از جوانان ما در این رژه شرکت نمیکنند. در هر حال ما این برنامه را هر سال ادامه خواهیم داد و امیدواریم سال آینده همه شما در این رژه شرکت نمائید.

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

نکات عمده، فعالیت های انجمن مرکزی در سه ماهه، دوم سال ۲۰۰۱ بشرح زیر میباشد:

انتصاب ربای برای جوانان جامعه

انجمن مرکزی ربای حییم کاسورلا را بعنوان راو جوانان جامعه منصوب نمود. ربای کاسورلا سفارادیک میباشند. ایشان فارغ التحصیل یشیوا یونیورسیتی هستند و دارای ۲۰ سال سابقه، کار در کنیساهای سانفرانسیسکو و مریلند میباشند. نظارت بر مینیان جوانان و نوجوانان کنیسای شعره شالوم به عهده، ایشان محول شده است و همچنین ایشان مشاور روحانی جوانان، مشاور کمیته، تلمود توراه و کمیته، جوانان و سایر مسئولیت های مشابه خواهند بود. انجمن مرکزی معتقد است که ربای کاسورلا واجد شرایط لازم برای این پست میباشند. انتصاب ایشان با توافق انجمن کنیسای شعره، شالوم و شورای مذهبی جامعه صورت گرفت.

انجمن مرکزی به ربای کاسورلا خوش آمد گفته امیدوار است که اشتغال ایشان برای جامعه، ما ثمربخش باشد. ما از کلیه افراد جامعه درخواست میکنیم که از ربای کاسورلا و خانواده ایشان حسن استقبال بعمل آورند تا انتقال ایشان که رسما" در ماه آگوست امسال صورت میگیرد براحتی انجام شود.

بازدید پرزیدنت مشه کتساو

در سوم جون ۲۰۰۱ جامعه ما این سعادت را داشت که میزبان رئیس جمهور ایرانی الاصل کشور ایسرائل باشد. این برنامه با همکاری انجمن مرکزی و سایر کنیساهای ایرانی انجام گرفت. بیش از ۱۲۰۰ نفر از اعضای جوامع یهودی نیویورک در این مراسم حضور داشتند. همچنین سناتور چارلز شومر

نیز جزو مهمانان بودند که بهمین مناسب سخنانی ایراد نمودند. در بین مهمانان مقامات ایسرائلی از سفارت و کنسولگری، شهردارهای گریت نک و کینگز پوینت، نماینده، مجلس نیویورک «تام دیناپلی» و تعداد دیگری از مقامات ناحیه و نمایندگان سایر کنیساهای گریت نک بودند. این برنامه شامل سخنرانی ها، اهدای لوحه، تقدیر به رئیس جمهور و همچنین پرداخت هدایائی برای بورس های تحصیلی در ایسرائل بود و شرکت کنندگان خاطرات خوش و فراموش نشدنی همراه بردند.

تغییرات در سیستم انتخابات

انجمن مرکزی تصمیم گرفت که در سیستم انتخابات جامعه تغییراتی ایجاد کند. این اصلاحات بر اساس توصیه های کمیته، مخصوصی بود که شامل تغییر سیستم ثبت نام و وضع مقررات اخلاقی برای شورای نظارت بر انتخابات و مسائل دیگر اداری بود. بر طبق این توصیه ها رأی دهندگان باید از قبل اعلام کنند که برای انجمن چه کنیسائی رأی میدهند. شرح کامل این تغییرات برای اعضای جامعه ارسال خواهد شد.

ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود

اجازه، پروژه ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود وارد مرحله، نهائی تصمیم گیری شد. بر اساس پیشنهاد اعضای انجمن ناحیه ای و ساکنین محل و همچنین تجزیه و تحلیل احتیاجات جامعه، تغییرات بیشتری در طرح ساختمان داده شد و انتظار میرود که این اجازه در چند ماه آینده صادر گردد.

همزمان بدهی مربوط به این ساختمان ۵۰ هزار دلار دیگر نیز تقلیل یافت و هم اکنون مبلغ آن ۱۰۰،۰۰۰ دلار میباشد.

امور ساختمانی

در سه ماهه، دوم ۲۰۰۱ عملیات مختلف تزئینات مربوط بداخل کنیسای شعره شالوم تکمیل شد و انجمن مرکزی قراردادهای تازه ای با در نظر گرفتن شرایط مالی، برای سایر کارهای ساختمان منعقد کرد که بشرح زیر میباشد:

- حباب ها و لوستر و هخال دائمی برای کنیسای هفتگی
- نصب تابلوی اسامی اهداء کنندگان بودجه جهت ساختمان مشهدی جوئیش سنتر در راه پله، اصلی
- نصب پنجره های رنگی در کنیسای اصلی و کنیسای هفتگی
- اتمام تزئینات و قفسه های راهرو جلو سالن کنیسا

سفر تفریحی جوانان مجرد مشهدی

داوطلبان گروه والدین جوان و کمیته، جوانان تصمیم گرفتند که سفر تفریحی با کشتی برای جوانان مجرد مشهدی مقیم کشورهای مختلف ترتیب دهند. گروه بزرگی از جوانان مقیم ایسرائل و کشورهای مختلف اروپا بدوستان جوان امریکائی خود می پیوندند تا یک سفر هفت روزه با کشتی به باهاماس را در روز پانزدهم جولای آغاز کنند. انجمن مرکزی کمک مالی قابل ملاحظه ای به این برنامه نموده است. برنامه کاملی برای این منظور در نظر گرفته شده تا این سفر را از نظر اجتماعی و آموزشی جالبتر و آموزنده تر نماید.

فاجعه قتل مجید زروابلی

فاجعه، اسفناک قتل مجید زروابلی تمام افراد جامعه را تکان داد. افراد جامعه بخصوص جوانان با همکاری ها و جستجوی خستگی ناپذیر باعث پایان بخشیدن به این ماجرا شدند. در حالیکه فعالیت اصلی توسط داوطلبان جوان انجام گرفت، انجمن مرکزی بنوبه، خود با حمایت مالی، راهنمائی و استفاده از نفوذ سیاسی برای فشار بر مجریان قانون و پلیس در تعقیب امر در این فعالیت شرکت داشت.

وحدت کنیساهای جامعه

در این زمان اکثر کمیته های جامعه در زیر چتر انجمن مرکزی قرار دارند. با وجود این دو کنیسای شعره طوا و شیرا خداشا هنوز بما ملحق نشده اند. با اجازه ای که اخیرا" به کنیسای شیرا خداشا برای ساختن کنیسا در گریت نک اهدا شده، انجمن مرکزی لازم میداند که رابطه، بین کنیسای شیرا خداشا و انجمن مرکزی و جامعه مشخص و معین گردد. به این منظور ملاقاتهائی بین اعضای انجمن مرکزی و شیرا خداشا صورت گرفت که هنوز هم ادامه دارد. انجمن مرکزی مشخص شدن این رابطه را قبل از اقدام به جمع آوری بودجه برای بنای کنیسای شیراخداشا لازم میداند.

دکتر دنیل روشن

Daniel Roshan M.D.

متخصص بیماریهای زنان و زایمان

Board Certified in
Obstetrics and Gynecology and Infertility

فوق تخصص در حاملگی های پرخطر از دانشگاه جانز هاپکینز

عضو کادر پزشکی بیمارستان نیویورک

Board Certified in Maternal, Fetal Medicine
Specialized in High Risk Pregnancy from Johns Hopkins School of Medicine
Director of Prenatology Services at NYU, Tisch Hospital
Assistant Professor of Obstetrics & Gynecology
at NYU School of Medicine

- مراقبتهای دوران حاملگی
- مشاوره در امور حاملگی های پرخطر
- اولترا سونوگرافی
- مشاوره و نظر دوم
- آزمایش آب آمنیو، نمونه برداری و آزمایشات دیگر رحم
- جراحی های لاپراسکوپی

- **Obstetrics and Prenatal Care**
- **High Risk Obstetrics**
- **Ultrasonography**
- **Consultation & Second Opinion**
- **Amniocentesis, Chorionic Villus Sampling & Other in-Utero Procedures**
- **Laprascopic Surgery**

ویزیت با تعیین وقت قبلی

NYU Prenatal Associate
212-263-7021
550 First Ave., Suite # 7N
New York, NY 10016

فهرست مطالب

سرمقاله ۱
گزارش انجمن مرکزی..... ۴
گزارش کمیته جوانان ۶
تبریکات..... ۹
تصویب ساختمان کنیسای شیراخداشا..... ۱۰
گزارش کمیته تلمود توراه ۱۲
اخبار ایسرائل ۱۴
از گوشه و کنار ۱۶
پزشکی ۱۹
مسائل جاری جامعه از نظر جوانان..... ۲۰
شما و مگیلا ۲۳
خاطراتی از تهران ۲۶
پانوراما‌ی قرن ۲۸
برنامه ریزی ماتَرَک ۳۱
وقایع تاریخی شهر اورشلیم..... ۳۲
مخترعین و مکتشفین یهودی ۳۴
عطر شکوفه ها ۳۵
جدول و سرگرمی ۳۶
گوناگون ۳۷

عکسهای روی جلد:

– پرزیدنت مشه کتساو در کنیسای شعره شالوم

– خیابانی در «یافو» – ایسرائل

مگیلا Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی
ועד צעירי משהד
وابسته به سازمان
یهودیان متحد مشهدی آمریکا
آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee
Three Grace Ave., Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

مدیریت:
لاله آشر، بهناز دیلمانیان

سردبیران:
مهران اعتصامی، یوسف داودزاده،
بهروز دیلمانیان، دکتر فرخ دیلمانیان

نویسندگان و مترجمین همکار:
حشمت بصلی، یعقوب اسمعیلی، مارک کریم زاده
برنارد لیوی، روبرت لیوی، اورن لولوئی، یعقوب مردخائی

ضمیمه جوانان: لاله آشر
دستیار: میکی کریم زاده

تایپ ست و صفحه آرائی: بهناز دیلمانیان

امور هنری: روبرت مردخا

هیئت مشاوران – سردبیران سابق مگیلا:
میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان، لوئی عبرانی،
بهمن کمالی، برنارد لیوی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: صدا اعتصامی

سایر همکاران:
ایتان حکیمی، جاستین حکیمیان، مایکل حکیمیان، میکی کریم زاده،
نبیلا لیویان، تالیا لیوی، بنی لیویان، تیفانی شاعر، بلانش ذبیحی

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا: کولت کرمیلی، ناتالی رحمانی

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.
مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

سرمقاله

به کجا میرویم؟

از: مارک کریم زاده (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

آمریکای بزرگ سرزمینی است پر از امکانات و ثروت! در این دوران طلائی در همه جا منجمله در جامعه کوچک ما پول و ثروت حکمفرماست. کار کردن، پول درآوردن و البته خرج کردن قسمت عمده، زندگی روزمره ما را در بر گرفته است. هیچکس از تلاش برای درآوردن بیشتر ثروت دریغ نمیکند. از صبح زود تا پایان شب اوقاتیکه برای پول درآوردن به مصرف نرسیده باشد تلف شده بحساب می آید. همه سخت در تلاشند که پول بیشتری بدست بیاورند.

متأسفانه این تلاش و توجه با دقتی که برای بدست آوردن ثروت میشود در زندگی اجتماعی ما بچشم نمیخورد؛ چه در میان رهبران جامعه، چه در میان جوانان تازه ازدواج کرده و چه در بین نوجوانانی که آینده جامعه را تشکیل می دهند.

چند سال قبل رهبری جامعه با یک کودتای آرام مواجه شد. عده ای از مردان نسل جدید تصمیم گرفتند که رهبری جامعه را بدست بگیرند چون مدعی بودند که رهبران سابق و همسالانشان قادر نخواهند بود که به هدایت جامعه در این دوران ادامه دهند. رهبران جدید معتقدند که جامعه باید مثل یک شرکت اداره شود و مثل یک تجارت مؤثر و کارا باشد.

نگاهی به جامعه ما امروز نشان میدهد که این «شرکت» تازه در مرز شکست خوردن است. البته این «تجارتخانه» از لحاظ تعداد طرفداران ترقی کرده ولی پایه و اساس آن ضعیف شده است. بسیاری از انرژی و منابع جامعه ما صرف ساختن کنیسای جدید در گریت نک شده است. البته این موفقیت بسیار مهمی برای جامعه بوده است ولی بقای جامعه ما فقط با داشتن یک کنیسای بزرگ و با تجمل ضمانت نخواهد شد. موضوعات بسیاری گریبانگیر اعضای جامعه است که به اندازه کافی به آن رسیدگی نشده است. وقت آن رسیده است که رهبران جامعه به این مشکلات رسیدگی کنند و جامعه را از مصیبت برهانند. آنان باید به مشکلات خانواده ها و اعضای جامعه رسیدگی کنند.

ربای الیاهو بن حئیم رهبر محترم روحانی و همچنین جناب آقای نسیم بصلیان چندین بار توصیه کرده اند که فقط داشتن کنیسا برای نگهداری و حفظ جامعه کافی نیست. هر چقدر که کنیساهای ما در روزهای شبات پر باشند، هنوز عده، زیادی هستند که به کنیسا نمی آیند. این فقط قسمتی از مشکل است. مشکل بزرگتر رفتار ناسالمی است که زندگی در این کشور به ما می آموزد مانند زیاده روی در استفاده از مشروبات الکلی و مواد مخدر، زیاده روی در قمار، روابط جنسی و رفتار نامناسب و بی اعتنائی نسبت به محیط زیست.

عده ای معتقدند که هر فرد جامعه حق آنرا دارد که راه و روش زندگی خودش را انتخاب کند. ولی در جواب میتوان گفت: پس چه احتیاجی به جامعه است؟ چه احتیاجی به کنیسا هست که همه دور هم جمع شوند؟ چرا انجمن و کمیته های مختلف داریم؟ اگر هر کس باید بتواند که راه خود را انتخاب کند چه احتیاجی به عوامل و سازمانهائی است که جامعه ما را تشکیل میدهد؟ پس بگذاریم هر کس راه و روش زندگی خود را ادامه دهد، هر طور که میخواهد لباس بپوشد، هر وقت که میخواهد و در هر کجا که میخواهد به خدای خود نیایش کند، هر چه میخواهد بخورد و با هر کس که میخواهد ازدواج کند!

البته میدانیم که هیچکس نمیخواهد سیستم اداره جامعه مشهدی را از کار بیاندازد. این سیستم بنا به دلایل مهمی بوجود آمده است. فقط باید گهگاهی گردانندگان آنرا یادآوری کرد که این دلایل چه میباشند. یک رهبر باید در بعضی مواقع تصمیمات مهم و شاید دشوار و حتی ناخوشایندی بگیرد تا بتواند جامعه را براه راست هدایت کند. اگر رهبران سعی کنند که همیشه در جامعه محبوب بمانند و کسی را از خود نرنجانند، رهبر خوبی نخواهند بود؛ جامعه بطرف فرهنگ امریکائی کشیده خواهد شد و این فرهنگ تأثیر منفی روی افراد جامعه خواهد گذاشت.

ما به این دلیل جامعه داریم چون همگی یهودی هستیم. ما مثل یک فامیل بسیار بزرگ هستیم که بطور مستقیم یا غیر مستقیم با یکدیگر ارتباط داریم. ما مایلیم از فرهنگ و از فامیل خود حفاظت کنیم، از اینرو باید از جامعه خود نیز حفاظت کنیم. برای رسیدن به این هدف باید همانقدر که به تجارت خود توجه میکنیم، به فامیل خودمان نیز اهمیت دهیم.

رسیدن به این هدف باید بخصوص برای اولیای کودکان بسیار مهم باشد چون آنان آینده جامعه ما هستند. جامعه ما روی ازدواج تأکید بسیار دارد و ازدواج را هدف اصلی زندگی میداند ولی ازدواج آخر خط نیست بلکه فقط شروع راه زندگی است. بزرگ کردن کودکان تنها مسابقه ای برای تهیه البسه گران تر و یا پیدا کردن دوستان محبوب تر برای آنان نیست. بزرگ کردن کودکان باید همراه با آموختن زندگی و رسوم یهودی باشد. اولیا باید سرمشقی باشند که کودکان رفتار مناسب یک فرد یهودی را از آنان بیاموزند. اولیا باید اهمیت شبات را به کودکان بیاموزند و روز شبات را به یک روز گذراندن با فامیل، نه بیرون رفتن با دوستان تبدیل کنند. باید به کودکان آموخت که بدن خودشان را با استفاده از مواد مخدر صدمه نزنند و راه سالم زندگی را دنبال کنند. بزرگ کردن کودکان یک کار شبانه روزی است و هیچکس نباید این وظیفه را بر دوش معلمین مدرسه و یا ربانیم و یا دیگران بگذارد. این کار و این وظیفه کاملا" مخصوص والدین میباشد.

رهبران جامعه نیز در این زمینه نقشی دارند. انجمن ها و کمیته های مختلف در این زمینه ها مسئولیت های خود را بطور کامل انجام نداده اند. انتخابات انجمن مرکزی در ماه نوامبر جاری زمان مناسبی برای حل این مشکلات است.

اخیرا" انجمن مرکزی در جستجو برای یافتن یک رهبر روحانی برای جوانان، خصوصیات زیر را مد نظر قرار داد: این شخص باید تجربیات زیاد در تنظیم برنامه های جوانان داشته باشد و همچنین باید از موضوعات مذهبی آگاهی داشته باشد. بعلاوه این شخص باید با آداب و رسوم جامعه نیز آشنائی داشته باشد. (مگیلا: گزارش انجمن مرکزی – جولای ۲۰۰۰).

شاید باید این سئوالات از کاندیداهائی که مایلند برای رهبری جامعه در انجمن مرکزی انتخاب شوند نیز پرسیده شود: شما چه سابقه ای در زمینه خدمت به جامعه دارید؟ تجربیات شما در زمینه برنامه های جامعه تا چه حد است؟ تجربیات شما در اجرای برنامه های مربوط به کودکان، جوانان و بزرگسالان در چه حد است؟ تجربیات شما در موارد مربوط به کنیسا در چه حد است؟ آیا شما به رسوم مذهبی جامعه اهمیت میدهید؟ سابقه خدمت شما در زمینه های مذهبی و اجتماعی در ارتباط با جامعه چیست؟

ما نباید رهبران جامعه را تنها بر اساس ثروت و یا محبوبیت آنان انتخاب کنیم. شاید با پرسش این سئوالات از کاندیدها، رأی دهندگان بتوانند گروهی را انتخاب کنند که توجه بیشتری به مسائلی که جامعه با آن روبروست داشته باشند. زیرا اگر آنها به اندازه کافی توجه به این مسائل ننمایند شاید دیگر جامعه ای باقی نماند که احتیاج به رهبری داشته باشد.

•Steak Frites •Salad Steak au Poivre •Poulet Roti •Onion Soup •
Steak Tartare Frite • Salades • Onion Soup • All Kinds of Fish • Poulet Roti •

GRAND OPENING

BISTRO GRILL
STEAK MASTERS

K GLATT

Glatt Kosher
French Steak House Restaurant
All kinds of fish
Sushi Bar
Retail-Butcher on Premises

Hours: Monday - Thursday 11:00 a.m. - 10:00 p.m.
Friday: 11:00 a.m. - 3:00 p.m.
Saturday: one hour after Shabbat - 1:00 a.m.
Sunday: 12:00 p.m. - 10 p.m.

رستوران گلات کاشر «بیسترو گریل»
با سرآشپز و مدیریت فرانسوی
در گریت نک
• استیک • مرغ • ماهی • سوشی بار • سالاد
و فروش گوشت مخصوص استیک

132 Middle Neck Road
Great Neck, NY 11021
Tel: (516) 829-4428 Fax: (516) 829-3320

•Steak Frites •Salad Steak au Poivre •Poulet Roti •Onion Soup
Steak Tartare Frite • Salades • Onion Soup • All Kinds of Fish • Poulet Roti •

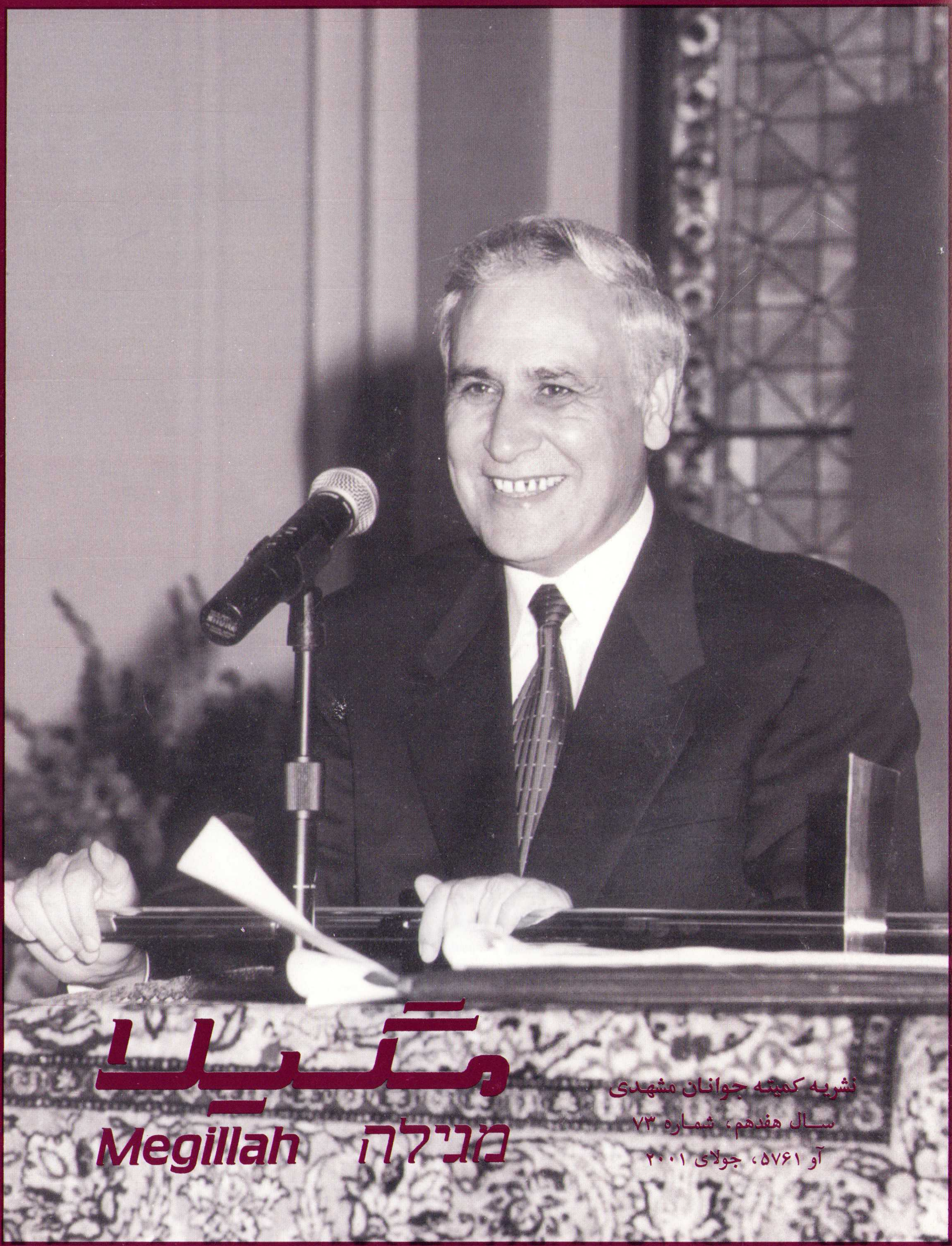

مگیلا

מגילה

Megillah

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال هفدهم، شماره ۷۳
آو ۵۷۶۱، جولای ۲۰۰۱